

نمویر ابو عبدالرحمن الکردی

کۆلیل

چاوی خوینی شەوہق

چاوی خوینینی شه وهق

بۆدابهزاندنی جۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

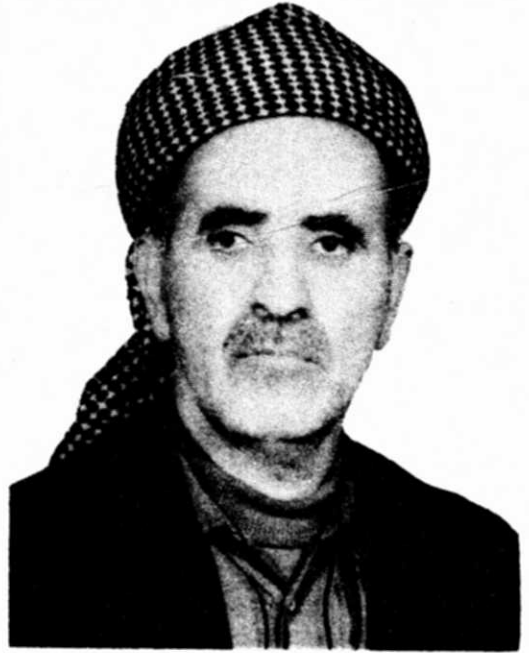
پەڕەي دانلود کتایهەي مەختەف مەرچەه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

نه ونه دڻسهر دم له تان وپوږي وجوودم، چون خه يال
پرته وي نه ستيره نه تواني بسووتيني له شم
عيشقي دل قاييم له نيوکوشکي بلوورا ناکري
بوني زه خمي تازه به رزه، ههروه کوو خوښي گه شم

په زه دڻسهر دم له تان وپوږي وجوودم

چاوی خوینینی شه‌وهق

- شیعر: عومهری سألحی سألحیب (کؤلیل)
- ناماده کردن: سه‌یدعه بدوللای سه‌مه‌دی
- بلاو کردنه وه: (کؤلیل) وعه بدولباستی کورپی
- چاپی مه‌وهل: ۱۹۹۹/۱۳۷۸
- تیراژ: ۳۰۰۰ دانه
- پیت چنی: ناویه ر(سنه)
- ریٚکخستنی لاپه‌ره کان: نه‌یوب گه‌نجی
- ته‌رحی روویه رگ: سه‌یدعه بدوللای سه‌مه‌دی
- ژماره‌ی ئیزن وره‌زامه‌ندی وه‌زاره‌تی نیرشادی ئیسلامی

$\frac{۱۳۴-۱/۱۷۴}{۷۸/۴/۱۵}$

○ چاپخانه: چیهری (ته‌وریز)

مافی چاپ کردنه‌وه‌ی پاریزراوه‌بوخواه‌نی

تلفن و آدرس پخش ۲۶۵۷۹ سقز

قیمت تومان

پېښت

د-س	پېشه كې
۹۹-۱	به‌شى (۱)
۳	گازہ
۸	ناوانى ئەمەل
۱۳	تاریكى تارا
۱۷	خۆزگه
۱۹	ئەوكى شعور
۲۲	گۆم تاڧوولتېرى مەلەى خۆشتره
۲۵	سەرى شاعیر سەرى خەلكه
۲۷	سۆزى پەروانه
۲۹	سۆزى شەو
۳۲	سەحەرچاوت ھەلئېنە
۳۴	غیرە تى شیعرم

- ۳۶ راقم له دلّه
- ۳۸ وبهیتی
- ۳۹ ی که ره می زولفی شهو
- ۴۱ بار
- ۴۸ خئی له عه کسی خاله کهت
- ۴۹ ف ونه شری موشه ووهش
- ۵۲ انی نه وینم
- ۵۴ ره ی روژانی بیکه سیم
- ۶۰ یه بوچی؟
- ۶۲ تانی هونه ر
- ۶۳ خه وما
- ۶۵ تتی برۆت
- ۶۶ چ ئاوازی بره قسم؟
- ۶۸ سیبه ری خه ما
- ۷۳ لفی چنار «پنج خسته کی»
- ۷۵ رمانی خه م «پنج خسته کی»
- ۷۷ رانیککی نوئی
- ۷۹ ووژی من و تاقه وسان
- ۸۹ لامی تاقه وسان
- ۹۶ کیلی مه زاری خو شه ویستیکم

۹۷	سەروی تاران
۹۹	کراسی گۆل
۱۶۹-۱۰۲	به‌شی (۲)
<hr/>		
۱۰۲	مانگی توراو
۱۰۹	گۆلی خویناوی
۱۱۶	سولخی سالخی و سالح
۱۱۶	نامه‌یه کی دۆستانه
۱۱۷	کاری گەردوونه
۱۲۰	مانگک گیران
۱۲۱	ئیمام شافعی فه رموویه
۱۲۲	ره‌قیب دلخۆشه
۱۲۷	کورته ده‌ستم
۱۲۹	خه‌جاله‌ت بی هه‌زاری
۱۳۱	ئه‌ی دله بگری
۱۳۳	هه‌ریعی مردووان
۱۳۴	مردن له‌ریی ئه‌ وینا
۱۳۵	بۆسروه
۱۳۸	یاخواگه‌وره بیت
۱۴۱	کفنی نه‌سیم

- ۱۴۳ فیلی خیلی پوشته و پیرداخ
- ۱۴۵ ئەلین کاتی که به هار دی
- ۱۴۶ سالی تازه
- ۱۴۷ هاتم خاسی که م
- ۱۵۱ بوخوشی و شوخی له گه ل کا که فه تحوللای نووریدا
- ۱۵۴ وه سای ته قه ل دوز
- ۱۵۸ کئی تاوانباره؟
- ۱۶۶ میوانیکی چلیس و چاو سوور

۲۱۳-۱۷۶ به شی (۳)

- ۱۷۳ گولی ناخ
- ۱۷۹ باوانه که م! با، وانه که م
- ۱۹۵ قیرویر
- ۲۰۰ من وشای پیریان
- ۲۱۱ راوی وشه

تۆپى نەستىرە بىي وشە
لە بېشكەي ئاسمانى شىنا
بۆ ھونراوہم دەشنىتەوہ
لە سەر مەوجى پىكەنىنا

پیشه کی

هموو سەر له بهاران زهوی بۆش ده بیتهوه و دهنگ و چه کهرە ی له ژمارنه هاتوو ده که ونه خو دهست له خاک دیننه ده و ئاماژه ی هه تاو ده که ن. دلی زهوی وه کوتان ده که ویتهوه و دار وه هه ناسا ده که ون. سروشت بیتهنگی زستان ده شکینێ و دۆلی کپ و چیا ی بیتهنگ به هاژه و قه له زه ی جوگه و شولاو که ی ئاو سروودی ژیان تیته لده که نه وه. وه ی که چه ند له یه ک نزیکن ژیا نی ئیمه و خاک! چه ند له یه ک نزیکن ژیا نی ئیمه و ئاو! وه ی که چه ند له یه کده چن ژیا نی ئیمه و چیا به سه رهاتی ئیمه و سروشت!

له کاتی کا چیا ده سووتی، دۆله کان ئاههنگی شایی ده گیرن و نایه لن ره وره وه ی ژیا ن بوهستی، و کاتی ک دۆله کان به سه ریه کاده ته پن، دارستان گه ری ره شه له ک ده گیرێ و چه رخی ژیا ن ده خاته و، گه ر و ئه و ده مه ی دارستان سه رده برن، دلی زهوی ده هه ژێ و میلیونه ها پرزۆ له ی به روا له ت بیتهنگ پیلانی ژیا نیکی نوێ داده ریژن و خهونی دارستانیکی دی ده روینن. وه ی که چ راده له یه کده چن ژیا نی ئیمه و دارا! به سه رهاتی ئیمه و دارستان!

له هموو باخچه یه کی ده ور به په رژین ته نراو، چی ده روێ، باغه وانیکی پسه پور به ده وریدا دی، به ر پئی بژار ده کا و به هه رهس و کوود و ئاو هیزی وه بهر ده نی و مۆتور به ی ده کا و دهستی ده گری و پئی پیته لده گری. به لام من روه کیکی بیته ریژین له هه واریکی ته ماویا ده ناسم که له ئاوی باران ده خواته وه. له گه ل بژار ده خه بتی. له ئاستی سه رما و گه رما و ملۆزم و شه خته دا ده جه نگی. له به رامبه ر گژه با و توفانا چنگی له زهوی داده گری. به سه ر پیوه راده وهستی و ناکه وی. پایزان له دوا ی

هموو روھ کیک دهنوی و بهاران بهر له همومان چاوی ههلدینی. که سهیری ده کهی، موتوربه لراوه به بیباغهوان، بزار کراوه به بیدلسوژ، کوودی دراوه له گهلای وهریوی خوئی و ئاو دراوه به هونمی فرمیسکی خوئی. له سهر پیی خوئی راوه ستاوه و ئاماژهی هه تاو ده کا. ته نانهت چه ند ییلانهی خنجیلانهی ههندی په له وهری بچووکیشی له ئامیزی لک و پوگرتووه و به خویوان ه کات ...

چاوی خوینینی شه وهق پینجه مین به ره می چاپکراوی ماموستا مه لا عومه ری سالخی کویل»ه، که دیوانی شیعره کانیه تی و قسهی دلئی خوئی. ئهم دیوانه سه رجهم هونراوه کانی سالانی ۱۳۴ هه تا ۷۵ گرتووه ته خوکه به پیی شیواز و په یام له سی به شی جیاوازدا ریکخراون. به شی هه وهل و شاعرانه ن که سه رجاوه یان ته نیا هه ست و سوزی شاعیر خویه تی. به شی دووه م شیعری بونه و ناسه به تن، که وایه له لاهه ده که ونه تیور ووباری ئهم هه ست وه. به شی سیهم که جیاوازیه کی ،واویان هه یه له گهل دوو به شه که ی پیشوودا، ئهم شیعره تازانه ن که ده که ونه دوایین کاره کانی شاعیر. بیاوازی ئهم به شه شتیکی ئاسایی و سروشتیه، چونکه شاعیر له گهل چاخ و زه ماندا ده روا ته پیش و ئهم لوگوره ی زه مان پیک دینی، شوین ده خاته سهر لایه نه جوړا و جوړه کانی هونه ر به گشتی. که وایه ، گهر شاعیر بیست سال و سی سال له مه بهر به شیوه ی دوو به یتی و پینج خشته کی و موله ممه ع شیعری نوتووه، دوایین شیعره کانی شیوازیکی نوئی و گونجاو له گهل ره وتی ئه مپرویان به خووه گرتووه و له هموو روانگه یه که وه به زمانی ئه مپرو ده دوین. له وه وه ده رده که وی «کویل» له جه غزنیکی به ستراودا ه لئه سو وراوه، به لکو و له سه ر ریبازیکی دروست هه نگاوی ناوه، جاگه یشتیه هه رکوی و چه ندی له م ینگایه بریپی، گرینگ ئه وه یه که وه ها رینگایه کی برپوه.

مروئی خاوه ن ئامانج له هه ر مهنزلیکیشا بو سانه وه دابه زئی و پاشان به جیی یلی و مه نزل بگورپی، بسان هه ر له ئامانج نزیک بووه ته وه و هه تله نه بووه. بویه ناوه روکی پر و کاکلی جوان له هه رسیک ،شی هونراوه کانیدا هه ن و گهلک له م سه ده فانه که پیشکی، گه وه هری نایابی تیدا ده بیبیه وه. ته نانهت

له شيعره بۆنه كانى ئەم ديوانه شادا ده يىنى شيعره كه ده فاوده ق بۆ فلانه كهس يا فيساره كارسات
 نه گوتراوه، به لكوو نه و كه سه يا نه و كارساته كراوه ته ده سمايه ي مه به ستىكى تر و تاى ته رازووى به
 لايه تىكى گرنگتردا قورس بووه كه رووداوه كه ي لى بووه ته به هانه. بۆ نمونه ؛ كاتىك شيعرىك به بۆنه ي
 مانگيرانه وه داده نى، ته نيا له م سووژه يه كه لك وهرده گرى و قسه يه كى دى داده مه زرئى و
 به ره مه يكى ترى لى وه ده ست دىنى :

باكوو ههر كه چ بى له گه لما زه مان	بمچه و سىنىتۆ هه ره وه كوو كه وان
شه رفم ناده م به سوفره ي ره نكبين	رازيم به ده ستى خالى و له تى نان
تا روژى ده رد ئيم له ژير خاك و خول	چه شنى نه و مانگه ي گيراوه نه لعان

ته نانه ت له كاتىكا كه قه رزى كه سىكى له سه ربووه و خاوه ن قه رز داواى پاره كه ي لى كر دووه ته وه،
 ئەم بۆنه به ي كر دووه ته هه وىنى باسىكى ته واو كو مه لايه تى و په نجه ي له سه رگه لىك لارى و ناته واوى
 داناوه و هيماي گه لى نارىكى و كه ند و كو سى كو مه لايه تى كر دووه و له راستيدا وه ك ئاو ئينه يه ك ده رد
 و ناسۆره كانى كو مه لى خو مانى نواندووه.

كه لك وهر گرتن له بۆنه يه كى زۆر ئاسايى و كه م بايه خ بۆ مه به ستىكى قورس و بنه ره تى، تاى
 ناوه رو كى ئەم به شه له شيعره كانى قورس كر دووه و له چوار چيوه ي ته نكه به رى بۆنه ي رزگار كر دووه. به
 كورتى شاعير له شيعرى بۆنه دا، كه پله يه كى نزمى شيعره، به پشتيوانى بىر و باوه ر و ئامانج شيعره كه ي
 هه لكيشاوه و له پله يه كى ژوور ترى داناوه. له به شى دووه مه ي ئەم ديوانه دا كه م شيعرى بۆنه هه يه كه
 شاعير بۆلايه كى ترى نه بردى ته وه و به ره مه يكى ترى لى وه ده ست نه هينايى. له پارچه ي « خه جاله ت بى
 هه ژارى » دا كه له وه لامى نامه ي دۆستىكدا نووسيو به تى ده لى :

كه فه رمو ته «خه جاله ت خۆم»، مه فه رموو	ئه وىش با زل نه بى فيز و ده مارى
له ميژه ده ستى دۆستيان در ئه	خه جاله ت ده ست و پى كورتى هه ژارى
من و تو هه ر دوو گر كه ي بر كه يى كين	بىرا بى روون به بالاي كورده وارى

دهست كورته هه تا كوردی وه كوومن له هه مه زرايكا شين بي بژاری

يا له وه لامي نامه يه كي تر دا تاوا خو له باسي سروشت و به هار ده دزيه ته وه و ده لئي :

ئه شكی هه تيو بوو به شه تاو، شه تاو هات و رژايه چوم

سويزی جه رگی ئاوی بپري، فرميسکی روون رووباری كوشت

تاريكه شه، دهستی نايه بينه قاقای كچی هه تاو

فيلی خيلی پوشته و په رداخ، به تاشای دل شرباری كوشت

كه شيعره بوئه كانی شاعير تا ئه م راده يه پر ناوه رووك و خاوه ن تامانج بن، دياره شيعره نابونه كان له

بله يه كي كه ليك به رززان و هونه رتيكي ناب و خاليسيان تيدا به دی ده كړی.

پينج پارچه ي به شي سپه می ئه م ديوانه ؛ راوی وشه ۱۳۶۷، گولي ئاخ ۱۳۶۷، باوانه كه م ۱۳۷۱،

قير و بير ۱۳۷۲ و من و شای پهريان ۱۳۷۵ به هه لسه نگاندن له گه ل شيعره كانی پيشو ويدا، جي پي

هه نگاوتيكي گه وره يان پيوه دياره. ئه م هه نگاوه، ئالوگورتيكه له شيوه ده رپرين و زمان، ئوسلوب و

شيواز، هه ر به م پيشه ش له شيوه روانين و بير كرده وه ي شاعير.

هه رچه ند شاعير به ره وتيكي سروشتي گه يوه ته ئه م قوناغه، به لام نه يتوانيوه به ته واوی له قوناغي

پيشووی هه لپري. هه ر بويه له سالی ۱۳۶۷ هه تا ۷۵ كه ماوه ي له دايكبوونی ئه م پينج پارچه يه،

به بيناويه ين گه رپاوه ته وه و ده پارچه شيعری تری له سه ره همان شيوه ي پيشو واناوه. به لام له م ده

پارچه يه شدا، كه روا له تيان چوته وه سه ر ئه وانی پيشوو، شويني هه نگاوه تازه كه له ناوه روكد ا دياره.

به لگه ي ئه م رايه پارچه هه لبه ستي فيلی خيلی پوشته و په رداخ ه كه له ۱۳۷۵ دايناوه.

يه كيكي تر له تايه تمه ندييه كانی شيعری كو ليل ده و له مه ندييه له وشه ي ره سه ن و په تيدا. ئيمه

ناچارين له به ديپينانی هه رچه شه شوينه وارتيكي ئه ده ي، هونه ري، ليكولينه وه و زانستی و ... دا

هوشيكمان به لای زمانه كه مانه وه ي. قه لئم به ده سه كانمان سه ره راي نيازی هينانه دی به ره ميک،

ده ي هه و لي كو كرده وه و ده كار كردنی وشه ي ره سه ن و خومالی و ريتنوسی يه كده ست و بژار كراو

بدن. به داخه وه له م دیوانه دا له رینوسیکی په سند و بیهه له که لک وهر نه گیراوه. له زور جیگه «واوی عه تف» به وشه وه لکاوه، که راست نیه. هیندی وشه که نه شیا له یه ک جیا بنو سرانایه، به سه ریه که وه نووسراون، وه به پیچه وانه، هیندیکی تر که باشر و ابوو به سه ریه که وه بنووسرین له یه ک هه لپراون. بزوینی «و» کورت و دریز وا هه یه وه بهر چاو نه گیرابن. هه ر وه ها رینوسی هه ندی وشه ی عه ره بی په پره ویان له ئیملا ی کوردی نه کردووه و هه ر به ئیملا ی عه ره بی نووسراون. هه لبت واریک نه که وت که بتوانم سه ریه رشتی تایپ و بیت چینی شیره کان بکه م، به لام هیوام وایه که هات و به ختی چایکی ترمان بوو، ئەم تانه یه ش له سه ر ئەم چاوه خوئینه نه مینئ. به لام له لایه کی تره وه، وشه ی ره سه ن و په تی ئەم دیوانه ته واو قورس و پر به هره یه. شاعیر به راستی زاوی وشه ی کردووه و له م راوه دا گه لیک شاره زایه. له سایه ی کویره وه ری و گه پران و هاتو چووی زورا، هه گبه ی له وشه ی له گوین ته لای دسه وشار ناخنیوه و هه ریه که ته واو له جیی پر به پیست ده کاری کردوون:

وه ک مسقاله زه پره، وشه وردیله بی، په یکی هه وال
 په یدای نه کا، زه پره بینیی دیده ی شه وین تیا ده کا مال
 هه رچه ن وشه، تا قانه ماسیه کی به حری بین بی
 په یتا په یتا خو ی وه شاری، باوه گه وه ری سه غریجن بی
 هه ربووله که یه کی ره مزئ، بو قایم بوون له تو و من بی
 ده بی بو چه شه ی قوللابی هه لبه سته کانم نه وسن بی...

وشه یه ک که نووسه ر یا هونه ر ده یدوزیته وه و له به ره می خویدا ده کاریدینی، ده توانئ له مه یدانه کانی روشنیریماندا که لکی لیوه ر بگیری و زمانه که مانی پیده و له مهنه بکری. بووینه؛ کولیل له ناوچه یه کدا وشه ی شوارو ده یسی که له به رامبه ر نیضی عه ره پیدا به کار ده چی. بایه خیکی ته واوی پیده دا و له شاعرینکا که لکی لیوه ر ده گری. «به ده ستی تو یه شواروی تازه یا کون»، ئەم وشه یه ده توانئ بچته ریزی زاواوه کانی بزیشکی و که لئیک له وی پر کاته وه. به تایبته که فه ره نگه کوردیه کان جگه له «فه ره نگی مه هاباد» هیچیان به لای ئەم وشه یه دا نه چوون. ته نانه ت «کوژی زانیاری کورد» یش له

لیسته‌ی زاراوه‌کانی زانستی خویدا کوته‌ی بو «نبض» داتاشیوه که به هیچ کلوجیک هاوسه‌نگ و پر به پیست نیه. گریمان هاوسه‌نگیش بی، دیسان له جیه ک وشه‌ی ناماده له زماندا هه‌یت، پیوست به داتاشین و سازکردن نیه.

دیوانی «کولیل» سه‌ره‌رای ناوه‌روکی پته‌و، هه‌ستی ناسک و خه‌بالاوی، بیرو باوه‌رو نامانج، خوی فه‌ره‌ه‌نگوکیکی وشه‌ی ره‌سه‌نیشه.

له مانه هه‌موو بترازی، ئەم دیوانه و دیوانی شاعیرانی وه ک؛ مه‌لاکه‌ریمی فیدایی، سه‌ییدمه‌مه‌د تاهیری هاشمی، شپ‌رزه، ئاوات، حه‌قیقی، خاله‌مین، ... له‌م روانگه‌وه که به‌ره‌می دوایین ریزی شو‌ره‌سوارانی ئەده‌بی کلاسیکیمان، ریز و حورمه‌تیکی ته‌واویان هه‌یه و به‌چاوی نوینه‌ری قوناغیکی ئەده‌بیمان ده‌بی لیان بروانین.

سه‌یدعه‌بدووللای سه‌مه‌دی

مه‌هاباد ۱۳۷۷

به شی یه که م

كازه

خوای نهی نووری گیانی بی هه تاوم
خوای نهی گهنجی بی هه دد و هه ساوم
ئیلاهی نهی په ناهی ده رده نندان
چرای شه وگاری تاری موسته مه نندان
گونای باری فه قیری بی نه وای من
نه خوشی ده رده داری بی ده وای من
بسه ناهی ئاورینی عاشقانه
به ناله و شین و گریانی شه وانه
ده سم بگره به جی ماوم به جی ماو
نه جاتم ده، له گورم و توفی سیلاو
ئیلاهی نهی چرای مالی ده روونم
ته وه ژمی حالی سه ردی ته فره چوونم
به تو بهر پایه، هه رچی بوو، به ههستی
له خواری و ژوور و بالآ و نزم و پهستی
نه گهر چی من له ری بی زهین و کویرم
به شه ر فیرو، کناره گر له خیرم
وهلی تو سورمه کهی چاوی نه وینی
پهنای بی دالده کانی سه ر زه وینی

خوا ئەي عەتر و بۆي باغى. بە ھارى
 پەر و بالى كەو قومرى وقەنارى
 لە خاك و خۆلى ئەم مالمە وە دەرنى
 لە شەونم روون ترم تاجى لە سەرنى
 لە چسالى خو پەرستىم دەربەينە
 غەمى خۆم ھەتا ھەم لى بىينە
 ئىلاھى تان و پۆي گيانم چراوہ
 لە گش لا، غەيرى خۆت دەستم بىراوہ
 خوا، ئەي بۆ ئەوينم، نورى گيانى
 خوا، ئەي سىرۋە كەي، كاتى بە يانى
 دلەم زىسندو بە يادى تۆوہ ماوہ
 ئەگىنا ئەسلى سەرمایەم نە ماوہ
 لە بەر بىارى گوناحان تالە كامم
 لە شەكرى لوتفى خۆت بىرژينە جامم
 ئەگەرچى مەستى دەستى نەفسى پەستم
 وەلىكن خۆت ئەزانى ھەق پەرەستم
 بە نوورى تاعەتت روژسەن كە مالم
 بە تارىكى بە سەر چوو مانگ و سالم
 ھەموو گيانم سوواوى ئىيش و دەردە
 دەروونم ھەر وە كوو زستانى سەردە

ئىيلاھى من يەككى شەيتان ھەزارە
 تەمەنناي نەفسى زالىم بىن ژمارە
 خواوہ ننا لہ دەستم دا ئوہى بووم
 ئەوا ئىستە من و خىلى شەر و شووم
 بە دەرگای تۆ پەنام ھىناوہ ئاوە
 کە تاوی دژمنانم پىنەماوہ
 بە ئەو ھىوايە تۆ زالىن نەزەرکەى
 لہ دەستى نەفسى ئەممارەم وەدەرکەى
 گرى کۆلەى ژيانم بو بکەيتۆ
 شەرى شەيتانى دووم لى دوور بخەيتۆ
 دلە نااشناکەم ئاشناکەى
 لہ زەنجىرى ھەوہس گيانم رەھاکەى
 خوائەى راخەرى فەرشى گيا و گول
 کول و سۆزدانەرى ناو ناخى بولبول
 خوائەى راگرى ئاسمانى ئاوى
 خوائەى دوور لہ نەقس و ناتەواوى
 بە عىشقى عاشقانى مەست و بىھوش
 لہ بادەى دەستى تۆ، مەى نۆش و سەر خۆش
 بە قەترەى خوینى گولرەنگى شەھىدان
 بە بانگى پىر لہ ھىواى ناومىدان

به وانه ی ئاشنای مه رزی سنوورن
له گه ل ن اشاره زائیدا به دوورن

به ئایه ت ئایه تی قورعان و شه رعی
به بیخی ئه سل و پۆبه و به رگو فه رعی

به سینه ی پر له خو سپه ی ده ردی دوست
به پۆسی بی شه قاری ته پل و کوست

له رووما ده رکی ره حمه ت ئاوه لاکه
به دل ئیمان و دینم بی به لاکه

له هه رکوی سۆزی عیشقی بی له پیندا
سه ر و مالم بسووتینه له ویدا

وهه باالی ئه وینم بو بکه ی ساز
به ره و تو هه لفریتو، بیته په رواز

له خه ونم راپه رینه تا نه مردووم
خه وی غه فله ت شوعوور و هۆشی بردووم

شه وی تارم به هیوای سوو بچی تو یه
ئه گه رچی شه و دریشه و هه ر به سو یه

ئیلاهی رووتهل و خه سته و نه خو شم
به به رگی تو، مه گه ر خو م دابپو شم

له دل مانووم له ژیر داری گرینا
به دل ده رکه، له پای چه شمه ی برینا

هەر ئه و زه خمه‌ی له خوینی، گول ده پشکێ
 ده روونم تاسه که‌ی به شکێگوبشکێ
 مونا جاتی شه وانم پی عه تاکه
 به ئیکسیری عیشق ده ردم ده واکه
 به ژانی خوشه و یستیم مو بته لاکه
 له شه و ریدا له شم کینگه‌ی به لاکه
 ئیلاهی دل خه مینی بی شه وینیم
 ده لپی شه و جیا له شه من و من له وی نیم
 کز و (کۆلیل) ی که سری مه یلی له یلم
 شه من ناواره که‌ی حاجه و دو جه یلم
 ده سا تو حه ققی والد، به شق مه ولوود
 محمّد احمد و مه سهوود و مه حموود
 به ناوی شه و که سه‌ی گیانی رفانم
 وه کوو کارگنی له عه رزی هه ل کفانم
 به شه و جه مه که نالانی شه و و رو
 به زه بری خال و شم شیرێ دو شه برو
 به وه‌ی واقه لبه که‌ی عه رشی به رینه
 گول و بالی فرشته‌ی بو سه رینه
 له ریزی قهومی دلدارم حه سینوکه
 له خنیو گیانی شه ویندارم به خنیوکه .

ئاواتى ئەمەل

- لە ئاسۆى مەككەوہ ئەو شەو ھەتاوئى، تىنى بە ژياندا
لە واتەى گەرمى گەرشەى، كئى دواوئى، لالە لە زماندا
- ھەتاو و مانگ و ئەستىرە، لە رووئا بئى شۆلە دەمىنن
ھەتا ماون وە كووشىتئى بە دووئا ھەر پەل دەوہ شىنن
- كەسئى چاوى ھەلئناو ھاتە نىو سەف، ئاواتى ئەمەل بوو
پەشوكا يۆسفى مىسرى، لە جئى كەف، دەستى دلئى پەل بوو
- چلەى چاوى شەوى تارىك و رەش بوو، ئەم تۆپى زەمىنە
عەيارى زىرئى ھەر پەر غەللو غەش بوو، بئى شاھى مەدىنە
- زمانى كۆلە، دەم دووراوہ، ھەلبەست، ئەى رەحمەتى بارى
بە شىمرى سارد و سەر، پىت ناگەئى ھەست، تۆگيانى وتارى
- لە سەر (أم القرا) تەيرى ھەوالم، ھەيھاتە سەماكا
تەمايەر ئەحمەدە كووترى خەيالم، دانەى بە دەماكا
- لە دەورى خۆر زەوى ھەر خۆ ئەگىرئى، وەك تاقمى مەستان
لە خەتئى نوورى تۆى چون پىيە دىرئى، قەت نايتە وەستان

له ریگهی زولفی تارو پهرچهمی تو، شهو کردی شهواره
 نهبوو میوه که شیرین وهک ده می تو، خوئی داله قه ناره
 له لیوت چه پکه چه پکه گول بووه شین، لهو ساته وه بویه
 له ناخی بولبولاً هه ر شینه یاسین، هه ر ناله یه، رویه
 به هاران دهشت و دهر کاکی به کاکسی، مزگه وتی گول و گیان
 وشهی پاکت ده که ن پتسکه ش به چاکسی، پاکسی به دل و گیان
 به دهستی تویه شواروی^(۱) تازه یا کوئن، روانیمه له (له ولاک)
 (نفختُ فیهِ مِنْ رُوحی) له بهر تون، کردی به به شهر خاک
 وشهی شایه ی شهوینی وای به لیوؤ، نه بوایی له ویوؤ
 به هه ر دو زهرد و وهرد و بهرد و کیوؤ، چی روزه به شیوؤ
 به میوه ی پر له تام و بوی به هیوؤ، هه نجیر و تریوؤ
 به بی نیوؤ به نیوؤ میوؤ سیوؤ، چی شاره به دیوؤ
 نه بوون، هیچی نه بوو نهک هه ر نه وانهی، بوون گشتی له بهر تون
 خودا نیت، عیله تی غائی و به هانه ی، بو تازه وو هم کوئن
 مه لایک گوی به فرمان و نیشاره ت، ملیاره به چین چین
 که سی بیبی له هه ستیدا سه داره ت، خاقانیی چین چین؟

به ئیعیجازات بنازم سهروهه ری دین، خوسره وه له عهجه مدا
 به ناشیرین دوابوو، تو به شیرین، جهرگت له قه له مدا
 نه چریا تالی جالجالوکه، بو کهس، تابوو به مه تالت
 به کویری چاوی دژمن بوو به چاو بهس، کوتری بهری مالت
 خودا نه و کاته توی فهرموو به سهردار، زالم دلی تۆقی
 سهری خوین ریژو ناحهق چوونه سهردار، بهو داره وه چۆقی
 که هاتی زور و زهر کهوته نه هاتی، زانین بووه یاسا
 چه کو بوو شهری بووجهلی به لاتی، تا سا ده می پاسا
 ده می بوو دیل و کویله و کچ رهش و سوور، بی باره له ژین بوون
 ژیانئ پر له تالی و بی سه فا و سوور، لهش پاره به قین بوون
 کول و کول بوونه وه بریان به دهس تو، شمشیر و دهس و زار
 نه وانهی وا دریز بوون بو قه لاجو، بو زالمی زوردار
 سهرت هه لینه ئیستهش یا موحه ممه د، بروانه وه لی ورد
 به سینمه دا مه ده تو خوا دهسی ره د، وه ک به ختی گه لی کورد
 وه ره بروانه زالم وه ک له مه و پیش، هه ر فیره به بی هیز
 گه لی راوچی له بو ئاسکیکی دلریش، نیشتوونه ته پاریز

وهره ئیستهش له دوو گوی دهنگ نه داتۆ،	قیژهی ژن و مندال
سه دای شیوهن له سهر نه زمی هه وای رۆ،	بیداره له هه رمال
ته رانهی نه رمه لایینی هه تیوان،	هاواری سوخۆومیک
به هۆی هه وره تریشقهی عیلمی ئینسان،	عالمه بووه تاریک
وهره ئیستهش گلینهی چاوی رهنجۆر،	میوهی خه می ناسۆر
وهره زهر باوه ران ئیستهش جهم و جۆر،	ههر خۆره ن و خوین خۆر
وهره نهوسا ئومه ییه هه ریه کی بوو،	ئیستاکه هه زاره
وهره باکوو بزانی چۆمی یه رغوو،	زووخاوی هه ژاره
له سینگمدا بسلووری دل به رۆ بوو،	قلمۆبوه سه بری
شه ویلهی حق وتن له گریجه نه چوو،	نانا، چوه قه بری
وهره ئیستهش ژن و شوو که چ له ریگان،	فه رمانبه ری شه یتان
ته نووری داخی شه هوهت زۆری سووتان،	مندالی به سه زوان
وهره ناخر فه رنگ و رووس و سه هیۆن،	سه د، دامن و (سه ددام)
وشه ی زه خته و زه ره ر، رووخاندن و مۆن،	بو میلیله تی ئیسلام
وهره بیینه شه لغه ی ناوی جهنگی،	گورزی ده سی ئییلیس
له سه ر قه لبی خه لیجم بوو به سه نگی،	ئه مریکی و ئینگلیس

سكالای قرچه قرچی زامی سهردهشت، لهو بۆمبه كه سیفه
 كه تا سهر پیشه گیانی خه لکه كهی چهشت، نهو خه لکه شهریفه
 سكالای نهو هه موو دیق و فجووقه، نهو هه مووه په ژاره
 سكالای نهو هه موو توقله و بلووقه، نهو هه مووه خه ساره
 به لای توئی موحه ممه د (د.خ) نوینه ری حهق، زه بری به له شوّفار
 (عومهر) کاتی شهوی رهش باته بهر شهق، (کۆلیل) نییه نهو جار

به هوی له دایک بوونی حه زه تی ره سول (د.خ)

له بهرواری دوانزهی (ربیع الاول)ی سالی ۱۳۶۶ی همتاوی

تاریکی تارا

الله اکبر تـاریکی تارا
بوو به ده‌ریای نوور مه‌ل‌بند و سارا
نه‌غمه‌ی سه‌رمه‌دی له ناخی نوورا
ده‌نگی دایه‌وه له خوار و ژوورا
الله اکبر رۆحی له ده‌س چوو
خوا‌گیانی تازه‌ی پی‌عه‌تا فه‌رموو
له گو‌یسوانی لیو‌ته‌یری پی‌که‌نین
کردی هی‌لانه‌ی واژه‌ی هه‌وریشمین
الله اکبر جه‌زبه‌ی شه‌وق و شوور
روو به عه‌رش‌ی خوا‌ده‌مبا‌به‌ره‌وژوور
له سه‌ر شه‌قام و ری‌گه‌ی عبوورا
که‌وتمه‌ مل‌گه‌نج و خه‌رمانی نوورا
گه‌ییم به شاری پر له عه‌تر و بو
پر له بلوورین کۆشکی سه‌ر ئاسۆ
به هۆنه‌ی بآلی مه‌لی مه‌وجی هۆش
سه‌دای فرشته‌ی عه‌رشم هاته‌گۆش
له سه‌فا و مه‌روه‌ی جه‌جی دل‌به‌را
زه‌مزه‌م ده‌بینم له نیو‌که‌و سه‌را
به‌قه‌ستی ته‌واف کۆلم و خه‌ت و خال
کۆتره‌ نه‌خشینه‌ دای له شه‌قه‌ی بال

نه کا خه یالم بمری له سویدا
 باهات و چوکا، بیړه و به ویدا
 الله اکبر هیوای له دهس چوو
 خواگیانی تازه ی پی عه تا فرموو
 هاژه ی شه پۆلی به حری شو له ی خور
 که رده کا دوو گوئی خیلی زلم و زور
 ثم شهو به راستی مه حشهری نووره
 له جنه ی دیدار و جهشنی حوزووره
 دوس له یانه که ی نوممه هانیدا
 ده بی حازر بی له میوانیدا
 به سواری بو راق تاجی دین له سهر
 ده عوه تی حه ققه، نه حمه دی سهروه
 په ری په له پهل قامکی خو ی گه زی
 تا بیستی جاری (سبحان الذی)
 ئیتر ئاواتی نه ما سه ماوات
 (لَیْسَتْنِی کُنْتُ (تراب) هی جی هات
 الله اکبر لهو سفره و خووانه
 لهو ریز و حورمهت بو نه و میوانه
 بالی مه لایک چه تر و سیبه ری
 پیشکشی بالی، حوکمی ریه ری
 به دوسی فرموو دل رفین دل بهر
 له سهر ئیزنی من بووی به په یغه مبهر
 چیم لی داواکه ی درینی ناکه م
 من کانی که ره م، سه رچاوه ی چاکه م

الله اكبر لهو گـفتوگويه
 پـر له ناهنگ و نهزم و شكويه
 خوايه دهر وونم به حرى خه مانه
 ژيانى فه قير به ره و نه مانه
 وه ختى نه بينم به رقى نه شكى ئال
 له گوشه ي چاوى كيژى كرج و كال
 وه ختى نه بينم ژنى بيچاره
 شه پولى نيگاي پر له هاواره
 وه ختى نه بينم تاسه له ناخا
 به چه شنى بلوور ده شكى له داخا
 وه ختى نه بينم پولى گولالان
 به ده ستي هه رزه ده روا به تالان
 وه ختى نه بينم دايه بو رو له
 دل له دهر و نيا ده بى به كو له
 وه ختى نه بينم جوانى ناكام
 بو تيكه نانى ده بى به غولام
 وه ختى نه بينم سوميه ي هه ژار
 گيره به مه كرى ئوميه ي لاسار
 وه ختى نه بينم شه للاقى زوردار
 له چينى بى زور دهر دىنى ده مار
 هيجم ليت ناوى رى نوينم به
 ده سگيرى كارى دل ته زينم به
 مه گهر لوتفى توم بى له په نادا
 نه ينا هم چه رخه، رى به خوم نادا

الله اكبر لهم تهمه ننايه
 لهم شفا و لآلهى شابو گه دايه
 چه شنى هه ناسهى ده مه و به يانى
 ژيان نه چۆرى له سهر ليوانى
 كه سئى نه مينه سينه ي له كينه
 دياره (رحمة للعالمين)ه
 الله اكبر زوانم چهن كووله
 ميشكم له باس و تاريفى چۆله
 خوا كه خاوه نى ناسمان و نه رزه
 فه رمويه پله و پايه كه ي به رزه
 جه مالى هه ستي يه ك زه رره نوورى
 هه ر زاتى حه ققه كه وا له ژوورى
 (كو ليل)م ده روون پر له كه سه رم
 شاباشى دؤس بئى شيعر و هونه رم

قهلا ريحانه ۱۳۴۶ى هه تاوى بهلام لهم دوا بيا نه دا كه من ده سكاريم كر دووه.

خۆزگه

خۆزگه وه كوو په روانه، به كۆلى گوله وه
خۆزگه وه كوو شه ونم به كراسى چله وه
خۆزگه وه كوو خه م، گوشه نشینی دله كه م
خۆزگه وه كوو سۆزى به گه رووى بولبوله وه
خۆزگه وه كوو ئيلمه ی به نى ته ونى نه ته وه م
خۆزگه وه كوو ئه و خوینه به رووى سومبوله وه
خۆزگه وه كوو ئه و شۆله به گۆناى شه مه وه
خۆزگه وه كوو ئه م خۆزگه به ناخى دله وه
خۆزگه وه كوو ئه و خاله له پالى ده مه كه ت
خۆزگه وه كوو داوى به دوپى قاتله وه
خۆزگه وه كوو ئه و شان به شانى سه ره وه
خۆزگه وه كوو چاوزیتی به ياساوله وه
خۆزگه وه كوو شكیانی دلى من به ره مت
خۆزگه وه كوو ئاهوو به ره وشتی سله وه
خۆزگه وه كوو ئه و ناسکیه وا به موو
خۆزگه وه كوو ژیسرى به سه رى عاقله وه

خۆزگه وه کوو رووتی له ره مهق روومه تی خه و
 خۆزگه وه کوو ئه و کینه به سینه ی مله وه
 خۆزگه وه کوو زهنگی به روآله ی ره شه وه
 وه ک به زمی هه ژاری، به که وایه کوله وه
 روژی (عومه ر) یش گوم ببو وایه له شه وی
 خالی ره شی تۆدا، به دلّی ماتله وه
 خۆره ی خه می شه وگاری جودایی نه جه له
 تۆخوا وه ره لام واده چمه ژیر گله وه .

دیوانده ره بووشیهری سالی ۱۳۶۱ ی مهتاوی

نہوکی شعور

وہی وہی لہ ہناسہی دلی من، چہن بہ کولہ
ہہی ہہی کہ پہڑارہی خہمی توم چہن لہ دلہ
دہی دہی بہ نقیمی بہری موورووی ملہ کہت
پہی پہی بکہ داخہم، کہ لہ رہنگی سکلہ

مہس مہس چییہ؟ ہہر دیو دہچی، دل دہسوی
یہس یہس، بہ زمانی بہریتانی دہدوی
خہس خہس، قوری کوی بینم و بینم لہ سہرم
کہس کہس نیہہ کورد بی و بہ دلہم بی بہ دوی

یہک یہک نہبی وہک تو، بہ حہریقم نہبوو کہس
دہک دہک لہ بروی تو، بہ خودا قودرہتی ہہس
چہک چہک بووہوہ گہرچی لہ شہم چش، لہ مہرا
تہک تہک مہکوڑہ، رائی بہ نہو، کہرتی بہ یہس

دہم دہم نیہہ، زہمزہم بہ بزہت، دیتہ وزہ
کہم کہم نیہہ، عالم بہ وزہت، کہوتہ بزہ
ژہم ژہم کہ نہبینی منی ناوارہ دہمت
دہم دہم نہفہسم دیت و دہچیتن بہ دزہ

قهف قهف بخه یه قوژ و ملمم په رچه می کال
 گهف کهف له ده می بیو، به جنیو بیکه یه گال
 سهف سهف ده به سم بالی خه یالاتی خراو
 رهف رهف نه فری، وهک ده فرم من به خه یال

فلقل که له لایه له حه نای خالی رهشت
 بلبل فری نایه له په نای کولمی گهشت
 چل چل له گولیشی به ده مؤ پی بکه نی
 پل پل په لی کهن، تاکوو به ری بی له بهشت

کز کز ده که وی لئیوی خه یالم، که له پروت
 دز دز ده که وی لینی و موژت هه ردو به جووت
 چز چز به دلی دا ده چه قی، راده چه نی
 خز خز ده خزی، پیی ده شکیت و سهر و لووت

ور ور له به ری پیت ده که وی، عه تری چنوور
 گر گر له مری سینه که تن، مه شخه لی نوور
 پر پر له خه می رووته دلم، وا ده له بوو
 شر شر به هه نسکم بووه وه، نه وکی شعوور

لهق لهق به ده نوک چوژ ده ته قینی گر و گوژ
 تهق تهق به قینی له دلم، تیری مؤژ
 ههق ههق کوتن و دهس خوش و نه حسه ن هه قمه
 شهق شهق شه قیشم که یت و که لاکم خه یه چوژ

خش خش ده خشیتن که هه یاسه ت له که مه ر
کش کش وه کوو بیژی به مه لی گیانی (عومه ر)
چش چش له قه واره ی له شی بینچاره ده کا
فش فش هه له وه ستی به ده نم، مات و که سه ر

سنه بانهمه پری ۱۳۶۱ ی همتاوی

گۆم تا قبول تری مه له ی خوشتره

بوو به شه وه زهنگ	ئاوابوون روژی روژکردی به باو
سه ری دای له سهنگ	که روژی روی توی هینایه بهرچاو
سه ربدا جاری	ههنگی له باخی جه مالت، نه گهر
گولاو ده باری ^(۲)	له دووکه لی مۆم تا روژی مه حشر
په ری و خو ری چوون	جوانی له روی تو، خو ی رازانه وه
له داخا گوم بوون	که تو یان بی نی بهم سامانه وه
حه یرانم، حه یران	جیرانت نه بوون کارمازو ^(۱) که و،
به له نجه و سه یران	له کتوه فی ر بووی؟ وه ک خه یال و خه و
هه موو به جاری	چونکه شیرین نین، وه ک ده مت میوه
هه ری که له داری	بوخو خنکاندن خو ی هه لواسیوه
نیرگز و یاقووت	له ئالی لیت، له شه رمی چاو ت
هه ردوویان به جووت	خه جاله ت بارن له حه یف و تاوت

۱- بیچه ئاسک

۲- نه م شیعره م له فارسیه وه وه رگیراوه ته وه.

ده لَينَ كه زهنگى واته قوله رهش،
 چه وساوه به دهس پۆلى سېپى لهش
 به پكهي نه داوه؟
 مه گه ردووره شمار له سه رمانگى رووت
 له ويداسېپى، به هۆى رهش و رووت
 وه ها چالينكه
 له خواري گه ردهن، له ژوورى سينه،
 هه ناسه ي وشه له وى بى تينه
 يا منالينكه
 له سه رمانگى نو
 بو به ده گه رين هه موو كهس بو مانگ
 وه سه نه بروى تو
 چوونكه ده زانن روونه و به نيو بانگ
 به خه م سه ر خو شه
 ده روونم خه مى هه لېزار دووه
 بو به رهش پۆشه
 په يامى بۆلاى زولفت ناردووه
 شهل و بى حاله
 له سافى سينگت، پاى خه يال نه خزى
 تا مه حشه ر لاله
 پشكوى نه توانين به ده ميا نه چزى
 سه رد و داماون
 مه نديلى^(۱) قه نديل يا خو چل چه مه،
 ناگه ن و ناون
 چۆن به سپيه تى نه و كولمه شه مه

گهر ده لیم هه نار یا جووتی سیوه	ئهو جووته مه مه
یا خو دوو قوبه ی زیوه ر و زیوه	لام وایه زه مه
مه ته لی باوه بزوینی جیوه،	ده زانی بوچی؟
له ره و بزوینی که مه رتی دیوه،	له و کریا گوچی.
تا دهم ده که یتو بووته و به یان،	دل دپته زاری
وه ک سۆزی گه رووی شمشالی شوان	له کورده واری
بوونی گولاله دائه چله کیتی	بوونی هه ناسه ت
کو لمت په پوله ی لیو ده سووتینی	وه ک من له تاسه ت
له بهر تریفه ی خووری جه مینت	گیانم نه دا چل
له شسی لاوازم که وته که مینت	پای چه قی له گل
به سوخته ی نوخته نوخته ی خالانت	سه ر گیتز و مه نگم
نه خته نه خته ی گیان چوو به تالانت،	وه ک دلی ته نگم
باده ی ساده ی خه م هه تا که ی، داده ی،	گیانم وه رگره
گو م تا قولتر بی ده بی بر واکه ی	مه له ی خوشتره
به خوړه خوړی فرمیسکی دوو چاو	دوو گو نام سووتا
(کولیل) یش خنکا له گو می زووخواو،	دوور بی له رووتا

سەرى شاعىر سەرى خەلگە

لە ناخى بىن دەماخى دا دەژىم و نىمە ژىسوارى
بە تاسەم بو ژىيانى پىر لە ژانى پار و پىتارى
لە داخى دۆخى تەنيابى، لە ژانى ژىنى رسوايى
لە دەس دەرچوم بە خۇرايى لە گىژى گۆمى رووبارى
بە كسپەى خەم دلم برزى لە تاوانا لەشم گرزى
كە پىنچى پەرچەمى كرزى، دلى گەستم وە كوو مارى
هەتوي بەر هەتاوى خۆرى زەردى سەردى پايزم
تەقەى سى و دوو ددانم دى، لە پای وىرانەى ديوارى
شپىرە حال و شىواوم وە كوو بەفرى ئەتاويمۇ
كە توپخانەى شەمالى گىر دە كا چارى بە هاوارى
سرشكم گىر تەكە خوينە، وە كوو چاوى شەووق سوورە
لە پىرزۆلەى دلى وردە، لە دەستى دوو دلى يارى
بە بلوئىرو بە بالۆرە، بە (وەى من وەى من) و هۆرە
بە گۆرانى هەزار جۆرە دەنالىنم وە كوو تارى
كە بەلكوو ئەو دلى با بردەلەى سووكم بلاوئىتۇ
وەلى (كۆليل) كۆيلەى خەم بە تارى چۆن دەبى چارى
كە سىكى تر وە كوو كوردم نەبوو ئازىز و دل بەستە
لە سەرما بوو سەرم پۆيلەى بەرى پىن كەم كوتم چارى

سه‌ری شاعیر سه‌ری خه‌لکه، به سه‌ر ئاوی حه‌مامۆ که‌ی
 ره‌وایه (پېش‌که‌ش) و پۆیله، له دیهاتی وه‌یا شاری
 له نیوئه و خه‌لکه‌داگشتی، له پر به‌ژنیکی کوردانه
 سه‌ری برده‌م دلی برده‌م کولی کرده‌م به‌گوفتاری
 به‌زه‌نگول زه‌نگولی زووخوا، له هه‌نیه و رومه‌تی رووخوا
 به‌ئاوی چاوی دل سووتاو، که‌دیمی دوینه‌ ئیواری
 به‌توندی تیپه‌ری وه‌ختی، سه‌رنجم‌دا که‌چی نه‌ختی
 له‌پرزۆله‌ی دلی وردم له‌ده‌ستی که‌وته‌ته‌ خواری
 هه‌لم‌گرت و کوتم من‌کیم؟ کوتی تو‌م که‌ت نه‌دیوه‌ که‌ت
 کوتم مه‌ر تو‌ دلی من‌نیت؟ کوتی شیتی؟ کوتم ناری
 کوتی شیتی چ‌شاریکی؟ کوتم شاری که‌له‌و‌شاره
 (به‌لین) و مه‌رجی (په‌یمان) و وه‌فا دریان له‌سیداری
 کوتی سوین‌به‌و وه‌فایه‌ی ده‌سته‌مۆیم، من‌گه‌لی وه‌خته
 ده‌زانم شیتی هه‌ر شاری، گروو‌گیرن هه‌موو‌جاری
 (عومه‌ر) واتن‌گه‌یی پرزۆله‌که‌ی دل‌پئی ده‌لی خو‌زگه
 به‌وه‌ی دریا له‌سیداری، به‌بسکی شو‌خو‌نازاری

سۆزى پەروانە

تۆكەي جوانى؟ من شىعەرى جوانانەم ھەيە
تۆكەي شىتتى؟ من عىشقى شىتانەم ھەيە

تۆكەي مەستى؟ تەوہ ژمى مەستانەت نىيە
وہ کوو رووت من درۆشمى مەستانەم ھەيە

تۆ لەيلى نىت، مەجنونى ديوانەت منم
بى قەوللى تۆ، من قەوللى مەردانەم ھەيە

قەت بۆ شناس سەرى جوامىرانەت نەبوو
ھەر من دايم خەمى تۆى بىگانەم ھەيە

تۆ شىرىنى، ھەنگوينى نىوشانەت ھەيە
وللى خۆ من ھەنگى وەستاي شانەم ھەيە

تۆ ديوانى، وشەي ئەو ديوانەت منم
تۆ ھەلبەستى مەلى دل، من دانەم ھەيە

تۆ بەحرىكى، شەپۆلى بەحرانەت نىيە
بەلامى من گىريانى ھەورانەم ھەيە

تۆكەي شەمى؟ ئەو كولمە جوانانەي ئەتۆ
من کردمە شەم، چون سۆزى پەروانەم ھەيە

تۆچە پكئى گول پەرچەمىٰ خاوانەت ھەيە
 ئەمما منم بۆ زولفى گول شانەم ھەيە
 ئەونەي ئەتۆ بۆمباي تير و تانەت ھەيە
 من گريانى كانى سى پلوسكانەم^(۱) ھەيە
 لە نەوروزا بە نيوي جيژنانەي «عومەر»
 خەمت دا، چون من بۆ خەم ھيلانەم ھەيە
 لەو ھيلانە ھەوارە ويرانەي دلم
 لە نەزمى خەم خەرواى تەرانەم ھەيە

چۆلاخ رەشەمەي ۱۳۴۸ى ھەتايى

سۆزى شەو

سەرزارە كىيو دەمدەمى ئەو پۈكە، كە لاتە
كى راست و بەلئىن دارە، كۆلۆل و كە لە لاتە
ھەركەس بە درۆ ھاتە بەرۆ، شىخ و مەلاتە
كام دل پەلى دەركردوہ بۆت، چەشنى مەلاتە
بىنچارە بە بەرقى غەزەبى، ھەور و ھەلاتە

دەس نوئىزى لە شەونم نە دەشت بووكى بەھانەم
نەك پۆلى گولالە لە پرا بىدەنە تانەم
چۆكى بە كەرەم نايە زەوى، شىعر و تەرانەم
شمشالى شوانى دەبەزان، سۆزى شەوانەم
تۆى بۆ نەبەزا، بۆ ئەو تۆ دەردە تەلاتە

تۆ مەستى خەيالى لە مەيانى زەر و زۆرا
من پووش و پلاشم لە كلاشى رەش و بۆرا
تۆ بزرى لە گەل كەم، وە كو دەنوئىنى لە زۆرا
من سەھم و بەشم والە كەمى خەوش و مرۆرا
بەرقەوللى وەفا بوونمە ئەم جۆرە خەلاتە

تۆچه تری به هارت له سه ره سه وزه سه راپات
 من شیوه نی پاییزی خه مم هاته مولا قات
 تۆ خۆری مورادت له که لی به خته وه ده رها ت
 من رۆژی ژیانم شه وی تاریکی به سه رها ت
 ئەم چه رخه نه فامیشه، دژی بیده سه لاته

ئەو ئاوره یه ش داته وه، بی ئاور و سه ردوو
 ئەو گیان و به قوربانه وتت نوینه ری ده ردوو
 ئەو نهرم و نیانیتته نه بوو، ره ق وه کوو به ردوو
 ئەو چه پکه گو له ش داته ده سم، سیسه ل و زه ردوو
 بۆ ره ونه قی بازار تو ئەو بانگ و سه لاته

جاری نه بو کاری بکه یو من بلیم تۆخه ی
 بی وه ی به دزه بیمه دزی، نه ی که یه هه ی هه ی
 ناواتی ئەوین پشتی شکا، ساوه ره تاکه ی
 ناگه ی له من و چاکه م و خاوه ن زه پ و چاکه ی
 ئەو چایه، که چه ن یوسفی تیدا ره قه لاته

په یکانی موژه ت ئەونه برینداری نه بوو خو
 به ژنت وه کوو ئەلعانه خه ریداری نه بوو خو
 زولفت به لی ره شماره، وه لی ژاری نه بوو خو
 کرپاری نه بوو، شیتی نه بوو، هاری نه بوو خو
 ئەو خاله ره شه و کولمه گه شه و چاوه به لاته

زامی دلی مه جنوونه. له له یلنی بووه ناوی
 رسوایی فه رها ده، له شیرین بووه قاوی
 سووتانی مه مه زینی گه یاندو ته هه تاوی
 ئیسته ش که نه تو داره گولی خه لفی رواوی
 خوینی منه خونچه ی دهم و زه به رگی گه لاته

کامه وشه یی جوانه نه ما، راوی نه که م بو ت
 کو یخای قسه بووم، خو م و قه له م بووینه سه ناگوت
 چه تتا ده گه شامو به درو ت، سوین به دو نه بر و ت
 بانه شکنی دلی، لیوی درو و یژی جه فا جو ت
 پاداشی (عومەر) چی بووه نه و پهرت و په لاته!؟

سه حەر چاوت هه لینه

به دل فهراهادی شیرینی ولاتم من
دهمی شیرین دهمت بیته فیداتم من

له به حرو بهر به پیت و فه، به هوی باوهر
گری عیشقم، له تورهی خور هه لاتم من

له سهه رانی به هاران دانهنم سهه، با
خووا دهرفهت بدا، خزری هه واتم من

له مهیدانی وه فا چه و گانی ئیمانم
سهه ری دژمن رفین عهینی خه باتم من

کلیلی ره مزی قوفلی مه کری شو فارم
به ئه مری لئوه کهت په یکی نه جاتم من

ده زانم خوین مژینه به زمی خوین خوران
له به زمیکی وه ها، ئاوی حه یاتم من

له نه سلی هابلیم، قابل نییه قابل
ئه گهرچی بم کوژی ده فعی به لاتم من

له کیسهی چلکی میشکی زالمم داوه
به پیکی گیان و دل، کاوهی وه فاتم من

ئەمن سەنگى سەبوورم كۆشكى بەردىنم
بە مەردى تاكو دەمرم قرچە پاتم من

سەھر چاوت ھەلئىنە شەو درەنگە خۆ
لە مئىژە مەحتەلى باكەى سەباتم من

دلى تەنگە كچى خونچەى خەيالاتم
وەرە با پىكەنى، تۆ خوا، تەماتم من

بە خەتتى ئارەزوو (كۆليل) ئەنووسى بۆت
كە تۆ ئىحسانى مەھزىتو، گەداتم من

سەرنجى چاوى پىرواتەى ھەتوانى
رەش و رووتى، بەرەى كوردى دىھاتم من.

غیرهتی شیعرم

ئەي ئەوہی چاوت لە بێخەي شەم بریوہ، غەم مەخۆ
خۆر لە ئاسۆي چاکەوہ هەل دێ بە چاکي، لە من و تو
مانگي کەنعانی لە شاری میسرەوہ هەل دێ لە نو
شاپەری جبریل دەبیتتە مەلھەمی زامی بە سو
سەر مەنێ سەر سەر، هەتاکوو سەر نەئیتتۆ بێ مەو

کێ لە پا درکی دەریناوہ، بە کلکی عەقرەبێ
سا وەرە غەم بو ئەوہی نابێ کە جیگەي وەرە بێ
جارو بارە چۆلە کەش، بو بەرھەلستی سەقر ئەبێ
گۆل بە کۆلی خارەوہ گەر دابەزی، بێ وەر ئەبێ
چاکي پاکي، جیگە رەقسە و شوینی کەوشی هات و چۆ

تاکەناری کەف نەبێ، نیتە لە دەریادا بەشی
تەنەدەي پەپکە لە پای خالی، وەکیو زولفی رەشی
چەشنی لەولاوی نە ئالۆزی لە بالا، سەرکەشی
تاکوو شەش دەر خالی، هەولێ نەدەي بو دوو شەشی
نەخشی هەیوانیت و نیتە شوینەواری هەست و بو

گویی به دهنگی سۆزی من ده، باغهوان! کاتی قونوت
 با بنیته بینه قاقای بولبولان، په نجهی سکوت
 غیره تی شیعرم، به بهرقی روومت و شمشیری رووت
 غم ده کاته ناوی ژین و ژین نه کاته ژه قنه موت

یه ک هه ناسه م داغ نه کا، پۆزه ی زل و لووتی درۆ

به رده فرکی با بکه ن گیانم رهش و شین بیته وه

به رگی پیروزه به بالاما، به لا بیریتته وه

من که ناور فووله سینهم کا، سه ری ده خولیتته وه

با چلیکیش چی به چاومدا، گولێ ده پرویتته وه

ئهم بیابانه درووی ناداله دامانی هه لۆ

مهراقم له دله

چاره نه يهينستوه دهستم به به هاري بگه يئ
كه لکه له ی پر له گروى تاسه به ياري بگه يئ

دهستی نه وداسه شكی، وا دره وی گولشه نی کرد
تسووره یوه زیزه له وهی باغی هه ژاری بگه يئ

روومه تی بی په مقم زه رده، مهراقم له دله
تووری سینایه سه رم خوژگه یه ناری بگه يئ

چيته پیشوازی سه ری تیره وه چاوم ره حه ته
نه ک به چاوی سه حه را، گه ردوو غوباری بگه يئ

ون ده بی خوین له ره گم، چی ده چمه خو مه وه من
خوینه خویمه خوینه کم، تا به نه یاری بگه يئ

ئاخر نه ی گیانی ته ماشای به زه یی، کوا بزه یی؟
کابه که چ نابی که باری به هه واری بگه يئ

چی ده وی گه ره شه وی کورپه ی سوحی رووناکي بی
شه قلی شه و بشکی له پر، شوړه سوار ی بگه يئ

له وگر ی کویره دراوه له دلم ژیر و بز ان
دیله، ماوه، هه روه ماوه، شیت و هاری بگه يئ

باوی جوامیری به سه رچوو وړو واقن فوقه را
لانی کم بو ته مه نی چاکه، پلاری بگه يئ

چۆكە چووكىڭى بە سەر ئەم عەرزەوۋە ھىلانى نەبىڭى
بىۋ چىرىنى كەمەنى ژىنى، تەوارى بگەيىڭى

كسپە كسپى دەمى دوورى پەرى كىردم بە تەمام
بۆ شىكۆى دەردى ئەوين بازى شكارى بگەيىڭى

بۆيە نالەم ھەيە ئوستادى شىعر نىم و نەيم
شىن و ھاوارمە، با مەست و خومارى بگەيىڭى

ھەر بە رۆخى چەمى دەم پىر لە ھەراى سەيلى سرشك
بىۋ پشوو پىياسە دەكەم، بەشكە بوارى بگەيىڭى

زوبە ئەي گىانى ئەوين، سىنەوۋە كە بىمە بەنات
ئاوى نىسانى بە قا، بابە ئەيارى بگەيىڭى

دەل بە گۆشەي نەزەرى سووتە دلان دىتەوۋە حال
خوين دزىتە گوپى وەك دەنكە ھەنارى بگەيىڭى

رۆژھەلاتىم و ھەقى خۆمە ئەگەر زولفى شەوار
رى بىدا تاوۋە ھەتاوى بە نىسارى بگەيىڭى

ناھومىدەم مەكە ئەي خاۋەنى ھىوا، بە ھىوام
فىنكاۋى بە دەمى وشكە پوۋارى بگەيىڭى

كازىوۋەش دىتەوۋە، بەو مەرجە كە رىي پىنەگىرن
دەك لە عاسمانەوۋە بۆ مۆتە شەرارى بگەيىڭى

« در پىت گم شىدم اى چشمەي خورشيد اميد »
تون مەروۋ بانەزەرىكت بە نىزارى بگەيىڭى

چاوه برکئی مه که، نهستیره له گه‌ل بووکی برین
 تو مس و نیکللی، با هه‌ژده عه یاری بگه‌یین
 نه و گره‌ی بهر بووه تیم نایه‌وی داوینه‌گری
 بانه کیشی له سه‌رم شو له‌وو، شاری بگه‌یین
 بحر اندیشه‌ی «کۆلیل» زند موج شتاب
 به‌لکه ئاخیر له یه‌می غم به‌که ناری بگه‌یین

سه‌قز - ۱۳۷۰ ی هه‌تاوی

دوو به‌یتی

له نیو زستانی سه‌ردی تو‌ف و له‌رزا
 له سه‌ر لووتکه‌ی چیا‌ی کویستانی به‌رزا
 په‌پوله‌ی ناسکی شیعی‌ی نه‌ویندار
 چ زیرینکی هه‌بوو، دایۆ له‌قه‌رزا

بۆي كهره مئى زولفى شهو

شهو وه كوو تو زور كه سن، مه ستى خه يالى خراو
په رده له روو لاده چئى، كاتئ كه هه لدئ هه تاو

بۆي كهره مئى زولفى شهو، بئى سه حهرى روومه تت
روژى ره شى مه ينه ته، بو دل و هه ستى ته واو

روژ نسه فه سئ ئاورين، تاله برين به رنه دا
چون له ده روون هه ل ده سئ، شهو خه به رى بۆي كه واو
ببهره به بالاي دللم، به رگى ره شى چوونى شهو
زه خميه ديدارى روژ، پهره له تىرى دو چاو

لاله مه گهر زوانى نهى، باسى شهوم بو بكات؟
تاكوو به شمشىرى روژ، قه ر به خمه ناحه ساو

جئى له حىجابئى سىا، شهو سپه رىكى نىيه
تا به دزى روژه وه، هه ل مژئى كوئى شه تاو

سوح له كه مهندي ره شى شهو، خه تهرى ديتووه
شانه به ئەلماسى رۆژ، بۆيه ده كا پرچنى خاو

تيرى كه وانى شهوان، ناله نه بى چى نيه
قامه تى رۆژى رهوان، هه قيه ده پۆشنى نيقاو

شه و دل و عيشق و خه پال، چۆنه شكارى له بت
هه رسى شه وهق راي برين، رۆژ كه ده سى دايه تاو

خالى شه وو كۆلمى رۆژ، مه حشهرى (كۆليل) تن
سوخره بى ئەو جووته مو، شى تى ئەو ينى هه ساو

به‌هار

گول به دهم وا گول به دهم باوه كه‌نى
كاو له كووشكى هه‌ره‌س، رووخا به‌نى
تسوفى زستان و كرپوه تيشكان
تا شنه‌ى مه‌عشوقى بولبول راچه‌نى

وا شه‌مال ده‌نگى به‌گه‌رمى هه‌لبرى
له‌شكرى زريانى سه‌ردى هه‌لبرى
غونچه سرته سرتى سروه‌ى هاته‌گوى
بۆيه رووبه‌ندى له‌سه‌د لاوه‌درى

شه‌ونه‌ما هيلنج و قرقينه‌ى مژى
زوقم و سيخوارى، به‌دارى هه‌لمژى
ده‌ستى سيمينى به‌هارى پينگه‌يشت
گشتى بۆكرده‌جل و به‌رگ و قژى

لووره‌لوورى گورگى قات و قىرپرا
ته‌پلى پيلان و شه‌رى سه‌رما‌درا
هه‌ورى نيسانى سه‌هۆلى كرده‌ئاو
له‌على رووناوه‌له‌جى به‌ردى سرا

خوین له هه نیه ی دهشت و دهر، به ستویه گۆل
 به حری عه ترو، بۆ، ئه دا مه وج و شه پۆل
 گهردنی زهر د و سپی بی گهردی وهر د
 دل به پیشوازۆ ده با، بی کهوش و سۆل

بازره قه و فیشه ده به ستی ئاو له بهرد
 وه ک بلی، بهرده به روکی ژین، به دهر د
 لاره پیچی بووکی گه لباخی له سهر
 ناوه، که چ، کیژۆله کانی شاخ و ههر د

چاوه کهم، نه رگس به چاوی مه ست و ناز
 چاوه پیتته، پر به سۆز و هه ست و راز
 شوپه بی، پرچی دریزی، شانته کرد
 داره بهر، به ستی، که ژاوه ی پیخه باز

به ژنی خاشخاشه، نشانی دا قه له م
 وه زنی نه شعاری ته ری بی دهر د و غه م
 تاجی سه وزی، بویه فرداوه له سهر
 تا بکیشی ئاو له چاوی، جامی جه م

تیری بیله هه ر، له سهر چلله ی که مان
 کیشک و پاریزه ری، هه لزو که مان
 سیپه ره خو بو کتیوی سی پی ری
 هه ر له باسی، که یف و، نه ژماری، که مان

ئاغجەۋاش و كۆل و كاشمە و گياپلاو
 سواری بالی با ئەكەن، پەيكی سلاو
 رەسمى جەژنانە، لە بەر لووتا بە جوت
 پەيك و با، پيکۆ دەبن پەرش و بلاو

زوهەرە خۆی داوہ لە دەق، بۆ موشتەری
 سومبولە لوتفی خدر، کەوتە سەری
 بۆ دەبیری وەك عوتارد، ناکری
 سەیری نەخشە، تەونی ئەرزى ئەخزەری

پيچک و ريواس و خوژە و شنگ و چەوان
 پەلپە لەشوانە و قەياخ و گياکەوان
 قُمْ بِأَذْنِ اللَّهِ پي فەرموو شەمال
 کۆلکە زيرينه سەری بۆيان خەوان

موشکی تاتار و خەتا، تاروژی چوون
 مووچەخۆری مەزرە باغی و گول کەوون
 وەرەم و زامی دەروونی کون کونم
 ھەر ھەلالە ھەنگە، ئەيکا تەفرو تون

دەشت و دەر پەريەر لە بۆی ھەزوی و شويت
 ئەو دوانەت بێ، لە جەننەت نادوويت
 چەندە لیتی جوانە، بەنەوشە، لەچکەکەي
 چەشنى جامانەي گەزیزە داچوويت

قیز و بیزی نایه، بیزاو، سویسنه
 وهک ده می باغی (ارم)، بیته شنه
 دهستی لوقمانی له پشتو به ستووه
 نوکه چه وره و گوندورو وه لگه رنه

فه رشی قالا قنگ، له سه ر شیو راخران
 خیهو تی کارگی سپی تیا هه لدران
 بی ژماره تیره به رقی پی چه قاو
 هه ریه کینکی چل چرای لی هه لکران

شه و به شه و بویه ده نازی بویه شه و
 حازره بیکا له گه ل ده متا گره و
 گهرده بیته گول به روژا لیوی تو
 شه و ده پشکن عه تری زاری بووکی نه و

چاوه که م! نه قلی کوفر نایته کوفر
 باهه زار شرکی وه ها زابیتته کوفر
 قهت ده می شه و بوم نه دیوه وهک ده مت
 قودره تی حه ققی پیشاندا بیته کوفر

حاجی له قلهق هاته سه ر هیلانه که ی
 بوو به کیشکچی له نیو دی جوانه که ی
 چه نده خو ش دخشیتته مل شه و دا سه دای
 ریزی شه ستیری ده نوک لیدانه که ی

به رزه هۆهۆو به ربه ری جوتیری دیم
 نه و که سه ی وا نووری چاوه و هیزی پیم
 نه و که سه ی وا رهنجی نه و گهنجی گه له
 نه و که سه ی وا عاره قی نه و، ناوی دیم

که و ته ری، سیروو له گهرمین، رووبه یار
 بو ته وافی کابه توللاهی به هار
 به زم و شایلوغانی گهرمه، بی و چان
 گاله سه ر گو یسوان و گاپوپهی چنار

چاوه که م شاری سه قز مه ددولبه سه ر
 مه شخه لی نووره، قه واره ی دهشت و ده ر
 وه سفی نه و هه موه سرشت و جوانییه
 نایه بو من، نافی مه زهر مه گهر

خرمه له ک، تا چل چه مه، شو له ی شه من
 یا خو په ی هه لدیره یا هاژه ی چه من
 شه تلی ریحانه و که نیره، دهس نه زهر
 وه ک سه فی حاجی، له سه یری زه مزه من

جاری میلاقه و مه نی و میژوه ردو لو
 ناوی ژین ناژین ده کالینی، دوندی کو
 کانیه که ی مه شه ووره، لووتکه ی ناکه روز
 واده می شیعرم له وه سفی چووله گو

سەد بە رانانی لەبۆ قوربانییە
 زاكوروز لەو دورەووە حەیرانییە
 خۆكەلی خان و بەنەشە و ئاربەباو
 ئالمەلۆو جوانن، وەلی ئەو جوانییە

كۆتە چەرمووی كۆتە رەش داكەندووە
 واكەوايێكى ئەمیتسا سەندووە
 شانەكانی پەرلە ئەستێرە و میدال
 ھەر بە دوگمە ی گۆل بە رۆکی ژەندووە

باخی بۆكان و مەھاباد و شنۆ
 شاخی كوستانی گەوركم كۆبە كۆ
 پۆلی گۆل، سەرمەستی ناز و نێعمەتن
 چاوەكەم پەرژینی گۆل بێ، عەینی تۆ

دەنگی شمشالی شوانە دێ لە دوور؟
 یانە: ئیسرافیلە، لێیدا نەفخی سور
 گیانەوەر سەرپاکی زیندوو بوونەوہ
 ھەرلە زەرپراتی زەوی تار و موور

بەژنی بەییۆن و ھەناسە ی عەمبەران
 چەرخێ شینیشی لە جەغز و چەمبەران
 تۆبلیی ھەروانە بێ، واتە ی ھەرای
 بەرخ و کاژیلە و مەر و بز و بەران

دهم بووه، عه تر و هه لآلهی هۆ به توو
 وه ک ئه وین گیرا، گه لآلهی هۆ به توو
 ههستی هه لبهستم ختیلکهی دی، هه تا
 چاوده کاله و خه تتو خالهی هۆ به توو

چاوده قرتینی له شهونم، تاق و جووت
 بهرقی یاقووت و به رۆکی رووت و قووت
 سهحنی شانۆیه به هاری هۆ به توو
 یا بزهی سه ر لئوی دلداره، بزووت

کهوشه نی دیوانده ره م دۆل و ده ری
 سه د به هه شتی لی ده بیته مو شته ری
 به شم و ئاقیق و ته لا و مه رجان، هه موو
 پر پره ی گواره ی گولآله و بهر سه ری

من بلیم چۆنه به هاری ئاویه ر
 خۆت برۆ سه یری هه واری ئاویه ر
 بیخ و بنچاخی به هه شت و که و سه رن
 خوره تاوو لانه زاری ئاویه ر

داخه که م، به م حاله وه جه زبه ی نه بوو
 مه ی هه بوو، ئه م ما به مه ی خه م ته ی نه بوو
 پیت بلی (کۆلیل) ه که ت، بوچی گولم ؟
 مه تنی هه م دی و شه رحی شیواکه ی نه بوو .

داخنی له عه کسی خاله کت

که ی دهستی مؤمینی شیعر، چاوی سکل خاموشه کا
که ی مه ی مه زه ی تالی، وه کوو لیوی نه تو سر خوشه کا

کئی که و ته سر ساجی عه لی، بو باجی تاراجی نه وین
که ی بنجی کنجی منجه منجی لومه چی، دل جوشه کا

کاتی به هاران هه رگولئی گهردن که چه بیخو نییه
لام وایه بو به ژنی سه خا، سر دا نه خاو کپرنوشه کا

پیم وانسیه ژیرانه بی، که س بو نه خوشی نامری
بو نه رگسی بیماری تو، هه ر ساغه مردن نوشه کا

با چنگری نینوکی خه م سه رکولمی سینگه م هه لدری
نه و چاکه که ی بو چاکه کا، نه م چاکه که ی روپوشه کا

نالهم به بالای هود هودا بولای سوله یمان ری نه خه م
شاری سه بای دوزیوه تو، کیژی پهریم مه ر دوشه کا

داخنی له عه کسی خاله کت، وا به و دله ی (کولیل) هه و
به و داخه و هم دانا سه رم، دانا نه وین بی هوشه کا

له ف و نه شری موشه وو هشی

عه زیزم بی ته ماشاکه له بهختی لار و نابارم
له دوردی جه رگی پر زووخ و حه زین و زار و بیمارم
هه تا نیستی له دنیا دا دلیکم بو، نه دی هیچی
دلیشم خو له دهس ده رچوو، خواوه ننا چ بیچارم
سه رم سووره بلتی بوچی، دلای ماتم زده م ناوا
دهر و دیواری رووخا، چی وه ها که وته سر و کارم؟
خه ده نگی شاسواریکم که وی که وتن وه کونه شته ر
دلی کون کردووم بو یه نه وه نده به رزه هاوارم
قه رینه ی نیدد عاکم حالی یه ن، ره نگم به شاهید بی
چ پیوستی به یانه، یا چ مه خفی کم، له نه سرارم
شعووری شاعیری بیچاره گه رچی بی دهم و زاره
وه لی نه م دهرده بزووانی، قهواره ی شیعری ساکارم
مه لین هیچی مه لی، ناخر گری گه رمی له دل به رد ام
شه راره و کسپه کسپ و چل، ده کا به م کاره وادارم

سەر و سامانه‌که‌م رۆیشتوو، ناحه‌ق نییه بیژم
 ئه‌ری ئه‌ی بێ مرووت شه‌ر به‌ده‌س ئه‌ی شوخی عه‌یارم!

ئه‌ری ئه‌ی شه‌می په‌روانه‌ی دله‌ په‌رتووکه‌ه‌ی شیتیم
 ئه‌ری ئه‌ی ئاسکی خو‌ش ره‌وتی ولات و شاری تاتارم!

ئه‌ری ئه‌ی قاتلی سه‌ده‌ها جوانانی ده‌س و دل پاک!
 ئه‌ری ئه‌ی به‌ژن و بالاکه‌ت، نه‌مامی تازه به‌ردارم!

گوناح و عه‌یبه‌که‌م چی بوو چ تاوانی له‌ ده‌ستم چوو؟
 که‌ به‌م جو‌ره‌ دل و گول، بولبولیشت دا، له‌ سیدارم

چ ره‌مزی بووه‌که‌ دوو ئه‌برۆ به‌ شکلی لا وه‌ده‌رکه‌وتن
 مه‌گه‌ر کوفره‌ نیگای نه‌رگس، وه‌یا من ته‌رکی ده‌ربارم

به‌هاری بووی به‌ ده‌رکه‌وتی، خه‌جاله‌ت بم گولی کو‌لمت
 بپی مو‌له‌ت، بکه‌م شه‌رمی له‌ بیگانه، به‌ دیدارم

له‌ رۆژی مه‌حشه‌ری خالق، مه‌گه‌ر ترست نه‌بوو زالم؟
 به‌یه‌ک چاو تییرین کردت له‌سه‌د لاوه، برینتارم

چ لازم تیر و ته‌رکه‌ش بوو، چ لازم سه‌ید زه‌خمی بی
 مه‌گه‌ر من نیمو به‌سته‌ی دوو که‌مه‌ندی چه‌شنی ره‌شمارم

دهزانم بی موبالاتی له خوین ریژی، جهلا و هه روان
 هه موو بی رحم و دل سهختن، کهوا بوو نیمه نینکارم
 وهلی کاری منیشت بانه میننی، یا به دوو لیوت
 شفایی مه رحمهت فهرموو، وهیا بکوژه به یه کجارم
 ده مینکه ته پلی ئامانم کوتاوه تاییمی مه حزم
 خه راجی خۆم ئه دم، ئیتر به توچی کوردی بینکارم
 لهف و نه شری موشه و وهش بو (عومه ر) زولمه به قوربانا
 وه کوو بسولبول مه زانسه من، ئه من په روانه ره فتارم

جوانی نهوینم

به بهژن و به بالا، جوانی به دینم
به لامی نه نه ونه ی جوانی نهوینم
نه ی نهوینم تو نهوینم، مات و گیتو و دل خه مینم

پواری په راوه ی په ره ی دل وه ریوم
منالی براوه ی له مه مکه و هه تیوم
تو به هاری، گهر نه باری، پووشی وشکی دۆل و شیوم

ده بی تو ش خوشک بی له گه ل سیبه رمدا
که دینی روژی شادی، به ده ورو به رمدا
بو هه لاتن، زیت و ماتن، دهستی خوشی که ی به رمدا

شه می رووت په پوله ی گیانی منی کوشت
به تیخی دوو نه برۆت، چ خوین بوو که نه ترشت؟!
تو قه ساوی، پیر و لاوی، به ره قی بو عاشقان گشت

په ژاره‌ی هه‌ژاریوشه‌راره‌ی خه‌می تو
 قه‌تاره‌ی سیاخال، له‌دوره‌ی ده‌می تو
 بسون به‌خوردم، چونکه‌کوردم، زورره‌جالم، بوکه‌می تو

ته‌رانه‌ی خه‌می تو، به‌دل‌چهنده‌چه‌سپه!!
 وه‌کووناخی‌که‌وبار، له‌گه‌ل‌نه‌زمی‌چه‌سپه
 ناله‌نالی‌لسی‌ده‌کالی، دل‌نه‌نالی، نالی‌ئه‌سپه

که‌چاوت‌به‌شوخی، خزایه‌که‌مینم
 بری‌ره‌نگی‌رووم، چری‌تالی‌ژینم
 چاوی‌جادووت‌لیم‌هه‌له‌نگووت، بویه‌ئاوا‌گه‌رمه‌شینم

ئه‌گه‌ر‌لیم‌ده‌پرسی‌چلۆنی، مه‌پرسه
 که‌(کۆلیل)‌له‌دووریت‌چه‌نی‌باری‌قورسه
 دی‌مه‌که‌سل، چوومه‌ژیر‌گل، توش‌له‌گه‌ل‌گه‌ل‌بیره‌پرسه

شاره‌ی رۆژانی بی‌گه‌سیم

ئهم وشانه وشه‌ی نوورن
ملوانکه‌ی میشک و شعورن

پشکۆی گهرمی خوۆشه‌ویستین
له ئاسۆی دل که‌له‌پوورن

کۆرپه‌ی لیوی که‌ ئاکاری،
وتووێژ بی، به ساکاری

ئهم چهن وشه‌ هه‌لقولیوه‌ن
له ناخی گهرمی دل‌داری

پیشکەش بی به دل‌داره‌که‌م،
به بالای به‌رزى یاره‌که‌م

به‌وه‌ی که‌ خه‌م نه‌باته‌وه
له ناخه‌ پر پره‌زاره‌که‌م

دل‌داره‌که‌م دراو نییه
روومه‌تی ره‌نگ کراو نییه

دل‌داره‌که‌م شاریکه‌ چووک،
به‌رچه‌م و زولفی خا و نییه

ئەو شارەيە تېيدا دەژىم،
ئەو ئەبى ئەبوونى پەتىم

دىواندەرە شارى ئەوين،
شارەى رۆژانى بى كەسىم

ژن و پىياوى ھىژا و ژىرن
ھەلۆى رۆژانى نىچىرن

كچ و كورى خوئىنەوارن
شوئىنەوارى ھەست و بىرن

پىرى ئەوى دەرسى مېژوون،
بەو پىرىبەش، زۆرلى ھاتوون

ئەستىرەى ئاسمانى پروان
واتەى وشەى تارىك و روون

دەشت و دەرو دۆل و چىيى،
دارو و دەوھن گىز و گىيى

وورد و بەردو ھەردو و زەردى،
بەھەشتى خوا ھىچە لە لاي

تاقە (ھەوارە بەرزە) كەى،
گۆلى سەد رەنگ و تەرزە كەى

دىمەنى سەوزو چەمەنى
ئاوى سىر وە كوو تەرزە كەى

گهنم و جوئی دهره تانه کهی،
 زولفی شنگی سهر شانہ کهی
 پین به ساوای به هشت نه گرن،
 دهرین چاوه گریانه کهی
 جینگهی ئاواتی نه و نهو،
 چرای رووناکسی نیمه شهو
 ههواری پیری (پیر مه حموو)،
 مائی تهرانهی خاسه کهو
 دل ده سته موی نزاریه
 یا ساوولی گولزاریه
 بهرگی گولی که ندو له نندی،
 بالی قومری و قهناریه
 (گولبن) ته لای ره نگاره نگه،
 وشه له ویدا بی ده نگه
 په ره ی دلی گولی گولبن،
 بهرمالی نویژی ئاوه نگه
 له ژیر پرچی شوپه بییا
 ماچ و مووچی گوله و گیا
 خه م و خه فته شهواره یه
 له باخی (باوه حاجی) یا

بچیه (ئاسیاوی) (حەفبرا)
 گۆل هەلکراوە وەک چەرا
 شەونم چاوە بێرکێ دەکا
 لەگەڵ جەمالی ئاگرا
 فەرشی حەریری سەوزەلە
 کە پەلکە مێوی تێکەلە
 بۆ پیشوازی لە سوورەسیو
 رێک وە کسوو تووکی مەخمەلە
 جەهان هەرچی جەیرانییە
 ئەوێ جینگە ی سەیرانییە
 کابە ی تووکی ئاھوو،
 ئەو باخ و ئاوو کانییە
 دلداری کەم پۆلێ چنار،
 لەوێ وە ستاون بە قەتار
 روو لە مەزاری مردوووان،
 دەکەن نوێژی کوردی هەزار
 دلداری کەم کە رویشکە یە،
 هەلپەرکیتی گەنم و وینجە یە
 زاری وە تاکسی گۆلنکە،
 حەوزی مەلە ی پەپوولە یە

ئەمانە لەو باخە ھەموو،
 دەبەیندریتن موو بە موو
 لە من خراپتر شیتتە،
 کەن دەبەینن لەروو بەروو
 ەرزى (قران و بەک شەوہ)
 دەغل و دانسی بە ریزوہ
 چونکی فەلا ئاودیزیە،
 بە دەشتەوہ بە لیزوہ
 خواہە چەن خۆشە (چۆر چۆرە)
 بو راوی دل، دەس بە توہ
 ئەلئی دەنگی ماچی شەوہ
 ئاودەتکی و شلپ و ھۆرە
 بەردی (کوچک رەش) ی کلە،
 بو ھەر چاوی پر لە گلە
 دوکتوری ییترەقانە کەم،
 زردە گولئی (پەلی ول)
 دلدارە کەم (بەسارە جار)،
 جیی بزەن و مەر، جیی بارە بار
 ئەوجی کە گول ئەشواتەوہ
 ئاوی شەتاو بە ھارە ھار

(باخی خواروو) تا (نساره)
ههنگ لئی هه‌لده‌گری ئاوباره

ده‌می هه‌نگوین شیرین ده‌کا
ئاوباره‌ی هه‌نگی ئه‌و خواره

(ساوله) به ئاو و داره‌وه
(ناوته‌نگ) به (گورگه‌هار)ه‌وه

ئه‌وانه‌ی ناوی نازانم،
له‌شان له‌ژوور له‌خواره‌وه

دل‌داره‌ نه‌شمیله‌که‌من
قه‌شمه‌ره‌ی «کۆلیل» ی‌خه‌من

با وس ب‌م ئیتیر لیره‌دا
هه‌تاو‌که‌ی ره‌جالی شه‌من

چیه بۆچی؟

ئەوا شەوگاری تاریکی بە سەرچوو روژی رووناکە
لە چۆلی زۆلم داگوم بوو براکت هەلسە ئازاکە (۱)

شەمی هەلکە لە بیر و باوەری پاکت لە بەر پینیا
لە بەر یەزدانە یاگەل، مالت ئاوا مالتی ئاواکە

وفا با بیدری سینگت، جەفا کون کون بکا جەرگت
لەوانە ی گەل فرۆش و پارە پسن، کاکە حاشاکە

ئەوێ ژیرە وەکوو تو، دژ بە جاسووسە هەتا ماوە
بە سینە ی پر لە کینە بەر هەلستی خێلی ساواکە

چەنی چاکە کە چاکی (هیممەت) و مەردی بەلاداکی
بکە ی تیماری بیمار و برینداری کە دلپاکە

دەزانی مەرھەمی دەردی دلە زامارە کەم کامە؟!
بە کوردی بۆم بلێ ئەمما، بە وردی بۆمی ماناکە

نه هه ر ئه وړو بخوینى بۆم درۆشمى به رزى دلسۆزى
سبهینى پىم بلىن خه رجى سه روکىم بۆ موهه بياکه

چیه بۆچى له سه رچى که س که سى ناوێت و لى زیزه
له رى مه رجى براى ئه م گرى کۆله به ره لاکه

به کوستانى له زستانى دلى سه ردم، له شى روتم
به گۆچانى خه مى پشتم که پالشتى دلى چاکه

به چاوى کوپرى نه و بابه، له بۆ رۆلهى سپى پۆشا
به شانى رووتى نه و رۆلهى، له نىو بىرى براو کاکه

به کۆنى ماله کۆنى نه و مه لا به ده بخته کوردانه
به ناوى چاوى خۆم سۆين، به عنى ئه و رووباره رووناکه

که بۆيه باوه پى رۆلهى زه مانه کورتى هیناوه
نه وهى وا چوو به ژوورۆ خوار و پايى له لاخاکه

(عومه ر) بۆچى سه رت گه رمه به سه د جوړه ئه تۆش بدوه
به ئه م شيعره درۆيانه ت مه قامى زل ده سووپاکه

که تانی هونه ر

وهرن سه پیری ته پهی قلب و گره ی زه خمی جیگه رکه ن
هه تا مردن به کوللی له م نه خوشینه حه زه رکه ن
هه تا ماون له دنیا دا وه کوو من قه ت مه بن قه ت
رمووزی عیشق و ره مزی عاشقی ئیوه له بهر که ن
برۆن بو شاری عیشق و عاشقی کالاً وه دهس خه ن
سه فهر به م شاره ناهیللی که خوسران و زه ره رکه ن
به للی گه رچی گه للی مردن له په روانه قه وی تر
وه للی په روانه ته مسیله، که ته مسیله به سه رکه ن
مه گه ر نالین وه کوو په روانه وا به ئهی مه لی دل
له کاتیکا هه وای فیتر کردنی مورغی سه حه رکه ن؟
هه تاکه ی غه فله تن ئیدی مه ی و مه یخانه سازه
له بوحرانی کوللی مهستی، که منی شوور و شه ره رکه ن
ئه گه ر بکوژی غه زا چاکه، وه گه ر بمری شه هیدی
چ له و چاتر که کفنی تو له که تانی هونه رکه ن
هونه ر ئه ورو و ه فایه و لازمه ی شه رتی برایی،
وه سیبه ت بی که من مردم، هه موو یادی (عومه ر) که ن

له خهوما

له خهوما شاگولی ماچی دزی لیوم، له لیوانت
له دهستی گرتبوو وه ک خه، خه یالم جووته سیوانت

له تاریکی شهوی په رچهم که تی په ر بوو خه یالی دز
به نووری رو مه ت، ههروه ک په پووله بوو به قوربانن

به نه و تیاچونه رازی بوو، که ده مدی دوو که لی شادی
له بالی هه لفرینی هه ل نه سا، نه وساته سووتانن

له خوئی بالی سووتاوی خه یالی، کرده بو سو دل
که سووتاوت شیاوه بو برینی تیری موژگانن!!

له خهوما خه و تبوو کو ربه ی سهرنجی هه ر دوو چاوانن
وه کوو دوو مه ردومی دیده، له مالی هه ر دوو چاوانن

به گه رمی شهرمی شه هلا نی رگرت، چاوی ته ماشا مرد
له خوئی وه سله تا، یاخو، له ترسی ده ردی هیجرانن

له خهوما بالم نالا بوو له ده وری گه ردنی به رزت
گه ماروی گه ردنی دابووم، دوو زهنگی، واته زولفانن

وهبالی ئاشقی دل پر له ناسۆرم به ئهستۆبی
 سهرو سامانی دریاگهردنم، ئهوکاته خنکانت

له خهوما چاوی خۆر پر بوو له گل، گپ بهر بووه گیانی
 به زهردی له علی رۆممانی و به گرشه ی روومه تی جوانت

رقی ههستا رهقیبت بی سهرو بهر بوو مهراقی کرد
 که بینی وهک (عومه ر) خۆر ئاگری تیچوو له تاوانت

جونیان ١١/٣/٥٣ ی مهتاوی

خه تى برۆت

تا وتىم لىوى شىرىنه وهك نه بات
تون بىوو، جارىكى تر نىتوم نه بات

تا وتىم شه ويؤ به يؤ، زولفى شه وه
كه وته قىنا لىم، هه تا رۆزى مه مات

تا وتىم جارىكى هاتم هاتو هات
بؤ نه هاتى من، شه دى جارى نه هات

تا وتىم ئاوى حه ياته خه نده كه ت
تووړه بىوو. فه رموى مه لى ده رۆزى حه يات

تا نه جارى، سه د كه رت گرت خه تام
تا وتىم خه تى برۆت مه شقى خه تات

تاو له تاوانا هه لات و خوى نه گرت
تا وتىم روى تىو، سنورى خور هه لات

چه شنى شه سكه ندهر، له قات، ئاوى به قام
بى خدر شه وئاوه، لىمان بىو به قات

بۆچ ئاوازی بره قسم

بۆچ سهودايى بنالى دلى ئيمهى ههله بوو
بۆچ ئاوازی بره قسم منى غم لى جهله بوو

خهلكى ئهم كاته نيانه له سه را چم له سه ران
بۆيه بيسان و به رهم نوقمى بزارو كهله بوو

ههستى ئيمه نيههتى شۆرى ژوانى كچى نان
وه رزى ئهم نه رزه كه بهم ته رزه به بن سه وزه له بوو

په روبالى قه وه تم كه وته ته نوورى رق و كين
تاقه تيش ليم وه رزه هه وه سه له بن هه وه سه له بوو

من ره شم پۆشيه به مەرگی به هاری هونه رى
وه ك گولى كاغه زو ده لقى له م و له و مامه له بوو

كه وته نيو باغى زمانم بنه وشكهى وتوو ويژ
شيعرى كوردى كه نه چيريكه دوچارى ته له بوو

واله بير چوونه وه ده سى له ملم كردوه خو ش
قات و قه كه وته جه مى چم له دلا كه لكه له بوو

وہسفی تامینی درۆو خزمہتی دەرمان و دەوای
 وەک تەمای عیشقی منی سادە بە ئەو کێژەلە بوو

بووم بە (کۆلیل)ی قسە ی خۆم و، بزە ی لێوی قەلەم
 کۆرپە کانم لە ڕولوازی دەمی کیسەلە بوو

سە ئۆ یۆشپەری ۱۳۷۳ی مەتاوی

له سیبهری خه ما

هه واری دَل، به هوی چَل و کولۆ، ته پی
خه زانی خه م له سه ر به هاری گول سه پی
بـ پراوه داری سیبهرم بهری وهری
پهری شیعر کرا بهری، له سیبهری
شهواره مه؟ وهیا له چاو غهواره یه
هه رچی هه یه، هه تاوه، هه یفه^(۱) ساره یه
تیر و ته سه ل به زامه وه، تلامه وه
نه به سه ته بزمه ته^(۲) برین، کولامه وه
له بهر جه مالی شه ونمی زه رده گه لآ
رومه تی بووکی می شکم نه دا جه لآ
له پر به گور رفاندی لیم، سیحری جه لآ
ئیسته شه لآ لی یه ک خه مین، من و خه یال
مه رگ به نینوکی دری، هه لیدری
ئوکی^(۳) وشه ی نهوین، له دَل شری بری
له مالی هه ر دوو چاوما، بوو به شه تاو
سه رنجی سه سه ره تم، له دووی گولی هه تاو

۲- بزمه ته: توژی سهر برین.

۱- هه یف: مانگ.

۳- ئوکی: ناخ، قورگ.

تیری برووسکه هر له نوک هه تا په پری
 له دل به خیرایسی برووسکه تیپه پری
 نه وهی به دهنگی شیوهن و به ناله نال
 سوژی رزانه گیانی نهی، گر له شه مال
 نه وهی که سه لماندی، به بی، ره پ و ره وان
 که زهردی دهردی گل، زهرده، نه هی خهزان
 نه وهی بوو به په پوله که هی شه می گه لی
 له ته هته قی ره قی رقی ره قیب شه لی
 نه وهی له تاوی بیکه سی توایه وه
 سه ری له سه سه رینی خه م نه نایه وه
 نه وهی نه شهی به (سروه) دا ده مه و به یان
 به کیژی گول سروودی بولبولی گیان
 نه وهی هه لوی به رزه فری به هه لمه تی
 که و بوو، له نیو چنگی وتهی به هه یه تی
 وه یانه، هه لمه تی هه لوی به رزه فری
 نه گه یه سه توه تی وتهی گهرم و گوپی
 نه وهی پر به ده می نه پانندی بو به شی
 خوراوی، قهومه کویله که ی سه ر به هه شی

غهنیم^(۱) ی مهرگی هاته سهر، گیانی ته زانده
 گه لای می رگی گولان شه ونمی هه لوه رانده
 دهستی قه له م، قه له م کرا، کولمی رنی
 بووکی نه ده ب، له گوینی جه رگی هه نجنی
 (نالی) له هه نده ران، له (ئوسکوداره) وه^(۲)
 له چا و گه وه هر و دورپی که وته خواره وه
 (نالهی جودایی) هیمنی به ژانه وه
 بو حاجیه غه ریه که م گه رانه وه
 له م و له وی به (مه وله وی) درا خه بهر
 هیمنی وان ه ما، له نیو شیعر و هونه ر
 ده روونی (گردی مامه یاره)^(۳) گردی گر
 چ نیو دلی پیری نه مر، چ به ردی سر
 کوژایه وه وه جاغی (سالم) و (نه ده ب)
 پشتی شکا (وه فایی) له زیدی عه ره ب
 (گوران) له گورانسی چه رخ له گوره وه
 راجه له کا، به گورانسی شه پوره وه
 ته قه ل درا، له لیوی بی که سی که سم
 (ناری) و (قانع) ی زه مان چوو له ده سم

۲- نالی و حاجی قادری کۆبی له وی نیژارون

۱- غهنیم: دوزمن

۳- گلکۆی (بیره مێرد) له وینه

(سواره) شۆپره سوواری جوانه مه رگه بوو
 بهک بوو خهوه بهردینه که ی، گه پرا به دوو
 به هارییه ی (زاری) و (زیوهر) م له سهر
 مه یتي نه وینداری گولاً، مات و په کهر
 به سهر لیوی (هه ژار) مؤ بوو به سه هؤل
 ماچی کچی قسه ی جوان و نه رم و نوئل
 لیوه له رییه گهل، له سییه ری خه ما
 رهنگی گولی (ئاوات) ی کامیلم، نه ما
 له سینگی (خاله مینه) مینی دل ته قی
 به پی ی جه رگی (حه قیقی) یا درک چه قی
 (هیدی) وه کو (کولیل) ه هاو فرمیسکی سوور
 له سه بره وه دووره دللی، پتر له دوور
 هۆنه ره کان، (شپرزه) حال و سهر کنزن
 هه موو وه کوو مه لا غه فووری حافزن
 وه لی چاره نییه: شوکری خودا مه گهر
 نه جهل تیخی برایه، هه رکه هاته سهر
 نه مردووه که سی که په سنی^(۱) میژووه
 به تایه تی نه وه ی به زاری خو دووه

خوا به تیشکی ئاوی چاوی نه و گه له
 له گۆمی ئەشکیا، که و ته باسکه مه له
 ئەوهی به سه خله تو ژیا له میژوه
 که نیسته گۆره که یشی وا به لیژوه
 ببه خشه تو بیو موحه مەدی ئەمین (د.خ)
 سینه برینداری خەمین، دەم به دەمین
 هه تا نه چێ له بیری میشکی کوت کوت
 قه له م، به ئاوه زیکه وه به گویی کوت
 بخوینه بو سالی چه قینی گول، له گل
 «خەمت نه بی هیمنه وا له ناوی دل»^(١)

سەقز مانگی ئولانی ١٣٦٦ ی ههتاوی

١- ئەم لا شیعره دواییه به حیسابی ئەبجدە، وه ریتنوسی کوردی، ده کاته ١٣٦٥ که هیمن له فاتمه لیژهی هه مان سالاکۆچی دوایی کردوو.

«پینج خسته کی له سهر هونراوهی مه لاغه فوری حافز»

خه لفی چناره

دهردم نه په کینکه، نه دوه، تا نه هه زاره
روژ و شه و عاسمان و زه ویم گشتی نه یاره
بهم حاله وه ههر خوت بلنی تو خوا نه مه کاره
نه و به ژنه له باره ت که ده لینی خه لفی چناره
به و پرچه دريژانه وه لیم بوته قه ناره

ماسی دلّه که م دیله به تورپه ی وه کوو توپرت
ماسی جگه رو سی م و کران زینده به گوپرت
من چش که وی که و تووی که له لای هه لمه تی پورت
زن جیره بی سینتویه مه گهر په لکه بی شوپرت
بوگرتن و خنکانی گه لی کوردی هه ژاره

شوپر بوته وه دوو ماری سیا چیره له کوپرت
بوگهستن و چاو به ستنی دلداری کوپولت
مالم هه قه حه ق کوژ نییه وه ک مه یلی سه هوپرت
بوگوشتنی تینکراییی ج چالا که مزولت
له م خه لکه که چه وساو هه ژیره باری په ژاره

ئەو خالە رەشە قورسى سیانورە بە بەیتۆ
 خۆیناوی دلی کۆیلە بە پەنجە بە خەنە ی تۆ
 ئامپولی لە خۆ چوون و خەو، زەردە خەنە ی تۆ
 وەک بەندی قزلقەلە دەچی چالی چەنە ی تۆ
 ھەرچی چو بەشی جەزە بە بە، قەمچیه، دارە

سیخۆری سیا وادەو، پەیمانە درۆتە
 کەم نین بە درۆ، ئەو دەس و پینانە لە کۆتە
 بیوہی نیبە کەس لەم شەری تالان و برۆتە
 ئەگریجە کە فرمان بەری ساواکی برۆتە
 دیلی دەسی ئەو روو رەشە، زیاتر لە ھەزارە

سویحانە تە جەرگی من و دل بابە تی شیوت
 خوا رازقە ئەمما بە ئەمن کردی بە خیتوت
 نانا ئە ئەمن گیانی ھەموو، وان لە گریوت
 کیت کوشتووہ وا شاھیدی خوین خۆریہ لیوت
 نینۆکی دەسیشت کە بە خویندا چووہ دیارە

تاو تاو بە کەزی داو دەنیو، تاوی بە چاوت
 کئی کوردە ملی وردە بە دوو زولفی شکاوت
 بریاری برۆتە نەبرۆ، تازە جە لاوت
 تۆزی بە زەبیت نایە بە وانە ی کە لە تاوت
 ویلن لە دەرو دەشت و جییان کیتو نزارە

«پینج خشته کی له سهر هونراوهی مه لاغه فوری حافر»

خهرمانی خهم

نه و عه رعه ری بالاته، چ به ژنیکی ته ریکه !
نه و خاله له رووت چین؟ که دلی پتوه خه ریکه !
گیان نووستوه یا مردووه ساده ی، خه به ریکه
نه ی جووته مه مت، عه ینی هولوی تازه فه ریکه

فینداری ده سی تویه دلم، چاره سه ریکه

خهرمانی خهمی پرچه که تم نافته تی رووته
شه وگاری ره شی که زیه که تم هاوه ل و جووته
نه و بالی منت وی نه که وی، ره ش وه کوو مووته
گیان بوته په پوونیک و له ده وری شه می رووته

تا بال و په ری پاکی نه سووتاوه، ده ریکه

زستانی له شم سرسره، تیندا نییه بووژی
گوفاری و تم بی ته وه ژه و، بی گری سووژی
هر تیری مژولم به سه، لیتولیم ده کورووژی
چاوت که به هاوکاری بروت خه لکی ده کووژی

نه گریجه له پای چی، له گه ل نه و جووته خه ریکه؟

نه و خاله له رووته، دلې میخه ک ده شکینې
 په نښه بزه ت بووه ده بې خور ده می لې نې
 که ی قیمة تی تو زیږ و ته لا و دور ده ری دینې
 دژمن ده یه وی تو به ته لا هل خه له تینې

یا جوابی به تیلا بده، یا جاری که ریکه

له و روژه وه تو م دی دله که م شیوه ن و روپه
 وه ک چوله که تیکه، که له نیو چنگی هه لویه
 دل ره ق مه به، تانه شکی، که ره م عه ینی شکویه
 نه م شاعیره بی چاوه که سه و داسه ری توپه

تاوی وهره ده س باوی ملی به خته وهریکه

میوانیکی نوی

ماموستای دەرسی ھۆشیاری و زانین،
لە ریگەیی کوردی بێ بەش بوو لە ژین،
وێڵ گەردی شاران
دڵ گەستوی ماران

ھەژاری ھەژار، بۆ ھەژاری گەل،
ئاسکی دڵ ناسکی سەر باسکی ئەمەل،
تەمەن لە دەس چوو
دەست و بێ شەل بوو

کوردیت و کوردەم رووتەم نەدیو،
لە مێژە کۆرپەیی وەفا ھەتیو،
چونکوو ھەژاری
لە کوردەواری

ھاتوو کە سیکیش وەکوو تۆی ھەژار،
لەر ووتان دوور بێ ھەزار ھەزار جار،
وەفای بە خێو کرد
لە ترسی خێو مرد

ھەرچەن دەترسم خۆیشم لەو خێو،
مەنیشی ھینا، بەریزی ئێو،
بەلام بە ھەر حال
گەرمی ئەشکی ئال

ئێو کە ھەوری بارانی باس و
ھیواو مەبەستی مەنیکە کاس و
بووکی ھەلبەستن
دەستەیی پێدەستن

رجایە وەک مەن میوانیکی نوی
لە چۆڵ و دۆلی سەفەری بێ ڕی
بێ شەل و ماندوو
ژیان دۆرانددو

به فینکه ئاوی، به پشوو دانسی،
 له ناته واوی، به چاوه دیری هیژا و لی زانی،
 نه بی به بوخار، گهر به هیوابی دلۆپن وه ک من
 نه بی، وه ک هه ژار، خووی بهاویژیت له به حرئ بی بن
 به بیت و رهوا، تا له نیو به حرئ بیر و باوه ری،
 هه ناسه ی هه وا، هه ر ته ر بمینی لینی هه لئه په ری،
 له چاویکی ته ر، وا دلۆپنکت له فرمیسکی گه ش،
 به هه ست و باوه ر، وه ک دیاری شوانی پیت ته که م پیشکه ش،
 دیوانی که م ره نگ، به کاسه لیتی له ئه م و له ئه و،
 نه شوخه و نه شه نگ، بی دیرو گپرو بی بردو بره و
 هه لئه ستی زانین، ده نیرم بو تان، ماموستای زانا
 به وته و نووسین، کسوردیکی په تی، به وشه و مانا،
 نه واریا بی، (عومه ر) بابه س بی ئه م به یت و باوه
 ئیتر کو تا بی، «گه رمیان و کوستان هه ر دل حه ساوه»،

وتووېژى من و تاقهوسان

ئەي تاق بېدەنگ، تاق وەسسان و بەرد
زمانى مېژووى چەرخەكەي چەپگەرد!
جامى بالاروان، تەواو نوينم!
خەزىنەي پىرى، حەكايەت خوينم!
پشتت بەرزۆ بووى تۆشەو تىلانە
بەردى سەر لە لاي ئەم چاوخىلانە
سەدای پای مېژوو تيا تۆمار كراو
نالەت دەبىستم، بە گويچكەي دوو چاو
ئەي بەردە نەخشى، نەخشىاوى نەخشاو
قانون نامەكەي غوربەت پىي بەخشىاو
گىرم لە مۆرى سكووتى زارت
زارم بە نەغمەي نەخش و نىگارت
ئەو شۆرە سوواره مەردە بەردىنە
تەلەسمى چاوى، شۆخى شىرىنە؟

يا خۆ عازمى شەرى و نەبەردە
 لە حاستى دژمن سەختە و لە بەردە
 ئاخۆ ئەسپەكەى ژېرى شەو ديزە
 خۆى شای شيرين کام، لە شەكەر بيزە؟
 يا رەخشەو رۆسەم بە هەلەداوين
 دەچى بۆ مەيدان شيرى تۆلەسين

ئەى تاقەوسانى بە تاقەت و تاق
 بى و توويژى پىر قسە و نەتاق
 بدو لە گەلمە، پىرى پىرمایە
 هەر چەن ئەلین بەرد دەنگى دەر نایە
 بيزە بەوانەى وا لە دەورى تۆن
 وا هەر لە بىرى حەيف و مەيلى خۆن
 ئەگەر ئىوہى خاو خاوہن بىروانين
 بىن بە دۆربىنى دىدەم بىروانين
 تا چاو و گویتان باز بى لە ویدا
 سەدای بەردى رەق هەلچى بە گویدا
 بەلام تاقەوسان ئەم خیلە کاسن
 زووان و فەرھەنگى ئىوہ نانسن
 ئەمان گىرۆدەن بە جۆرە دەردى
 لە يەك نایسن، تا لە تۆى بەردى

وەلى من ھاوار زەمانم لیت بیست
 قاقاو پیکەنین گریانم لیت بیست
 شەنەفتم شیرین، ییژی بە وردی
 تۆ لالە و تکای فەرھادی کوردی
 تاقەوسانی جوان، تا دیمە لای تۆ
 مانووم دەر ئەچی من لە پەنای تۆ
 فینکی سیبەر و ئەبرۆی میحراوت
 ئارەقم دەسەرن تا دیمە ناوت
 دەفتەری شیعرم بەر ئەبێ شینی
 ئاخەر تۆ شینگەى ئاسمانی شینی
 پام لە شوین نایە، بیژم جیو بیلم
 منیش ھەر وەک تۆ بیکەس لە خیلم
 ھاو رازئ نییە بئخەوش و یەک رەنگ
 ھەرکەس شاعیر بوو سەری دای لە سەنگ
 نەنگی رەنگ و روژن کەریارن یاران
 دوور لە فەرھەنگ و بیریارن یاران
 بو تیکە و پارە، وەک تیکە و پارەن
 بە دەوری کۆشکا، کەوتە و بیکارەن

ئەى تاقەوسانى گيانى شيعر و بير
 ئەوکاتەى منیان بپرانۆ لە شیر

دایکی غه ریبی باوشی پیاکردم
 باهات و ناله و هاواری بردم
 زۆر شهوان خه وتم، له پای کیلیکا
 جییان پیتی نه دام له ناو عیلیکا
 له لای زۆر بهردا به سۆزی گریان
 دهروونی عه رشم بۆ بوو به بریان
 شه وساته من و بهرد و بیابان
 ئیستا من و تۆ ته سویری شاهان
 دهستی سه رنوشت وای نووسی بۆمان
 گشتی نه داوه به دهستی خۆمان
 شه ماما هاوار و بانگه شهی سرشت
 له هه ر لا به رزه بۆ ورد و درشت

شهی تاقه و سانی که تیه و کتیو
 شهی بانگی ره سا پر به دهشت و کیو
 شه م ریبوارانه دیل و قه تیسن
 داخی گرانم دهنگت نابیسن
 له سه ر دوو لیوی بیری شه مانه
 یه خی به ستووه خۆری زه مانه
 شه پرزه ی به لآو سه رگیژی هۆشن
 گۆشتی کولآوی به حیرس و جۆشن

چاوه ته ماشای نه خش و نیگارن
 گوئی که له باس و هه را و هاوارن
 دوورن له نزیکن، نزیکن له دوور
 ده بینن ته سپ و سواریکی مه غروور
 وای ته ماشای شکلی خوسره ون
 نوقمی هه یکه لی شه و دیزی نه ون
 من سه دای شه یوور نه ژنه وم له وئی
 حینه ی شه و دیزم دینه هه دوو گوئی
 نه مانه غه رقی فسرکه ی نه چیرن
 من گویم له هاژه ی شاپه ری تیرن
 نه مانه تاجی خوسره و نه بینن
 من گویم له خرنگه ی بازنه ی شیرین
 جه شنه و ده بینن شکل و قه واره
 نه من ده بیستم ده نگه ی نه قاره
 هه ژاری بیرن گوروی چاوه پروان
 له زه یین و هوشا وه ک بی باور وان
 په یامی زه رده شت له ده ستی شاپوور
 دیاره له مانه نه ویش دووراودوور
 نه من نه و له وحه شریتی گویمه
 مایه ی ته سه لای دلّه ی به سویمه

من شیعری شکۆ ده ژنه وم له کیو
 ههر چه ند ئه مانه نایسن له لیو
 دیدهی شیعری غم، دیاره چهن زیته
 له ههر چاویکیا دوو گویچکه قیته

ئه ی تاقه وسانی رووگهی عیلى سهور
 سوورهی وه الحه جهر، حوجره ی دهرس و دهور
 تاقه گه نجینه ی تاقی ئافاقه
 مه تنی فه لسه فه و شه رحی ئیشراقه
 ئه و کانی و ئاوه، وا له په نای تۆن
 دیاره ئه سرینی سر و ساردی کۆن
 ههر ئاوی له پای به ردی جیایه
 بی شک فرمیسکی که ژ و چیایه
 سه دای الوداع، ئه شنه وم به چاو
 له هاژه ی ئه سرین واته کانی و ئاو
 پیچ ئه دا له خوی، شینکه ماری جو
 له داخ و دهردی، کوشته ی رهنگ و بو
 حوبابی هه تیو به شوینی ئاوا
 دلای ئه تۆقی له حه یف و تاوا
 ده گری بو ولات، بو منی به دبه خت
 بو تو به ردی رهق، پۆلا سای گیان سه خت

دەگرى بۆ مرۆى، سىر و ساويلكە
 بۆ دەمارى كوئىر بە ھۆى چاويلكە
 دەگرى لە داخسى توونىھتى كەوير
 بۆ بى بارانى وەرزى زەين و بىر
 دەگرى بۆ سووارەى گەلى رەنجە رۆم
 ئەوانەى قىريان خستە سپاى رۆم
 دەگرى بۆ خەرگا و خىنەتى ويران
 لەم شوينە، كە شىر پىى نەدەويران
 دەگرى بۆ شەر و سولخى دواى جەنگ
 بۆ تۆكە زەمان كىر دوتى بە سەنگ
 بۆ من و ھىواى پوچەلم بە ھىچ
 بۆ تىينىنى دىدەى تىل و قىچ
 بۆ تۆ دوور بىنى غەنتىكە ناسان
 تىكەى غەنتىكە بۆ تىكە ناسان
 بۆ منى لىل و لال و دامائى
 لاي بەردا نەوى زوانم بەر ناوى
 بۆ تۆكە دەركى ئاوەلاى مېژووى
 بۆكەس و ناكەس جىگای ھات و چووى
 بۆ من كە پشكۆى سوورى خە يالم
 دەروى لە كۆشى خاترەى تالم

بۆ تۆ، بۆ قەسرى وە كوو بلوورت
 كە شەوى تارىك دەنوى له ژوورت
 بۆ من و دوو پای شەكەت و شەلم
 ماندوو له هەنگاو بەرەو ئەمەلم
 بۆ من كە راوچى بە نەختى هەویر
 ئەمكا بە غەزای سەر سفەرى تەویر
 بۆ تۆ كە لاوان پشته لپشتت چوون
 گشت و كەمت بوون، كرژ و گشتت چوون
 دەگرى بۆ من و سەرى سەر ئەژنۆم
 بۆ پەنا هێنان بە كەژ و بە كۆم
 منى هەژارى ئەفسانە سازى
 بيسەر له بەردى دەنگ و ئاوازی
 دەگرى و دەخوینى بە رۆژى شەپما
 سەرودىكى تەر بە گوینى باوەرما
 كە ئەى (كۆلیل)ى پەر و یژى سەر گێژ
 سەر سوورى تاق و چىبای رژد و لیژ
 سپاس بۆ یەزدان گەیشتى بە یار
 بە هاو زمانى له نەسلى بپر یار
 خوا شوكر خوڤشى بانگى لی كەردى
 تەوافى كابهى غەمى پى كەردى

سوتایو برژای، له کوروی غه ما
 هه تاکوو ده عیه و ده مارت نه ما
 بوو یته هاو زمان به ردیکی نه خشین
 خاوهن ههستی خهست، تامه زرویی به خشین

ئهی تاقهوسانی دیار و سرپوشم
 (کونجی جیژوانی چۆل و خاموشم)
 قه سری شیرینم، شیرینی قه سرم
 جهم و تیزاوی، ژمارهی که سرم
 له نیو بازاری نه مروی ژیا نا
 نهوین گریوی به هه وهس دانا
 هه مه لی عیشقی، بکیشی نه فهس
 ده یکه ن به دارا و ده یئینه قه فهس
 نه م خیله نهونه پووچ و ده غه لن
 له هۆزی نوورا تووزو دووکه لن
 مرو به ردینه ی راستی نه مانه ن
 په یکه ره ی کرم و خو ره ی زه مانه ن
 تینوو به خوینی نه زل و هونه رن
 نه زان له واژه ی به رد و به شه رن
 تانه و ته شه ری لئوی ناجو رن
 ده ردی بی ده رمان، زامی ناسو رن

له ئاوى زەم زەم بەرکنار و وىل
 بال وپەر ئەشۆن بە سىلاوى لىل
 سا پەلى فېردە ئەى بەردى مەرمەر
 بشکینە سەرى شەوى شوومی شەر
 ئاسۆى خۆر ھەلات رەشى پۆشیوہ
 ئیژی کە ھەرگیز رۆژی نەدیوہ
 با لەمە زیاتر، پەل نەوہ شىتین
 ھەر کەس وەزىفەى خۆ بە جى بىتین

وهلامی تاقهوسان

ئەى (كۆليل)ى غەم رجا با بردوو
ئەى داوینى كیۆ بە نودبە گردوو
ئەسلى رىازى، بەم خەلكە واىە
زەرب و تەقسیم و جەمەع و مینھایە
بۆیە گرانى دەردى گرانە،
زەربەتى شەستى، زەربى زەمانە
دوو پات و سى پات، سەد راو سەد ھەزار
بۆ بەش كردنە لە بەینى زۆردار
زۆردار و بى زۆر، مۆرەى ھات و چوون
كە وا بوو ئەسلى رىازى ھەر دوون
لە زەرب و تەقسیم كى غافل نەبى
روو رەش بىم، ئەگەر روو سپى نەچى
راكە لە دەستى ئەم سەرما و سۆلە
بىرۆ نىو ئاگر، با ببیە شۆلە
يا خۆرە قۆبى و بىتە بەردى
قورس و نەبزویۆ لە پەناى ھەردى

منیش بهم هۆیه سهنگینم، سهنگم
 واته پا بهرجا و یاری یه ک رهنگم
 لهم تاقه فییره، مانای راوهستان
 مانای چاودیری، بو روژی ههستان
 هه رچی لییره دا نهخش و نیگار
 ههرفی پرهنگی قهول و قه راره
 گهلی په نایان هیتنا بهم کیوه
 له بهریان ههستاو وهستا به پیوه
 کۆشکی شهشکهوتی پی عه تا فهرموون
 کهل و بهرانی، کرده گاو گهردوون
 که چی هه موو چوون، بی مالآوایی
 یه کیکیان نه یکرد، گهردن ئازایی
 ئه و چهشمه و ئاوه ی بیری تۆی بردوون
 جامی بهر بووکی زه مانه ی گردوون
 بووکی که هه رگیز نه گه یه ماوا
 هه ر چاوه رییه بی چاره زاوا
 که فی گورانی له سه ردهم و لیو
 با سه ر بنیتۆ برازاوه بی شیتو
 هه لپه رینی ئاوا بهرگی عبووره
 پیئاسه ی خه وه ئه و تاق و ژووره

تا من و توئی ده می وا له گو
 رهق ئه بینه وه به تاشی به ردو
 وهختی که ئیمه ناوی بیته ناو
 مایه ی ژیانین چه شنی کانی و ناو
 بارانی هه وری من و توئی
 بوو به مه زره عه ی که کهره ی دوو پوئی
 شای مه غرووری رۆم به و باراناوه
 له ژیر پای شاپوور ملی شکاوه
 تسۆمی تیمه یه به هاری هه ر مان
 پاییزی نه مان نایته سه ر مان

نه ی (کۆلیل) ه که ی زوانی بانگ و قاو
 به میقرازی غه م چه شنی شه م قرتاو
 کاتی که مه ستان به قهستی هه ستان
 ناوی هاته ناو، شاری چاو به ستان
 سه ری به د مهستی دریا به تاشا
 سه ر چۆپی کیشای هاواری حاشا
 گاوانی گرتی دهستی زبر و رووش
 خۆر بوو به تیکه ی شهوی تار و تووش
 له گوانی سویحا چۆرئ شیر نه ما
 نه ونه تاریکی جه م بوو له جه ما

نه چاو ده بينی نه خشی له م بهرده
 نه گوی ده بیستی ناله ی ثم ههرده
 ناخی نه ی گردی شیرینی شه کهر
 ناله ی گیان سۆزی لی نایته دهر
 وهک چرای سهر ری خهنده ی نووری گهش
 کوژاوه، به فووی باره شی روو رهش
 له سه رزه مینه پسان و بهرینه
 ئاخری ههر بهرده نوین و سه رینه
 ههر وهک نه مانه ی که خه وتوون لیره
 نه یه کی ژووره و نه که سی ژیره
 له قه برستانه قوفلی بی دهنگی
 دریا له لیوی سووارانسی جهنگی
 هه موو وینه ی یهک، جی رژد و لیژن
 ئیژی تا ئیسته ش مهست و سه رگیژن

(کولیل) نه ی خهسته ی غمی ثم و نهو
 نه ی هاواری بهرز ریگردوو به شهو
 زور له میژینه ی میژووی زه مانه
 تو ماره له نیو ثم تاقه وسانه

شنه‌ی گۆرانی له سه‌حنی هه‌یوان
 لایه‌ لایه‌ بوو، بو‌ خه‌ونی که‌ یوان
 چه‌پکه‌ چه‌پکه‌ی گۆل له‌ باغی لیوان
 هه‌زاران هه‌زار، فه‌رزانه‌ی لیوان
 دیده‌ی قه‌ترانی، پڕ له‌ وتووێژ
 زۆری له‌م شوینه‌ کردن سه‌رعی و گێژ
 بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی به‌و دیده‌ و لیوه
 ده‌بن به‌ داوۆ به‌ ده‌ست و پیوه
 به‌ره‌و شاری دڵ رۆیین به‌ خه‌یال
 که‌ چی کالۆ بوون وه‌ک سیحری به‌تال
 بوون به‌ نه‌خشی به‌رد به‌لکوو بمینن
 له‌و دونیا تو‌له‌ی قاروون بسینن
 گیان بکه‌ن وه‌به‌ر گویره‌که‌ی زه‌را
 له‌به‌ر تاریکی بسیر و باوه‌را
 زۆر بو‌زهره‌ی زیر، که‌وتن به‌ روودا
 نمرود یان گرت و به‌ریان دا بوودا
 به‌لێ عه‌قره‌به‌ی سه‌عاتی میژوو
 هه‌ناسه‌ی ژمارد هه‌رچی هات و چوو
 گۆل چوو به‌ تالان، باغه‌وان تو‌را
 تهرمی خه‌ت و خال به‌ لافاوشو‌را

راوچى پىكهنى، گريا كارمامز
 ئەو شاد و خەندان، ئەم مات و سەركز
 بۆنى رەجالى ھەلسا لە تالار
 شا بوو بە كوچكى رەقى رۆزگار
 لىوى نازاران بوو بە كاسەكەل
 خىنكا لە گۆمى ئەجەلدا، ئەمەل
 بىرا زوانى لاف بە تىغى مانا
 خووشى مامەلەى بەتالى دانا
 نزمى بەرزو بوو، بەرزايى پەس بوو
 كراسى يۆسە پارەى ھەوەس بوو
 چاوى تەماشاي داغ و دەرد و ئىش
 رووانى لە زامان سىنەى جەفاكيش
 تەنگ و چۆلمەو گرى كۆلەى ژىن
 بوو بە تەزويحى بىر و برواي دىن
 لە دامانى كىو ھەلسا تەپ و تۆز
 سەريان لى شىوا ھۆزى قىت و قۆز
 گىيانى سەرگەشتەى مەجنون مەيلى
 نەما، گوم نەكا ھەوارگەى لەيلى
 گول لە ئاوازەنگى نازا شكا پاي
 جۆلاتەنەى داو بە كەمەن كىشاي

خه زانی خزان، خزگه ی رۆژگار
 هه تا کاول کا مه لهندي هه زار
 يا خو دهر بيئي ده سي نووکه نووک
 له ژير سه به هار، سه ريني گلووک
 گيژاو گيژي دا ته نووره ي دهر يا
 به نه و چي که شتي چي هات به سه ر يا
 ده ستي نه گيرا، تا دهر چوو له ده س
 دل هيواي نه دي تا نه بووه قه قنه س
 کي کوشته ي رشته ي ئاوهداني بوو
 له ويوه به ره و مال ويرانی چوو
 ئيتر حالي به (کويل) ي هه رده
 بيخه ي خوت بگره، بيخه ي من به رده
 به گه رمای سينگي کوتری هه ناوت
 هه ليينه هيلکه ي هيلانه ي چاوت

بۆكىلى مەزاري دۆستىكى خوشەويسم

تەزى مەرگى ئەتۈگيانى تەزانم
لەسەر تەختى ئەوينا، داي بەزانم
دلىكم بوو گولم، گەرم و ھەوا خوش
بە بى تۆ، ئىستە سەرماكەى خەزانم

جوتيان - خەرماتانى ۱۳۴۹ى ھەتاوى

سەروی تاران

گیانە کەم! ئیستەش بە ھاری (سەرچناران) ی منی
تیکەلی بیری لە مێژینە ی بە ھارانسی منی
گەرچی خۆم بە ختم رەشە، سەرخۆشی خالی سەوزی تۆم
ھەر بە غەوزی، وا لە (بەغدا)، سەروی (تاران) ی منی
دوو زەمانیش بێی وە ک خامە، حەر فم ھەریە کە
گولبژیرو سەرتەلی، رەستە ی و تارانسی منی
موولە سەرزارم، وە دەریی، باسی زولفت ھەردە کەم
خاوەنی داروتە نافی، سەریە دارانسی منی
دەستی چەوری خۆی بە سەرما قەت نە ساوی چەرخێ کۆن
چون بە فەرمانی وە فاداری گلارانسی منی
چی سەری ساری ژبانی عومری را بوردوو ئە دەم
نە و گولی دەشتی خە یالی، جێ ھەوارانسی منی
بە یزەوی فەرمانی عیشقم، عەقلی بێفەز ھەر بلی
بێخە بەر خۆ تۆ لە خێڵخانە ی، ھەزارانسی منی
بای سەبا، با، لای سەحەر خۆ ھەلنە کیشی پی مەلی
بێخە چاکسی یێخە چاکانی ھەزارانسی منی

بۆنى قىنى كنجى سىنەى ناكەسان تايى لە دەم
 چاۋەزارو بەرگى، كىنەى نە يارانى منى
 چۆلە دووكانى كەسى، من بۆيە تا ماوم ئەلېم:
 گەورە بازارى مەسى! پا تەختى شارانى منى
 كەس نىيە سۇراغى دل بگرى، مە گەر سىلاوى غەم
 رەببى غەم جەرگت نە سووتى! والە يارانى منى
 وشكە سالى زالى پىرى ئە وكى خىنكانم، وەرە!
 تۆلە شىۋەى، ئاسمانى بەختە بارانى منى
 تىرى موژگان با لە خوينمدا، بتاويتۆ، كە خوت
 شارهزاي گرپە و بلىسەى، شادەمارانى منى
 هيندە پىم خۆشە بفرمووى «چەندە تاسەت كردوم»؟
 وەك ئەوەى بىژن - لە زومرەى، تاسە خوارانى منى -
 زەنگ و زارى نامورادى، ھەستى (كۆليل) ى پواند
 گىيانە كەم! ئىستەش مورادى جارى جارانى منى

کراسی گول

ئەي وه كوشه ونم له ههواي شاخ و به نه ن پاكتر!
ئەي له دئلي روشني ئەم عاشقه روونا كتر!

ساوي دو شميشيري بروكەت كه ئەدهي تاوتاو
چاكي دهروونم له كراسي بهري گول چا كتر

چاوي خوماري مهسي مهستت له شهراو بانتر
ليوي تهريشت له مهيه، زور له تيري تا كتر

بوگلي ديدهي له گري پز پزه كه خاكپات
كاري له دهرماني حه كيما ن فره چالا كتر

با بشكيني كوچكي ئيوه سه رم جار جار
دهستي نه وازش نيه له و به رده به قهت چا كتر

مانگي يو په نگاوي بزەت په خشه له سه ر ئاسمان
به حري سر شكم له سيبا، ليره وه ساوا كتر

له وده مه وه گيان بووه قه قنه س به شه مي رووت سووت
نه ك وه كو و په روانه له په روانه كه، بيا كتر

بيجگه له فرميسك و له تو قلله ي جگري داغدار
چي نيه (كو ليل) ي له خاكي بهري پيت خا كتر

بهشی دووهام

مانگی نۆراو

مامۆستای دهرسی هۆشیاری و زانین
له ریگهی کوردی، بئ بهش بوو له ژین،
ویل گهردی شاران
دل گهستوی ماران

قهیسه که ی سارای پر له نهخۆشی،
گیانی ئالۆزاو چون زولفی له یلئ
لهشی دهرد و غهم
پر له پیچ و خهم

ههزاری ههزار، بۆ ههزاری گه
ئاسکی دل ناسکی سهه باسکی ئەمههه،
تهمهن له دهس چوو
شه که تو شهه بوو

مانگی نۆراوی شهوی تاریکی
سووتاوی گهری عهشقیکی سپی
بهختی ههزاران
به پاکی باران

پارچه شیعره که ی چهن سال له مهو پیش
گلهی زامانی ناسۆر که و ته کهم،
دوو پاته کهمۆ
له لاته کهمۆ

چوومه خزمهتی ههوره برووسکه
نالانی وهک خۆی تهواو توواوه،
بردم ناوی تو
به شین و رۆرۆ

گۆرستانی بسو چال و چۆله که ی
پر له شههیدی کۆرپه ی ئازادی
تهختی تهویلت
بۆ قه و مو خیتلت

تیکه‌ل کراری	تۆش له برپرپی پشتی ئەم گه‌له
زیاتر له چاوی	بۆیه ئازیزی له لای هه‌مووکه‌س
بۆ مه‌زرای ژیان	باخه‌لت پر بوو له هه‌وری باران
ژیانه‌وه‌و ته‌قان	تا چاو کاره‌گه‌کات، کانیای کوردیت
له کورده‌واری	له میژه‌ کۆرپه‌ی وه‌فا هه‌تیو بوو،
ده‌بوه‌ هاوکاری	جار جارێ هه‌ست و خۆشه‌ویستی تۆ
هه‌تیوترماوه	باوانیکی بوو، باوانی شیوا
سه‌ری گێژیاوه	ئه‌ستیره‌ی به‌ختی به‌رله‌ با‌لق بوون
راس بوو له‌ گه‌ل گه‌ل	که‌م که‌س وه‌کوو تۆ تامه‌زرۆی راسی،
تاداچووی له‌ که‌ل	له‌ جاده‌ی به‌لین نه‌بووی که‌چ و که‌ل
ده‌می عیسا بووی	خۆ بۆ ئەم چینه‌ ده‌س لێ وه‌شراوه،
بۆچی ئاوا بووی	وه‌ختی ئاوا بووی، ئاوا ئاوا بووی،
بووکی هه‌لبه‌س بوون	ئیه‌وه‌ که‌ سه‌وزه‌ی به‌هاری باس و
ده‌سته‌ی بی‌ده‌س بوون	هه‌یواو مه‌به‌ستی منیکی کاس و
پێ شهل و ماندوو	ئناخۆ ره‌وايه‌ میوانیکی نوێ،
ژیان دۆراندوو	له‌ چۆل و دۆلی سه‌فه‌ری بی‌ری

نه‌حه‌وټه‌وه به پشودانئ،
 به چاوه ډيرى هيژاو ليزانئ
 به فينکه ناوئ؟
 له ناته‌واوئ؟
 کئ بئ نه‌زانئ، تا ريشه نه‌بئ
 ماچ ناکه‌ن هه‌رگيز کولمئ سپى و سوور
 گه‌لاولق و پو
 روټه‌ى ره‌نگ‌وبو
 کئ بئ نه‌زانئ دلټوپئ وه‌ک من،
 تا خوئ نه‌خاته‌ ناو دلئ مه‌نگئ
 ټه‌بئ به‌بووخار
 به‌حرئ چون هه‌ژار
 باله‌ نيو‌ئاوا بيرو‌باوه‌رئ
 هه‌ر ته‌ر بمينئ وليئ هه‌لنه‌په‌رئ،
 به‌پت وړه‌وا
 هه‌ناسه‌ى هه‌وا
 که‌چئ به‌جارئ له‌که‌چئ به‌ختم
 عاسمان قووتئ دا، گؤيا له‌ويشا
 ده‌ريا خالئ بوو
 وشکه‌ سالى بوو
 مه‌گه‌ر به‌پرچئ ليزمه‌ى فرميسکا
 ده‌ترسم له‌ويش په‌يا نه‌بئ بم،
 سه‌رکه‌وم بوټات
 نه‌گه‌م به‌ئاوات
 له‌و دنيا مه‌جنوون گولټه‌ى عيشقئ
 توئيان برده‌بو لاي که‌خوټ ئاسايئ
 که‌وتبوه‌ ليزئ
 ده‌رسئ پئ بيژئ
 په‌س وا دلټوپئ له‌ټه‌سرينئ گه‌ش،
 به‌ديارئ ديارت ده‌که‌مه‌پيشکه‌ش،
 له‌چاويکئ سوور
 سه‌وزه‌ى مال له‌ژوور

وهك شيعر و رووبار دارو دهشت و كيو، دهريا تاشه تاو
 عهرزى روومه تي جهرگم برى شيو، به خوين بوو كه شاو
 بلوورى گيانم شكياو قلمو بوو ناوى ژيانى
 سووتا شاپه برى ته وارى گهرووى بهسته و گورانى
 تو فانى چاوى فير خوازه كانت نه ونه ي نه ماوه
 دنيا نوقم كا، له پاش نه مانت، به پرووى دنياوه
 ته زو موو چر كه ي په ژاره ي دوورى بهر بوونه گيانم
 شين و، واوه يلاو، روى لى نه چورى شيعر و په خشانم
 سهنگى سه بوورى شهوى بى دوايى كورده واريم رو
 كولكه زيرينه ي جوانى خودايى و بهختياريم رو
 نازيز ليو او ليو پرله كليه به دهروونى «كوليل»
 زيز مبه نه گهر پرسيم گه بيه كوئى؟ واده كه ي نه شمیل
 مه گهر نه ت فهرموو، نه شمیل من و تو بى ترس ده ژين
 به يارى يه زدان، منالمان ديته گه شه و پيكنه نين؟
 كه نه ما تووى خوين مژو زوردار، دران له سيدار
 دنيا ده كر يته به هشت و گولزار، بو پولى هه ژار؟!

کئی وهک تو بیژئی ئیستعمار تینووی
 فرمیسک و خوینه
 دالدهی زۆرداری، شوومی شه رناشووی
 لایق به جوینه

بۆ هاوار کردن، بۆ ههول و کۆشان،
 بۆ دهرسی خهبات
 به چینی نه دار، له دهستی زۆردار
 کئی بدوی له دوات؟!

قوربان ببوره وهلام ناوی
 با ههروه هاوی
 باوی تر ئەلیم گوی بگره تاوی
 له دل سووتاوی

به ئی ئەم دنیا تهونی دهسکردی
 جالجالوکه یه
 تهمن له حاستی خووی هاوینا
 به فره لووکه یه

بهلام تو ئیوت ئاسوی ههتاوی
 به ره و ژیا نه
 بیرت ره وره وهی مندالی میشکی
 ئیمه و مانانه

به واتهی خۆتان مه گهر زل کویران
 مردوو بلین پیت
 و جاخت روونو پاکه، چون سیروان
 دایم ده خورۆ شیت

کهسی گولجاری شیعی به هاری
 له دهشت و سارا
 له سه رکیزانی شاری میرگولان
 بی به تارا

کهسی پینووسی، هه توانی زهین و
 سومای دوو چاو بی
 مهمن که زینی خانی په سه ندی،
 بۆ دلسووتاوی بی

بوو به سیبهری	کهسی که خهیمه‌ی داوین زیرینی
له خووری و پهری	خه‌یامی پرپر له فریشته‌ی ناز،
عه‌تری که‌ره‌می	که‌سی له باخی باس و وتارا،
له زورو که‌می	بچی به لووتی دوس و نه‌یارا،
شهره‌فنامه‌ بی	که‌سی که پایه و پله‌ی شهره‌فی
وه‌ک شه‌مامه‌ بی	له شهره‌فکه‌ندی رایه‌حه‌ی خوشی
نیشته‌جیی دله	که‌سینکی ئاوا‌ه‌رگیز نامری،
دلش له گله	برای شین‌گی‌ری‌ه‌ه‌ژاری «کولیل»

سه‌قز - ۱۳۶۹ی هه‌تاوی

کولی خویناوی

یا به هاری شهست و شهش

ئه لئین خونچه پی ده کهنی فه سلی به هار
پئیده کهنم دیم و ده لیم به دل پری
نا ده ته قی ورگی نه دا گورگی په ژار
وه کسو ئه لئین ملی که چی جلی شری
له خو ره تاو، له شیوه لا، به روله رۆ
په پووله پی ئه لی: ره قیب خوین ده مژی
به هاژه هاژی بای خه زان ده چی له گو
جاله خه مان، رووده پرسی، خوین ده پژی
چیا به کول، بو دل و گول، دیته گرین
شاخه نه واتی گاشه کان^(۱) کز و خه مین
به وسکوتی هه وره ره شه دا ئه توی
به سه ر دلی گلی بلاتوی توی
له لووتی کیوه به رزه کان مژ ده پژی
زولفی خه می له شان وه کسو قژ ده پژی

دووکەلی تەم لەسەر دڵ و دۆلی کپی
 عارەقی ماندوو بوونیه ئاوی سپی
 کراسی یاسەمەن شپ و خەلتانی خوین
 بەیۆن سپی دەبێ بە خوئەلین
 بە بێ تەلی (۱) هەوآل بکەم لە هاوێلی
 ئەلۆ ئەلۆ، بەنەوشەیه؟! بەلێ بەلێ
 ئیوہ؟! ئەمن بەیۆنی پای بەندەنەکان
 ئەرێ لە لیوی جوگەلە چۆنە ژیان؟!
 ئیمە لە گەل سۆیسەدا لێرە کزین
 پەل پەل و مل شکاو، بە هۆی دەستی دزین
 تاقە لە ئەر بەبای قەراخی بانەدا
 گولێ نەماکە باگەردنی بانەدا
 لە نیو شاری مەریوان و لە خانەدا
 زولفی هەمووی رنی، وەک لە میانەدا
 لە داخی ئاخی دایکی دڵ پیر لە کەسەر
 بە پاسی حورمەتی باوکی پارە جگەر
 بەهاری شەست و شەش لە گول بووبە چەمەر
 هەر لە هەلآلە، تادە گاتە بووعەمەر

پرووی با بردی هه لۆی شاری سه قز.
گولاله کانی پارکی چه م، جل شر و کز

چونکه له خه لکی شاره که م دراوه چز
به دهستی گه و ره نو که ری هانی که پز

لیوه له ریسه بو له ره ی لیوی هه ژار
مه ی تی مناله روته که ی لی بووه بار

هه سته که ی گه وه ری فرمیسه هه موو
نه ویش نیساری گۆری جوانه مه رگی بوو

باری گرانسی بیسه سی شانی خزان
ته نووری داخی خه سته یی هه لی کزان

گیژه له به ینی بیری ده رچوونی له شار
له گه ل نه چوون، به هۆی نه بوون، کاکسی نه دار

بلواره وه ک بلووره که م په راش په راش
خزانه باخه لی غه مو ورد و هه راش

دلان ته زی له سه ر ته رمی به کو له بوو
ته وه ژمی لی برا له شی گولۆ له بوو

به میک و میراژ و سوخۆی رووخواوه مال
به سه ر لانکی کچ و کوپی شلکو منال

ریشی سپی و قژی کولووی پیری به سال
له خوینی ئالی کالی پیری یا شه لال

پشتی چناری بهر بناری چۆمه کهم
 چه می! وه کوو که وانی پشته کوومه کهم
 روومه تی زید و بوومه کهم، کنج و که وو
 هه لی گو شیوه تون، دیوه زمه و شه وو
 ته پی دلی (ته پی مالان) ی خو شه ویس
 به سینگی چه قی، مووشه کی رووسی پیس
 نو که ری ئاغه گه وره کانی خوین چه په ل
 بهر بووه شاره کهم، وه کوو گورگ و چه قه ل
 له رووی چه مامی شیشه رهنگ و روو په ری
 هه رکه سه گی فرۆ که کانی پی وه ری
 ته ویلی شیشه کانی پر بوون له برین
 ده چوون ئیمه گولی به هار، دانه مرین!
 ورد و تر ریته مل، له (گولشه ن) ی سنه
 له لیوی هه ر که سی به زی بزه و شنه
 گسرین کوتای له جیگه یا باروبنه
 هاواره شینه، شیوه نی پیاوو ژنه
 له (ئه کهبه تان) و (چوارباغ) و (ئاغه زه مان)
 وزه ی به هاری پی که نین بوو به فوغان

به (مانگی سوور) هوه^(۱) هه تا هه تیوه کان
 له کاسه دهر په رین دیه دی دینه مه سان
 شه قامه کان به خوینی گهش بوونه هه سان
 به جه رگی (ته ریبه ت موعه للم) ا چه قی
 گهرمه گوله ی قهومی درۆ خیلی خه سان
 نوکهری گوئی له مستی کوفری نه فله قی
 له (پیر موحه مه د) و هه تا (بلوکه کان)
 خواردی به چاوی چاو چنۆکه کان ته کان
 دایک له گه ل ساوا منالی کرچ و کال
 له مهیدانی (نه بووه ت) ا بوون به زوخال
 شیوه نی (ئاویه ر) بویه گهرمه به کول
 زیزه گزیزه کانی سیسه توپه گول
 شه ونمی فرمیسکی له شیو دی وه کوو زیو
 شه ریکی ماته مه له گه ل دایکی هه تیو
 زه ماوه نی گه رایه شین (زاوا بووک)^(۲)
 وه ری به ری زه رده خه نه ی به نووکه نووک
 به ئی له سابلأغه که ما، بوون به هه لووک
 دهس و رانی گه لئ ره زا شرین و سووک

(به رغو) به مهوجی خوین و کف غم ده کړی
 کزه گلویی (چوار چرا) کز ده گړی
 به بومی خوښی کهوته باله فری
 خه لکی (مهیانی هیوان) ی هر له پری
 جامی نه گهر بمایه بو مه یانه که ی
 چهنده په روښه ناسکه ناسکه جوانه که ی
 به ناگری گوله ی گهرمی به یانه که ی
 سیخ بوو له چاوی میک و میکه وانه که ی
 قه سه م به شاره گه وره کانی خاکه کم
 به (ته وریز) و به (شیراز) و (نهراک) ه که م
 به (تاران) و به (کرماشان) ه چاکه کم
 به (نه سفه هان) ی دل له سینه چاکه کم
 به (شووشته ر) و (قوم) و (ره شت) و (نور وومیه)
 به (زه نگان) و به (سهرده شت) و (حه میدیه)
 به (سه لماس) و (مه راغه) وو (ره بهت) قه سه م
 به (بووشار) ی بهری له چهوت و چهت قه سه م
 به کانی قیر و نهوته کم به (نابه دان)
 به (دزفول) و به (نه هواز) و به (دیلوران)
 (خوره مشار) ه عزیزه کم به تو قه سه م
 یا (همه دان) ی شاری گهنم و جو قه سه م

قهسه م به (ئیلام) و (که ره ج) (قه سر) و (شنۆ)
 قهسه م به (میهران) و به (ماشه هر) و به (خۆ)
 به سه رتۆپی ولاته که م هه مووی قهسه م
 خه ر و چه ر و زه ر^(۱) و و پ و دپووی قهسه م
 باغ و چه من و شکه له به رۆله کوژاو
 قهبری غه من له هه سه ره تی می شکی په ژاو
 له قه رچه قه رچی ناوسکی ناوسی ده رد
 ره نگی گولاله سووره کانیش، بووه زه رد
 نه گول خۆشه دلی به من، نه من به گول
 تیری خه زانی خه م دای له جه رگی به هار
 بووکی ئە مه ل ملی شکا، چه و به خه سار
 له بولبولان نه زم و هه وای سۆزش و کول
 (کۆلیل) ه دل له گول په تر شه لالی خه م
 هه رفی و شه ی رزا به هۆی جه مالی خه م
 که دپکی تیژی دژمینی چه قی له دل
 گولیش به رۆکی خۆی دپی له شاخی چل
 سه قه ره شه مه ی ۱۳۶۶ ی مه تاوی

سولھی سالھی و سالج

دیدەم دیدارت بوو بە قسەت من
دڵ ئاما وەدەر، لە چاھ بێ بن
سولھی سالھی و سالج دووبارە
باغی (سەفا) یان گەردە ئیجارە
گلەیی رۆژان، فیراق و دووری،
درە و بوو وەداس شیرینی، شووری
یانی شیرینی شەربەتی ویسأل
مەتای بازاری شۆری کرد بە تال

جەنابی مامۆستا مەلا مەرھەمەدی رەببەیی لە سالی ١٣٤٦ لە نامە بە کدائەم شیعرانە ی
خوارەووی بو نووسیووم بەلام بە داخەووە سەردێری نەبوو. منیش لە ھەمان کات، چەن شیعریکم بە
سەردێری (کاری گەردوونە) لەو لاما بو نارد. ئەمەش دەقی شیعەرەکانی مامۆستا کە بێ ماوە پارچە
شیعەرە کە ی خویشم بە دوایاندا، دیت:

جەنگەن جەدەلەن قەھرەن تۆریانەن
ئینقلاب مەیل، نەشە گۆریانەن
شسینەن زاریەن، یەقە دریانەن
وہقت و وادە ی دەس لە یەک بەردانەن
وہقت نەحە ممول جەوور دووری یەن
مەزاق تەلخی رۆی مەھجووری یەن

له لای مه عشوقان شوۆرهن شهعهفهن
 له لای عاشقان دهردهن تهلهفهن
 له لای مه عشوقان دل نه وازی یهن
 له لای عاشقان ئاوات وازی یهن
 له لای سولتاناں ره ئیهن ته دبیرهن
 له لای ئه سیران کوتهن زه نجیرهن
 له سه رای له یلی چهنگه ن روبابه ن
 له سینه ی مه جنون جه رنگه ن که بابهن
 له قه سر شیرین شه وقه ن شادیهن
 له بوقعه ی فه ره اد نامورادیهن
 له لای مه حبووبان جورعه نوشینه ن
 له لای مه جزوونان سیا پوشینهن
 له قه لعه ی له یلی په رده ی زه ربافهن
 له کولبه ی مه جنون هه سیر ئیسرافهن
 شه رته ن تا وه فانه ده ی نمایش
 دل ئازاد نه که ی، له گشت ئالایش
 دیده ی من، دیده ت نه کا ته ماشا
 چون بی وه فائیت، هه زاران حاشا
 (ره بیعی) له داخ بیوه فایی تو
 خه یال که رده ن ته رک ئاشنایی تو

۴۴/۱۱/۱۰

کاری که ردوونه

گه وره م نه م قارو جهنگ و تووریانه
 نه م ئال و گوۆره ئال و شوۆریانه

ئەم ھەمۆھ دەردەى خوسپە لە پێتوار
 كەيئخەى سەبرى درپوھ تا خواړ
 ئەم دەم تالپه پەى دەردى دوورى
 كەدای لە شيشەى مالى سەبوورى
 گشتى لە مەكرى چەرخى بئى پۆيه
 ئەم قەرچە و برژە و بۆنى بۆسۆيه
 كارى گەردوونە ئەم مەكر و فيلە
 كام سەراى رۆشن؟ كئى سەراى لئله
 بەخيلى مەعشوق وەناى نەداوھ
 عاشق باگيانى بنئى بە لاوھ
 سىنگى دل بەران دل نىيەن لە تۆى
 عاشق وەكوو مار با پىچ با لە خۆى
 ھەرچى تەدبىرى سولتان و ميرهن
 كۆت و زەنجىرى دوو پاى ئەسیرهن
 تەنوورەكەى چەرخ مەجنونى سوتان
 لە دەرگای لەيلا قەيسى ھەل توتان
 قەسرى بەھەشتى رازانو بۆ لەيل
 بە مەجنونى دا دەرونيكى كەيل
 بە وەسلى شيرين خوسرە و ئەكاشاد
 تا بنئتە گۆر مورادى فەرھاد
 شپۆھى شيرىنى شای بالابەرزان
 تالان كرد كالای كۆكەن بە ھەرزان
 داى بە مەحبوبان بەزم عەيش و نۆش
 رەش پۆشى و مەينەت دا بە من و تۆش

گهرچی به شهرت و به شهوق و تاشا
 له یاری بئی مهیل فهرموته حاشا
 به لام نهو که سهی عاشق به خاله
 تهرکی ساحیتو خال له لای خه یاله
 شهرتهن تا ماوم له سهر بساتم
 تاهه ناسهی بهین مهرگ و حه یاتم
 کۆل نهدهم له ریی عیشق و نهوینا
 مه گهر بهخت و ژین لیم کهونه قینا
 (عومهر) گۆچ گردووی روژی نهلهسته
 له وینوه به جام دهردی دل مهسته

لهشوی ۷۵/۶/۲۵ ی ممتاوی کاتزمیری ۱۰/۵ شو. له کاتیکا له نیو ماشینا بووم.
به پونهی مانگ گیرانهوه نهم سن شیعرهی خوارهوهم، نووسی.

مانگ گیران

باکوو هر که چ بی له گه لئا زه مان
بم چه وسینتی تو، هر وه کوو که وان
شهره فم نادم به سوفرهی رهنگین
رازیم به دهستی خالی و له تی نان
تاروژی دهردیم له ژیر خاک و خوّل
چه شتی نه و مانگهی گیراوه نه لمان

ئىمام شافىعى فەر موويە:

قەناعەت ئەسلە لە ماپە و مالاً
ھەر بەو داوینە، دوودەستم ئالاً

كەس نە ميبینی لە بەر دەرکی خۆی
بۆ نان و ئاوی، یا بۆ نان و دۆی

ھەر بەم ھۆیەوہ بى مال و فەقیر
دەگوزەرم بە سەر خەلکی دا وەك میر

ره قیب دلخوښه

له پیڅه ی مه رگه وه دیسان ده سی تر
له نیمه ی بیکه سی سه ندو، که سی تر
گولی مانگی گولانی هه لوه راندين
له قولی مه ی هه ژاری نا، به سی تر

خه می تازه، گری به ردا، له جه رگم
به لا ئالایه بالام، بوو به به رگم
محانجینه^(۱) له به ینی چوون و بوونم
زیاتر چاوه ری زال بوونی مه رگم

گولم چوو بولبولم چوو سومبولم چوو
پریشک و ناوه پرژینی دلم چوو
له وه رزی ژینی پر ژانی ژيانا
نه تیجه و به ره می وه لحاسلم چوو

له هیلانه ی شعورا ته یری شه شعار
نه ما توانای فرینی روو به گولزار
په لوپوی هه لوه ری، بالی پروزا
شکا نه وکی جریوه و نووکی هاوار

۱- محانجینه: شهر - جوړه کابیه ییکی مندا لانه، که به پرول و دوگمه ده یکه نه. به دوگمه له دوگمه نه دهن نه گهر هه لگه رایه وه شه وه

که مالی کاملی وه ک «نقشبندی»
 مه گهر دویتی نه بوو مردن به رهندي
 له گوري نا، له تیمه ی خسته بن گوم
 چ گومي؟ گومه گيژه ی مان و مهندي

خه می کوسپی «خه مین» هیشتا کولووره
 کسریوه و ریگه به ندانی سروروه
 فره ی فرمیسکی ئالی روو به خوینه
 گره ی سووتانی دل، گره ی تهنوروه

که چی چه رخی که چی ریگر چپاندي
 به گویم، ههسته کونه خه م نه مان!ادی
 هه واری دل هه راوکه، بو خه می تر
 دلت دابوو به کی؟ گهر دوون شکاندي

به تیشکی روومه ت و هه نیه ی کتیوان
 نه وه ی دووچاوی خوی، لیوان و شیوان
 له سه ر شانی ته زیوی چهن فه قی ییک
 برا، داحسی گرانم، روو به قه بران

به یانی، به به یانانی به یانم
 وشه ی هیوای قه واره ی عیلمه کانم
 هه واری خالییه، ماته به کیشی
 شه ی خاوه ن شکوی مولکی مه عانم

زمانی مه‌نتقی لاله زه‌مانه
 له جه‌رگی فه‌لسه‌فه‌ی زامی سه‌نانه
 کولوکۆی شیوه‌نینکی دانه‌مرکا
 به شینی تازه‌وه، ده‌ردی گرانه

له تاوی ئەم هه‌واله‌ كه‌وته نالین
 ستوونی پشتی فی‌ر خوازانی ری‌ی دین
 به پای نه‌حوا، چه‌قی درکی تون و تیژ
 سه‌رف ره‌نگی بزركا، كه‌وته له‌رزین

له ماله‌ كورده‌وه ناله و گرینه
 به‌رینه، چونکی ئەم تازه‌ برینه
 دپی‌دا باوه‌پی مه‌رگی «علائی»
 به‌كۆری شادمانی!! رۆیه، شینه

به‌هاری (خورد‌ه‌لووکی) ناموراده
 سه‌قز بازارپی ته‌دریسی كه‌سه‌اده
 كه‌ ته‌قیری نه‌ما وه‌ختی مه‌لای كورد
 ره‌قیب دل‌خۆشه، چون شه‌شده‌ر گوشاده

دلی دوو‌گویی ئەتاسینی خوره‌ی ئاو
 وه‌كوو‌كانی، ئەكه‌نپی، خور له‌ دوو‌چاو
 له‌گه‌ل به‌فری كفن‌باری به‌سه‌ریا
 چ شیناوه‌ردی ژین بووا لیم بووه‌ داو

ئەلنى بىيژنگم و غەم دائەبىژم
 بە دەم بىژاندنۆ دەم دەم دەبىژم^(۱)
 ئەرى (ھۆزان) ەكەي^(۲) نىو كوردەوارى
 منىش بۆ تۆ وە كوو ئەم خەلكە گىژم

بە ئەو پەيمانە مەستم، داتە دەستم
 دەمىنم ھەر بە ئەو پەيمانە، بەستم
 لە گويسوانەي دەروونۆ دىمە سەيرت
 ئەگەرچى تۆ لە ژوورى و من لە پەستم

ئەتۆ رەمزی ھەدىسى ئەحمەدى بووى
 بە ناشوكرى نەبى ھەيف و چ زووچووى؟!
 وتارى گەرمى تۆگىيانى ئەوين بوو
 مەگەر بەختى گەلى كوردى؟ لە روو چووى

پىلارى مردنە، شەرمى نەبوو لىت
 بە لەز^(۳) چون رىگران وا ھاتە سەررىت
 درى پەردەي ھەيا بەردى ھەياتت
 بە ئەوچى، خۆين لە ئاسۆي دل ئەچۆرىت

دهمیکه داخ و دووخانم خه‌میکه
 له ئیوه‌ی گه‌وره ریز گردن ده‌میکه
 مه‌لای ئیمه هه‌تا نه‌مرن، نه یارن
 که مردن مه‌رگی هه‌ر یه‌ک عاله‌میکه
 ✧ ✧ ✧

گر و گالم گرووی ده‌ردی ده‌روونه
 ئه‌گینا هه‌ر ژیانئ بۆ نه‌بوونه
 ئه‌من (کۆلیل) ی تو نیم هه‌ر به‌ته‌نیا
 دلّم بۆ هاوه‌لانیشت زه‌بوونه
 ✧ ✧ ✧

خه‌یالی مسن مناله‌کاله‌بیری
 له ئیوه‌ با به‌پرسم کۆری ژیری
 که جینگه‌ی ئه‌م خه‌ساره، چۆن پرۆکه‌ین
 به‌هه‌ول و لیبران؟ یا گۆشه‌گیری؟
 ✧ ✧ ✧

دلّم هه‌رچه‌ن برینه و پر له‌ناسۆر
 به‌به‌حری ئه‌بجهدی سه‌رهاته‌سه‌ر شۆر
 له‌میژوی فه‌وتی مامۆستا بخوینه
 «خواوه‌ننا (عطا) که‌پی ئه‌شئ زۆر»^(۱)

سه‌قز مانگی ئولانی سالی ۱۳۶۵

۱- ئه‌م قه‌سیده‌م له‌مه‌رسیه‌ی خوالێخۆشبوو مامۆستا مه‌لا شیخ حوسه‌ین خانی عه‌لانی‌دا داناوه‌. نیوه‌ی شیعری ئاخه‌ر به‌پێی
 خه‌ساوی ئه‌بجهد، وه‌به‌رئینوسی کوردی جوئی له‌وشه‌ی (عطا) که‌به‌و رینۆسه‌یه، ده‌کاته‌سالی له‌دوینا ده‌رچوونی، واته‌سالی

کورتە دەستم

(عومەر) تاسەت وەها تاساندی هەستم
دەس و دیدەى وتە و هەلبەستى بەستم

ئەگەرچى لىم ونى بەينىكە ئەمما
دەلىم شىعەرىك بەيادت هەل بەستم

دەسى دۆسىم درىژر کرد بۆت لە مێژە
خەجالەت خۆم كە ئىستا كورتە دەستم

دەنا چۆن من دەبى هەر هەفتە جارى
نەكا شىعەر و قسەت وەك بادە مەستم

قەسەم بە و رۆژە يا بەو بەردەكەى خۆت (۱)
لە جامى دۆستيا مەستى ئەلەستم

ئەوا دووجارە دىم بۆ شارى سەقز
بە يەزدان تۆى دنە و ئامانج و قەستم

غولامى تۆيه (ئاسۆ) شەرتە ئەمجار
بەرە و لات بىم لە هىچ لايى نەوەستم

نەم پارچە هەلبەستەى ژوورمەوە لە لایەن كاك سەعیدى (ئاسۆ) وە لە رۆژى چوارەمى مانگی یووشپەرى ۱۳۶۵ى مەتاوى. بە دەستم گەمبەشت، منیش لە وەلامى نامەكەى (ئاسۆ)ى بەرێژدا، نەم پارچە هەلبەستەى خوارمەم بۆ نووسى.

۱- نیشاره به به پارچه هەلبەستىك كه بۆ دۆستى بەو ناو نیشانه وترومە.

خەجالەت بى ھەژارى

لە ئاسۆى دلمەوہ (ئاسۆ) دىارى
لە سالى ژینما، وەرزى بەھارى

بە لەش بى بەش لە گولزارى حوزورم
بە دل لای گول ھەلم داوہ ھەواری

ھەفالىكى وە کوو تو بو منى زار
ھەوالىكى خەلاتىكە بە بارى^(۱)

چەنى تو تاسە خواری من زیاتر
لە ئەندامى دلدا شادەماری

وہ لامى نامەكەت بو یە دواكەوت
لە تاوانا نەبوو كەس، بى بە یارى

بەلى بو ئیوہ نووكى خامە رامە
لە دەستى ئیمەدا زیزە و فەرارى

شەمالیش نەیتوانى بو ت بەینى
پەيامم، نەك بسووتى وەك پوواری

مژۆل و ئەشكى سوورم گەر نەبووبان
 دەمامۆ تانەمانى شەرمە سارى
 كە فەرمووتە، (خەجالەت خۆم) مەفەرموو
 ئەویش بازل نەبىن فیز و دەمارى
 لەمىژە دەستى دۆسىتان درىژە
 خەجالەت دەست و پىنى كورتى هەژارى
 مەن و تۆ ھەر دوو گەپكەى بىر كەيىكىن
 بىرا بىر بوون، بە بالائى كوردەوارى
 دەست كورته ھەتا كوردى ۋە كوومەن
 لە ھەر مەزرايىكا شىن بى، بىژارى
 ھەنار و بى بى، ھەربىبارى توونى
 تىرى بى توورى، كالىك بى، خەيارى
 ھەزار چاكەت ھەبىن، ھەر يەك ھەسپوھ
 خىراپىكت دەبىتتە سەد ھەزارى
 لە بۆكان تا سەقز شانىكە^(۱) ئەمما
 لە ئىمە بۆتە چۆمى بى بوارى
 نەرى! دەستى نەيارە ۋا لە نىۋا
 كە مەن دايم پىيادە ۋ تۆ سوارى

گرینئی برین رابچله کینئی
 ناخیکی به داخ سای لئی هه لیبینئی

ئاوا گرینئی له هه ر شوینیکا
 بهرده سماته‌یش هه لئ ته په‌رینئی

که‌وابوو بگری ئه‌ی دله، هه‌روه‌ک
 ئه‌و پیاوه‌گه‌وره، وا به‌ته‌نیا و ته‌ک

ئه‌ی وت به‌خه‌لکی دیکه، راپه‌رن
 زالم له‌مستیش ده‌ترسی وه‌ک چه‌ک

ئەي دله بگري

ئەي دله بگري با له چاوي شهو
گرشەي فرميسكت هەلفریني خەو

تیشکي باویژه له گیانی خەلکي
سەریان واهه ژیر بهفرا، وینەي کهو

خەلکي دئییکي چۆل و ویرانه
دیلي دیوی زۆر، برۆ و بێرانه

قەتیس ماو له ناو سینگی لاوانی
نارهتەي بهرزی، مەردی و شیرانه

پشتی چهوساوهی خەلکي ئەو دێه
بۆ دەخل و خەرجی خانێ، شارپیه

هەر پشته کۆمێ تۆ بروانی بۆی
شوینی شەللاق و تازیانهی لێیه

بگري هەتا کوو به ئەسرینی گەش
لاچی تاریکی شەواری رووپەش

لەم گۆرستانه که ناوی دێه
یبی به عیساو گیان بخه یته لەش

نزیکی مه، به فیلی فیتنه دووره
 ره قیب لای به لیتی داله داری

نه زانی به لکوو ئه، هاتوو که هاتی
 نه گینا مه رجه که ت ده شکئی قه راری

به ئه و شهرته به دل کردووته، (کولیل)
 ئه کا ده رمانی، زامی کولّه واری

سه قز بووشیبری ۱۳۶۵ ای همتاوی

هه ريمى مردوان

ئەم شارە دىيە، هەر وەك هەريمى^(۱) مردوانە
بايە قوشيش لە بۆنى ويرانەى بى زوانە
نەسرتەيخ نە دەنگى نە زيرە زيرى زەنگى
نە شينە، نە شينە، نە مانە، نە شكانە
تەنوورى سينە بى گر هاواری دەردە داران
لە نيو دەما قەتيسە، وسكوتە، ليوپرانه
مشتى كە پۆل شكينى قەوى كە عاسمانيش
لە زەبرى دادە خورپى دلى، دەردى گرانه
مەگەر كاسەى سوالن دەم پان و داچەقيون
لە پۆلى مشتە كۆلى، ئەم گشتە پالەوانە
تەنيا هيزامروڤى دەنركينى وەكوو شير
زمانى تىغى تيزە، بىر و برواى هەسانە
پەشيوە كەف بەليو، وەستاوە چەشنى كيۆ
بۆ راپەرين بەلى ويژ، بۆ ژير دەسى و بەلا، نە

مردن له ریئی ئه وینا

با هه‌ر بمینی شوینم
له ریئی گه‌لی بیئینا
واته‌ی هه‌میشه‌مانه
به‌ره‌و ئاسۆی به‌یانه
بو ئه‌م عه‌رزو سنووره
کوژیان بو گه‌ل به‌دلمه
بو هه‌ر گزایگزیبونه
ته‌رم و له‌شی خاپوورم
به‌سه‌ر زه‌وینی پاکم
سه‌دجار منه‌ت به‌گیانی
گه‌نمی سوورو خویناوی
خوین ریژ له‌هه‌لسان قه‌لسن
سینگی زالم بکه‌ن شر
روژی روونی بکه‌ن لیل^(۳)

برژی، باپرژی خوینم
مردن له‌ریئی ئه‌وینا
مانای وشه‌ی ژیانه
مه‌رگم هه‌ولیی عه‌یانه
خوینم ئاره‌نگی نووره
خوینم له‌مه‌په‌ری^(۱) زلمه
چونکه ئه‌م جووره‌چوونه
خوینی گه‌رم و رووسوورم
پیشکه‌ش به‌به‌ژنی خاکم
خوینی وابیی رژیانی
چونکه ئه‌پووی به‌ناوی
یاران هه‌لسن ده‌ی هه‌لسن
هه‌ر وه‌ک هه‌لۆی به‌رزه‌فر
له‌سه‌ر مافی کشت و کیل

۱- له‌مه‌په‌ر: به‌رگر.

۳- ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌و هه‌روه‌ها دوو پارچه‌ که‌ی پیشه‌وه‌مه‌له‌ ژیر سه‌ردپه‌ره‌کانی «ئه‌ی دله‌ بگری» و «هه‌رئیمی مردوان» بۆ نیی
شانۆی نازادی سه‌فز، به‌شی کوردی، نووسی، تاله‌ شانۆی «گه‌نمی خویناوی دا که‌لکی لێ وه‌رگیری».

بۆسۈرۈھ

كاتىي له سەر تەرمى دىلم
له چاۋ ئەھات ئەشكى كۆلم
نەينۆكى تىژى پەژارە،
بۆ دىلم، ئەي پنى كۆلم
كاتىي كە خەم بە نقورچىك،
كوتى دە كرد، جەرگ و گورچىك
كاتىي شادىم لا مردبوو،
وہ ك دل، خوا عافووى كرد بوو
سەرماي ھەناسە سەردە كەم،
رىي بە رىبەندان گوردبوو
كاتىي له نىو بە حرى ئەشكا،
پاپۆرى ھەنسكىم، ئەشكا
دووكەلى كوورەي دەروونم،
ئەيتوانى زولفى شەو رەشكا
كاتىي له ئاسۆي لىو بىزە،
زاتى نەبوو بىتە وزە
له نىو ئاشى زەمانەدا،
گيانم ئەدا له جىي مزە (۱)

۱- ئەو گەنم و جۆبە كە ئاشەوان لە تۆلەي ھارېندا لە ئاش ھار وەرى ئە گرى.

سرورہ مالی ٹاوه دان بی،
 تہ مہنی ژور، لہ سہ دان بی
 سہر لہ نوی، بووژانمیہ وہ
 ژانسی دلی رہشی ژان بی
 سرورہ سورمہی چاوی کردم،
 خہ مو پہ ژارہی لابردم
 بہ زمانی باوک و باپیرم،
 وشہی ہیوای بو ہاوردم
 سرورہ بوو بہ عیسای زہمان،
 «قُم باذن اللہ» ی کوت بہ گیان
 جی لہ و تہو ژ مہ خستہ لہش،
 کابہی عیشقی پیم دا نیشان
 سرورہ ہہوری خہمی رہوان،
 رہشہ بای ہہناسہی خہوان
 چوکی دا سہر دلی دیوی،
 ببوہ خیوم روژ و شہوان
 پہ یامی «کولیل» ی کہ سہر،
 بو سرورہ پہ یکی خوش خہ بہر
 بہ ہیمنی، بہ نہ سپایی
 ٹاوا لہ نہ وکم دیتہ دہر
 کہ زور روژن مہ بہ، نہ کا
 تاریکی ریت پی ہلہ کا

نه لاین دز که چوو به دزی
 فوو له شه می روشن نه کا
 له دوا پیدا سر وه پرسئ
 نه پرسم، خوینم ده گرسیئ
 چی بوو خیرا به رگت گوری
 له م گورانته، دل ده ترسیئ
 چهن مانگینکت تیپه ریوه
 دورا به ژنی تو یان دیوه
 که چی له مهودایی که ما
 رهنگ و رووی په پرت په ریوه

يا خواگه وره بيت

كۆرپەي شيرەخۆر نووري چاوه كەم
نەسیمی خوشبۆي مأل و ماوه كەم

شەمی پەپوولەي ژين و ژيانم
نەشئەي شكۆفەي سروەي بەيانم

رۆلە، (رهفیتق)م هیوای داها تووم
بەرەهەموو نەختی عومری رابوردووم

قالبی خشتی هەست و مەبەستم
بسرپرەي پشتم هیژی دوو دەستم

هاتووکه مردم له تۆ جیا بووم
هەر وه کوو یاران تەفر و توونا بووم

دەخیلە رۆلە خیرەت بنوینە
شەنگی خۆت له ناو قوراو دەربینە

بە هیوام لاوی ژیر و وریا بی
بۆگەل و هۆزت چوست و ئازابی

فریو دهر نه بی بو پاره و دینار
خزمت گوزار بی به پۆلی هه ژار

قازانجی کومه ل نه نیته ژیر پی
با هه ر وه ک چاکان ده نگت دلیر بی

هه ر وه کوو ریوی فیله باز مه به
بو ده سته ی نه زان نه و ساز مه به

ره فیتی مه که له گه ل نامه ردا
گه وهه ری قه درت مه ده به به ردا

له مووچه ی رژدی و کینه و به خیلی
درۆ و دوو پرووی، هیلی نه کیلی

ناموسی مه ردم له لات په س نه بی
هۆشت سپورده ی ده س هه وه س نه بی

نان و نه کی که س حه رام نه که ی
رۆله، رووسوورم، رووسیا م نه که ی

حورمه تی ناموس بناغه ی دینه
پیاوی به ناموس قاموسی ژینه

رۆله بخوینه، جوانی فرسه ته
جهه ل و نه زانین پایه ی نه گبه ته

هه تا جوانی سه رمایه داری
هه وری بارانی مه زرای به هاری

به گهنجی له دوای زانین نه گه پری
 له کاتی پیری گه پرو بی فه پری
 پیاوی خوینه وار له وه ززی پیری
 چوارده سالانه میشک و زه میری
 ته قالا، چرای رۆزی نه هاته
 هه تاوی به ززی هاتی و نه جاته
 لیت مه علووم ده بی باوکت ره نووفه
 کوردی خوین گهرمه، نه خه لکی کووفه
 له بیرت نه چی رۆله ئامانه
 هیوا ده زمانی، ده ردو زامانه
 لای لایه رۆله، لای لایه رۆله
 یاخوا گه و ره بیت رۆله ی شلکو له

نهو پارچه ههلبهستهی ژوو ره وه م به ناوی دیاری و بویه دانا بو (ره فیق) ی کوری (مهلا ره نووف)
 یکت له هاوهلانی کاتی گهنجیم، هیوا دارم ره فیق و ره فیه کانی کهلکی لئوهر بگرن.

سمز خه زمانانی ۱۳۵۵ ی مهتاوی

ئەم پارچە ھەلبەستەى خوارەو دەم، لە وەلامى نامە بە کدانووسىو، کە کاکە ئەنوەرى موخەممەدى بۆى نووسى بووم. ئەلبەت ناو بردنى ھەندى لە شاعيران و نووسەران بە و بۆنەو بوو، ئەنوەرى بەرئىز ناويانى ئە نامە کەى خۆى دا ھىنا بوو، وە کۆتبوى ئەمانە ھەتا ھەتايە، وان لە سەر زاراو، لە بىرى خەلکى ناچنەو.

کفى نەسىم

ئەنوەر ھەم ديسان، پاخەسووى بەھار
دای لە گۆنای گۆل تىف تىفەى وىقار
شەونم گەيشتە ئەژنۆى خۆرى شەنگ
شەمال زىيانى دايە بەر ھاوار
خوين زاجى بازنەى مەچەكى دلەبر
عارەق لە ھەنيەى شەبوۆ ھاتە خوار
لە سەر تەوئىلى پۆلى گولالان
جىنگە دىيانى تاج لە دوور دای ديار
چەخماخەى تىژى شمشىرى ھەوران
خىل خانەى ھەرەس ئەکالەت و پار
ھەلخزا پای مېش لە سەر سىنگى ساف
مەل چەپلەى لىدا بە بال و مینقار
ئاوکەوتە رىگا بە دەم رۆينو
لە خووشى خویا ئەکەوى جار جار
مژگىنى بەھار بلاو ئەکاتو
تەر ئەکافەرشى سەوزى مېرغوزار
بای سەباخشيا وەسەر بەيانا
پەنگى خواردەو شەووق لە ناو شار

له شهوقا (كۆليل) چاوى له يلى رهشت
 به ميلى خامه و به كلي نه شعار
 مه نسور كه وته ناو ده ريباى ئوكسيژن
 بووژى تيهاتۆ تا چوو به سهردار
 كى كفى به هار كريا وه به ريبا
 مه رگى نابىنى چاوى روژگار
 جامى له يومنى ئايه ي به هارى
 رزايه ده ريبا، به چه شنى رووبار
 بوو و عه لى سينا به ياساى سرشت
 شيره ي گژ و گياى هينا به وتار
 خانى چه پكى گول له باغى ره بيع
 داله به ريخه ي زىنى چاو خومار
 خانانه ي توانى وه سفى شيرين كات
 بى خهت و خالى كولمى لاله زار
 نامى له جامى جه مى تا روانى
 كه وته سهر هه واى به هار و گولزار
 مه وله وى، نالى، گوران و مه حوى
 نارى و هيمن و بيكه س و هه ژار
 بو به و جاخى هه موويان روونه
 دو عاى به هاربان بو كه وتوته كار
 به لام هه ر كه سى وه ك تو شه نوهر بى
 (كوليل) ه به هوى تاريكى شه وار

فیلی خیلی پوشته و پهرداخ

تاقه خوايه رایه ل و پوی، تهونی شیعی رسته نهنگوشت
منیش بی پیشه کی نه لیم؛ خه زانی خه م به هاری کوشت .
له جیی نه وهی پا هه لخری، پا له ژیر باوه را ده رچوو
به گیانی عیشقی دل قه سه م، کویره ریگا ریباری کوشت
من چیم داوه له بی نه نواو کراسی سه وزی میزگی به هار
باری لیبوی بووکی برین، بیری به رگی هه ژاری کوشت
قات و قری بی باوه ری، سوو به خییو و که وته ولات
دهسته دهسته، قه تار قه تار، هه زار هه زار، بریاری کوشت
نالدار هات و نالی رزان، خالدار هات و خالی نوان
مالدار هات و به زیر و مال، کوتر و که وی بالداری کوشت
نه شکی هه تیو بوو به شه تاو، شه تاو هات و رژیبه چوم
سویری جه رگی ناوی بری، فرمیسکی روون رووباری کوشت
قین و قاری چاوی خومار، نه وینی به فیز و ده مار
ناسمانی ساوی داپوشی، کالای گران کریاری کوشت
تاریکه شهو، دهستی نایه بیینه قاقای کچی هه تاو
فیلی خیلی پوشته و پهرداخ، به تاشای دل شرباری کوشت

وسکوتی هه‌وری بی‌باران، نه‌ونه‌ی قیژانده‌ مل‌گولاً
 وه‌رزی گولان ره‌شی پۆش‌او، سه‌رما‌هه‌زاری زاری کوشت
 بساویشکی دا‌گولی خه‌فته، حیجابه‌که‌ی در‌ی ته‌واو
 به‌نامه‌حرم که‌ خۆی نواند، بولبولی بی‌قه‌راری کوشت
 غه‌ریب و شاره‌زانه‌ما، له‌رز‌ه‌لی نه‌چۆقینئ
 ته‌نانه‌ تۆفی سه‌رد و سه‌ر (کۆلیل)ی کۆله‌واری کوشت

نهم هه‌لبه‌ستم له‌ وه‌لامی نه‌و چهند شیعردی خواره‌وه‌که

حه‌مه‌غه‌ریب ناوی له‌ شاری سنه‌وه‌ بۆی نارنجیوم نووسیه‌وه.

سەقز ۷۵/۱۱/۱۶ ی هه‌تاوی

ئەمەش دەقى شىعرە كانى جەمە غەرىب

ئەلئىن كاتىپ كە بەھار دى
ھەموو خەلكى شار و لادى
دەلئىن ئىتر شادى دادى
بەرگى ھەزار دىتە مەيدان
بە بەھايەكى زۆر ھەرزان
پۆشاكى گەل، دەبىتە ئاسمانى ھەساو
ھەموو بالدار و تەير و مەل، رزگار دەبن لە كۆت و داو
ئايا ئىستا تارىكە شەو
گشت جىھانى، داپۆشيوە؟
ئەگىنا من نابىنا نىم،
بەھارى وام قەت نەدىوہ، قەت نەدىوہ ..

جەمە غەرىب ۱۴/۱۱/۷۵ ى ھەتاوى

سالى تازه

سالى تازه جه‌شنه دل‌بەر، ناوى چه‌شمه جارى‌يه
ئه‌رزى به‌رپان و بلاوى ئيمه ره‌نگى نارى‌يه
وان له سه‌حراى عه‌يش و شادى تيبى لاوانى وه‌تن
مه‌حشرى به‌رپا كراوه، زه‌مزه‌مه‌ى مه‌بخارى‌يه
به‌زم و ره‌زمه و زيل و به‌م، ئه‌مما به‌ بى‌ تو ماته‌مه
چونكه شادى بى‌ وجودت چاره‌كه‌م ناچارى‌يه
چون كه‌مه‌ندى رۆسته‌مى زابول دو زولفت هه‌لقه‌كه
بيخه‌ره ئه‌ستوى دلم، ئه‌و شيتته كوشتن چارى‌يه
(رۆژى ئه‌وه‌ه‌ل بو كه‌زانيم) قاتلى شاعير ئه‌توى
حوسنى تو قاتل، وه‌لى ئه‌م ره‌مزه‌كارى بارى‌يه
سائه‌ها سائه له داخى لى‌وى عه‌مبه‌ر بوئى تو
(حه‌وزى كه‌وسه‌ر) لى‌ل و وىله، جارى‌يه، اجبارى‌يه
عاله‌مى گشتى ده‌زانى من كه‌ عيشقم غالبه
چون نيشانه‌ى عيشقى به‌ره‌ق گيانه‌كه‌م بيمارى‌يه
ئاهى دل سۆزى، (عومه‌ر)، ئاخه‌ر به‌ حه‌تمى دپته ريت
رۆژى مه‌حشر پيت ده‌ناسن، كتيه‌ كارى لارى‌يه

بانه - ۱۳۴۷ى هه‌تاوى

دووهمين شيعرى غه‌زهل، له سه‌ره‌مه‌ى فه‌قييه‌تيمه‌.

له سالی ۱۳۵۶ ناممیکم یو یک تفر نارد که بیس تمنی لهلام بوو، له نامهکدا چن شیعیکیشم یو نووسی بوو. ندویش عمینی ناممکی یو نارنجوومهوه. کوتیووی خوشم له شیعر نایه، منیش نهم شیعرانهم یو نویسی

هاتم خاسی کهم

کهسفرزانی هۆ به تو ۱۲/۱۱/۱۳۵۶ ی مهتاوی

مِنِّي إِلَى مَنْ كَانَ رَفِيقًا
لَكِنَّهُ الْآنَ ضَلَّ الطَّرِيقًا

ارجو من الله توفيق الاحباب
لكل خير و جُل الصواب

و بَعْدَ هَذَا فَاسْمَعْ مَا أَقُولُ
سَمَاعَ السَّمِيحِ بِإِذْنِ الْقَبُولِ

عَلَيَّ مَا قَالَ عَنكَ الْغَرِيبُ
شَيْئًا عَجِيبًا إِذْنًا أُجِيبُ

شهرا به شيوه ساكار و رهوان
بوتی ری نهخه شیعی چهوت و پان

نالیم به غه ریب چیتان وتووه
له چوه ناچم چی چووه چووه.

وهلی تو دوسی گیانی گیانی بووی
کهی وینهی نه یار یا فلانی بووی

بو تو من باسی گراویکم کرد
هاتم خاسی کهم خراویکم کرد

دیاره له گهډل توریکی لارییه
چون دهردی میشتکت ته او کاریه

نازی پر نووزهی نیوهی نو کیسه
نهم زانسی نهونه ژارای و پیسه

شیریکي سپی له نه سلی بریار
کیژی گولی یاس، به عییل و تبار

بو دهستهی نیوهی نامه حرم ناوی
مه گهر منی گیتو فریوی داوی

داخم نهو شیره جوانهی بوتم نارد
ناشیرینت کرد به چهن قسهی سارد

هقت پی نه دهه، پوولت پیدابووم
خوم کردم به خوم، تاوا رسوا بووم

دهردی بی دهرمان رزایه له شم
روو رهش له حهنای شیریکي گه شم

داتو به سه رما شیریکي په تی
چون (مال قه لو سه ر به خاوه نیه تی)

هرچهن پوله کت دریا به گوشتاو
بوتم نارده وه سامه بیکه ره قاو

چی بیژم به تو بو خوم «کولیل» م
نه بی هه روایی هه دیه و بهر تیلیم

لای ئیوه و مانان، یا هەر ناکهسی
بایهخی ههلبهس باله مهگهسی

شاعیر کولک و مووشی ئەکاتهوه
ئهوهی شاعیره خوا بییاتهوه

هونهر قیمهت و ئهرزشی نییه
سهه باشقهی هونهه خۆ فرۆشییه

شعیر بېوایه ئەگهه رهواجی
کام شاعیر ئەمرد به هۆی ناتاجی

چون خاوهن شعیرن رهجال و رووتن
جا با ههه بۆ گهه وهک شهه بسووتن

پوولی کردایه بهیت و بالۆره
بۆ رهق ئەبوینۆ چهشنی قالۆره

وهک بیکهس پهنا به شعیر بردن
ناشیرین تهکا، تاکاتی مردن

بئشک ههه شعیر مهولهوی مران
سینگه خهفه کرد، به سهنگه گران

قاییزی گیانی (بیسارانسی) بوو
سهه دان شاعیری ههه ورامانی بوو

رفاندی (نالی) ههتا ههندهه ران
بۆ شکاندنی سپای هۆنهه ران

هیوا و گولآله‌ی (گوران)‌ی توران
له (حاجی) و (زیور) بووبه باو بوران

جه‌رگی (ئه‌ده‌ب)‌ی کرده کوی زوخال
به‌ربووه لاشه‌ی وینه‌ی قه‌ل و دال

لی‌ی کرده دژمن ژن و خیزانی
به‌کویری چاوی نه‌وینی جوانی

بوو به نه‌وینی نازی پیاوی‌تر
دایکی خانان و خوا پیداوی‌تر

(قانع)‌ی گه‌یان به ئاشه‌وانی
هه‌لی کهن له بیخ ریشه‌ی ره‌وانی

باریکه نووسه‌ی تووشی (هیمن) کرد
سه‌د وه‌ک (پیره‌میرد) به‌میسراعی مرد

(هه‌ژار) هه‌ژاری هونه و هه‌لبه‌سته
ته‌فراهی باوه‌رو بیر و راو هه‌سته

بوو به میملی (سالم) و (حه‌یران)
(مه‌ستوره)‌ی شوخی را و نا، له سه‌یران

منیش به قامکی نه‌مانه‌نابم
نه‌شی بووشیعر و شه‌رعی رسوا بم

کی ساویلکه بوو چون توله‌کارا
دایه‌ناو ده‌می شیعر و نه‌شعارا

بۆ خوشى و شوخى له كهل كاكه فه تحولاي نووريدا

بر بره‌ى پشتم ترووسكه‌ى چاوم
ره مزي برووسكه‌ى تاسه‌ى ژاكاوم
ئاوى زه مزه‌مى گه‌رووى خنكاوم
شا به‌يتى شيعرى سه‌ر لى شيواوم
خوشه‌ويسته‌كه‌م فه تحولاي نوورى
دوروا به‌يئىكه‌ بۆ ئه‌كه‌ى دوورى
نه‌هات و چوويى نه‌ ته‌له‌يفووتى
نه‌ ئاووگۆشتى نه‌ بۆقله‌موونى
بۆقله‌ ره‌شه‌كه‌ى لاي باوه‌هاتوو
هه‌ر نه‌تدا پييمان، تا مردارۆ بوو
به‌و فه‌رشه‌ى قه‌سه‌م وا نه‌ياندا پييت
گفت و لفته‌كه‌ت له‌ بىرو ناچييت
به‌لام تۆ ته‌واو له‌ بىرت بردين
برا وانابى هاروژى مردين
يانه‌كه‌مه‌لوول بۆ كاره‌كه‌ت بى!
بۆ پاره‌كه‌ت و بۆ شاره‌كه‌ت بى
خه‌فته‌ى ناوى خو به‌ره‌ ده‌س خوا
«خوا هه‌ر خوايه‌ و دنيا كاو با»
منيش تامه‌زرۆى يه‌خچالم وه‌ك تۆ
سه‌وزى دوازه‌ فووت كارخانه‌ى فيلكۆ
ئه‌وا به‌يئىكه‌ بى كار و ئيشم
وه‌كوو جه‌نابت منيش فنيشم

نه ساحيو چه کم، نه خاوهن فيشم
 دوچار چزه‌ی مار بهد نيشم
 گيره له شه شده، موره‌ی نه جاتم
 تو کيشی به لام من کيش و ماتم
 له بيخا دنيا وا بنيا نريا
 له يه کي سنيا به يه کي دريا
 يه کي قه ولى دا يه کي قه ولى سهند
 يه کي هه ولى دا و يه کي که ولى کهند
 يه کي خويني دا و يه کي جويني دا
 يه کي سويني خوارد يه کي سويني دا
 له بيرت نايه خله‌ی مام بله
 وتي به خوله‌ی حاجی چلچله
 تری بریکی ده بيته قله
 ها خله گه مهو، ها گله، گله
 هر سفت و سولي جار جار شله
 گا (نوهين)، گاگا (مله) وه مله
 ميش به سهر گونای له يلو خاليکه
 خال له سهر ليوی کنجا داليکه
 فه ته گيان نيتر شيعرم ته واو بوو
 بو بوقله که تان جه رگم که واو بوو

که ما و بیلله هر خوراکی که ره
که هر که ی تالی شیعر و هونره

(عومهر) با به س بی ئه م فله فله
ئه سل پاره یه هونراوه تله

وهسای ته قهّل دۆز

یاگهی ئاواتی دلّه تهنگه کم
هیزی دوو نه ژنۆی کورت و لهنگه کم

سورمه‌ی دوو چاری تار و ته‌مه کم
ته‌سکینی دلّه‌ی پر له خه‌مه کم

باغچه‌ی پر له گولّ فه‌سلی سه‌یرانم
ره‌فیتی راوگه‌ی پۆلی جه‌یرانم

وه‌سای ته‌قه‌لّ دۆز که‌وای خالّخاسان
نه‌قاشی ییخه‌ی په‌نجه شه‌لماسان

خالّوی ئیخراجه‌ی کولّونجه‌ی کیژۆله
عاشق به‌ زرنکه و خرنکه مه‌نگۆله

قه‌لّپه‌ی قه‌لّوه‌زه‌ی سینه زامه کم
کاک وه سافه‌ره‌ج فه‌جری شامه کم

یه به‌ینی وه‌خته‌ن بی دیداری تو
له جه‌رگه‌ی جه‌رگم شیوه‌نه و رۆرۆ

بالام بی ئالآت، ته‌واو خه‌میاگه
وه‌ک چه‌مه‌ر خه‌یار، لول و چه‌میاگه

دهروونم یانهی خهفت و جهوره
جهختم بۆنایی، بهخته کم سهوره

حالم په ریشان وینهی زولف له ییل
دهروون پر له دهره ئاوارهی دوجه ییل

تۆزی بی تویی نیشته له رهنگم
خهفت گر کردهن زایه لهی دهنگم

وینهی بایه قوش ره فیتیم چۆله
پالتاوی شومی ... له رزم له کۆله

ژیان و ژینم ژانه و ژقنه موت
بۆم قوت نادریی قوت لایه موت

نازیز وه مه رگت، مه رگم پی خوشه
چون دیگ زووخواو پر کول و جۆشه

ته او خاپووره یانهی دهروونم
به یینکه یه کجار زار و زه بوونم

نه رۆژ و نه شه و ئارام نییه
خۆیشم نازانم ئەم دهره چیه

ئهلبهت دوور له رووت رۆی نه هاتیمه
کۆتایی شادی سه رساتیمه

یا خۆ بی مه یلی و کم شهرتی یاران
یانهی سه بره کم کردهن سهنگ باران

يا هر زه مانه زه مانه ی خمه
بۆيه بهم جوړه دهر وونم تهمه

به هر نه حوالی من جهسته خهستم
دروون پر له زام وهک ماران گهستم

ئيسه گیانه کم قاسد هه ناردم
نامه ی زه لیلیم وه نهش سپاردم

شایه د تو وینه ی لوقمان حالی
یا نه که ی سینم له خه م که ی خالی

هر چهن زه حمه ته و سه ردی زؤسانه
ئازووقه ی ده ولت رووله نه مانه

زه حمه ت بکیشه ره فیقی ژینم
وه بزا من مردووم بی بیکه شینم

یا برازاوا ی بوکی خهم وه
ساتی میوانی سفره ی که مم وه

به لکوو له سایه ی هیممه تی به رزت
ژیان تازه کم بېمه هاومه رزت

سووری بیته سه رگونا زه رده کم
ساتی ساکن وی ئیش و دهرده کم

نهک خوانه خواسه بگری به هانه
به هانه مه گره و ته شریف بیړانه

گەر بۆيانە كەم زيز و كەم لەشى
 وەك مالى خۆتە يانەى كارەشى

ئيتەر خوا حافيز ھەتا ەسرى دىر
 لەو دوا بە تەمام بت بينم تىر تىر

نەم چەن شىعرەم لە سالى ۱۳۴۸ى ھەتاوى لە ناوايى چۆلاخ نووسى بۆ وەسا فەرەجى خەيات لە قەلارووتەلە

کئی قاوانبارہ

نیوہ شہویکھ تاریک و نووتہک
دوو باسکی بینین دراوہ شہتہک
پہلہ هوریکی سامناک و رووتال
گرم و گالی بوو له حاستی یه ک مال
چهن تیره بهرقی کز کز ده سووتن
مانگی گیراوی له نوور لا لووتن
ئهو هه وره پشه وای ترساندبوون
گرشهی له هه نیهی هه موو ساندبوون
پهنگی خوارده وه خه وه سینهی تهنگ
له سهر دل چوکی دادابوو، وه ک سهنگ
قوشیکی کوروز شوومی کونه سال
جار جار ده خوینی له گويسوانهی مال
خه لکی گهره کئی گه وره و بهر بلاو
خه ویان به سراوه، چ پیر و چ لاو
له تهفته قانا^(۱) ئهو هه مووه ماله
ده لئی گومهز و گوری سه د ساله
له تهقی که لبهی سهگ و گورگه لوور
ترازا دوگمهی ییخهی خوینی سوور
ئهو شهو لهو ماله هاواری بهرزوو
وه لام دانه وهی پیویستو فهرزوو

وهلی شه و گویچکه ی زووتر خنی بوو
 ئاوی له چاوی بیستن چنی بوو
 شه و کم کم له روو چارشیتی لاجوو
 باری هه وری رهش له و ئاشه داچوو
 هه تاو له ئاسوی خۆر هه لاته وه
 به روومهت رنین دیسان هاته وه
 دیاربوو تیف تیفه ی گۆنای نه دابوو
 زهرد و سهرد و سپر کز هه لگه رابوو
 له رزی تی چووبوو له و حه و به رزه
 وه ک کیژی ریگه ی پی بگرن هه رزه
 چاوی سوور بووبوو، عهینی گۆمی خوین
 ده تگوت ئه م خۆره و خۆری دوینی جوین
 دوی شه و وه نه وزی تا روژ نه دابوو
 به ده م له رزه وه هه ر هه لچوقابوو
 شه کهت و ماندوو بی تین و ره مهق
 لئوی بی سرته و ده می بی مه تهق
 په شیو چون کۆرپه ی دایک ئاوبردوو
 یاخۆ دایکیکی تاقانه مردوو
 چونکه ده یزانی له و ماله په ره
 به ختی مه ر به ده س گورگۆ چه ن شه ره
 کاره ساتیکی وه ها قه و ما بوو
 له عومری خۆرا، قهت رووی نه دابوو
 هه ر چه ن ئه م باسه دریز و دووره
 ته نگه نه فه سم له م به ره و ژووره

بۆت ئەلیم چى بوو، ئەو كارەساتە
 چۆن شاگۈلى خۆر بە كىشى ماتە
 ئەو رۆژە ھەتا قرچەى نىوەرۆ
 ھىچكە لەو مائە نەببوو ھات و چۆ
 ئاخىر چوار براو خوشكى لىو بە بار
 جاران دەھاتن بە دەركى ھەسار
 بە تايىت چونكە باوھژندار بوون
 لە دەر ھەلتوتاو، لە مال بىزار بوون
 باوكى دل رەقىان ژنى ھىنا بوو
 داىكى ئەو پىنچەى بۆ تەلاق دابوو
 شەيتانى شەھوت كۆيرى كردبوو
 بە لەش زىندو بوو، بە گيان مرد بوو
 بە ھەرحال خەلكى لە يەك دەپرسن
 دووبرا چوكۆلەكە، ئاخۆ لە كۆى بن
 خۆ دوى لە پەناى ھۆ ئەو ديوارە
 ديار بوون ھەتاكوو دەمەو ئىوارە
 ھەر لەو پەنادا براگەورەكانيان
 شانيان دادابوو لەم شانە و شانيان
 خوشكى دوو گۆنا سووتاو بە خەمیان
 دەسووتا وەك شەم دوى لە بەر دەمیان
 لە خوا خۆش نايە نەپرسىن لىيان
 تەقا و موشكىلى ھاتىتە رىيان
 نەكا باوھژن لىيان تۆرابى
 درىا لە سەريان قوفل درابى

دل به وهسوهسهی رجا و خوؤفهوه
 دهه به ههناسهی بهفر و توؤفهوه
 هاوسئ و دراوسئ دهچن بو ههوال
 بو چاوه دیری له کوشئ مندال
 که گوئ ههال دهخهه لهدهه، توؤقالئ
 نه زهرمه جلی، نه قرم و قالئ
 نیتر چهه کهسئ دهروئه ژوورو
 چاو به گلوپی دلؤپی سوورو
 تا دینه مالؤ دهشکی ئهژنویان
 دهتوقئ کانی ناله ورورویان
 خه لکه بو رهزای خودا و پیغه بهر
 وهرنه ژووروه مهویسن له دهه
 دوی شهه لهه ماله
 به چنگ و دهنوک به ربوونه دهچاو
 شه ربووه له بهین فریشته و
 له بهینی بهری و
 فریشته و بهری لهش به کؤله بوون
 زال و سهرکه وتوون
 دوی شهه و کوژراوه عاتیفهی ئینسان
 پینجی پیکاره چاوی ناپاکان
 چهپی دلؤپهی پر له دیوه رژنگ
 له چاوی جوانا، بوو به میخ و سنگ
 چهقی له جهرگی گولوکی بههار
 دانسی کولور و کولکهی پر له ژار

داخسی له دلدا سهوزه شه مدهرده
 گهوههر شهل و پار، پلاری بهرده
 کووله کهی روچی پینج دانه منال
 ته قین له ژیر پی.....
 (شه خسه) ی پاییز و مانگی خه زه لوه
 وشکی کردووه گیانی چهن نه فهر
 قین دنه دنه ی داوه
 تاسه و ناره زووی له خوین شکاوه
 ژاری (هه لایهه ل) سه می
 چهن چاره ره شی کردوون کو له وار
 مه کری
 توقانندی دلی تا قمن هه ژار
 تف کرا له رووی شه رف و نامووس
 تاوانی نرا به ستوی چاره نووس
 روومه تی ماته (عهدی) ی بیکه س
 له تاوی زهبری، سه ر په نجه ی هه وهس
 داوینی پاکی دراوه پاکی
 له په نای مه تی (خالدی) کاکی
 وهرن بزائن کی تاوانباره؟
 هو ی شه سلی کی یه بو شه خه ساره
 باوکی دل نه خوش چاوه قرتی کهر؟
 چیلکه ی ته نووری حیلکه ی حه یا بهر؟
 یا دایکی تینووی قه ساس و تو له
 به پای پی پینجی وا کرد به کو له

يا بئى سەرنجى و كەم تەرخەمىيە
 قازى تاقەتى تاقىقى نىيە
 بەلگەى دەمدەمى و ھەرزە وەردە گرى
 تالە ئاكاما پىنجى پى دەمرى
 يا ماره برى بوپاره سەرشور
 (پول كفن دەرى مردوو گوربە گور)
 يا خو بە چەقوى كىنەى باوہژن
 ئەم بىكەسانە كراون جن جن
 يانە ھەژارى لە بارى بىر
 كرددونى بە نووك، پەيكان و تىر
 وەيا ئەمانە ھەموى پىكەو
 كامەت قوبوولە، بو خوت لى كەو
 من خوم ھەر دوو گويم دەزنگىتەو
 ھاوارى سەردى تيا دەتلىتەو
 دەلى تو (كۆليل) شاعىرى خەلكى
 شاعىر نووسىنە بەرامەو كەلكى
 نەرمەلاوئىننى خاويئى ئەشعار
 توۆلە ئەستىنە، ئەلئىن لە
 لە زوانسى ئىمە، ئەم پىنج مائە
 بنووسە سەحنەى دوى شەو لە و مائە
 بنووسە جووتى پەپوولەى داماو
 بوى تەنىئو داو
 (ناسر) و (مەنسور) لەفە دوانە بوون
 بى كەسى نەبىن لە كەس دوا، نەبوون

بوون به خۆراکی
 قەوی بە بی ھیز لە میژە فیژە
 بنوسە مانای شفا و لالەمان
 لە ژیر چە پۆکی مەرگا نالەمان
 دەم بە گرینۆ لە پەسا پەسا
 کەوتینە مل پای
 داوینی پەر پەر دەخیل و ئامان
 ھەیناینە تکای بری
 دەرکی خەزینە ئەسرینمان شکان
 بو چاوەزارو دەفەعی
 بەلام ئەو مشتە
 زەرپە نووریکیان نەدی لەو خۆرە
 بنوسە کاتێ دەس نرا بینمان
 کاتێ کۆتایی درا بە ژینمان
 کاتێ خەریک بووین بە شین و شەپۆر
 دای لە ژیر قاقای تریق و ھۆر
 بنجی داکوتا زامی زوہی سەخت
 لەسەر ئەنگوستی کۆلی کولۆل بەخت
 پێشە شکاندین ریشە مووہ و ریش
 لەشی سووتاندین بوین بە خۆلەمیش
 بنوسە جمگەو مۆرەمان چی بوون
 دووشەو بە جارێ، لە گرێجەنە چوون
 زامیکی لێداین، ئەو شەو، شەو
 ھەرگیز گۆشتەو زوون ناھینێ تەوہ

سكالانامه‌ی چهن ئاسكى پى شهل
 بنى مه حكه مه‌ی بيرو برواى گهل
 بپرسه بوچى پولى كۆيله و ديل
 له ريسى هه وه سا درانه بهر تيل
 به سه هاتى مه، بلنى ئاوا بوو
 ئاوا ژيانمان له كهل، ئاوا بوو
 ليره‌دا (كۆليل) بپريامه جالى
 ته‌مى ره وياؤو هه وورى خه يالى
 عه‌قلى ركه‌ى كرد بپرناكا بپرى
 نه‌چير و هه‌ده‌ف ناپىكى تپرى

ئەم ناملىككە يەكەن ۋە كۆۋچىشى مېتور ۋايە، ۋاتە تىككەنە ۋە شەي جۇرا ۋ جۇر، لە مانگى خەزە لۆەرى
سالى ۱۳۵۰ لە ئاۋايى چۆلاخ، يەككى لە ئاۋايە كانى ناۋچەي ديۋاندەرە، نوۋسيۋە لە يەككى لە مامۇستا كانم لە
شارى سەدا .

ميوانى چليسى و چاوسوور

يا رەب چىبوو لە بەختم، لە نىۋ شەقامى شارا
يەككى نەبوو بسووتى دلى بە حال مارا
هەلە لىنى هەلە كردم ديدارى ئەو پياۋەي
دلسۆزى ئەم شومايە و، هەزار و يەك شومارا
چون بۆم نەبوو مويەسسەر گولزارى روۋى بىنم
بِـهَذِهِ الرَّسَالَةِ دَرَدَم كُنْم دَوَارَا
بەر لە هەموو سلاۋى بەبۆ ۋە كۆۋ پلاۋى
دەس پوختى كيژە كوردى، لە نەورۆز و بەھارا
پىشكەش دەكەم، لە پاشان با عرض كسب پوزش
گوى راگرە بلىم پىت چۆن چەقىم لەبوارا
(عومەر) شەۋى لە شەۋان چوۋ بوو بۆشەۋنشىنى
نابوۋيە ژىرى قورسى، يكى روشن چىرا را
خىزان نەبوون لە مالا، خویشم نەبوو لە بىرم
خامۆشى كەم هەتا كەس، نەمباتە ژىر چىرا را

حین الرّجوع الی البیت البلاء دیدم
 آتش گشوده آتش بسه مآلی بهرد و دارا
 لیفه و بهره و کهواکم، له گهلّ جبهی مه لایم
 دووکهّل ده کهن ده سووتن، وهک قاوی کابرا
 یهک دووکتیو که هو بوون بو قووتی لایه موتم
 نه وانهش هه لده قرچان، له کوورهی گهرمی نار
 زدم بر فوق فرقم کوتم هه ی هات هه ی هات
 نه ی مهردومان خه بهردار من و لطف شما را
 نه شا سهرما به سهرما، چ به زمیکی ده رینا
 لهیب آتش امشب مه لا راشد بلا را
 میوانیکی چلیس و چاوسوور وه کوو ده بینن
 خوراک خود نموده نیسک و برویش و چارا
 پیاز و نوک و هیره ل، برنج و ماش و که شکم
 نالهت و زهرده چسپوه، له ویچنی باقلا را
 دوو کووله که ی دیاری و بری چه وه ندهر و توور
 مه نی توو گوله به پرژه و کیلویئ موریبا را
 هه لوژه ی وشک و قه یسی، کشمیشی زهردی بی ناو
 له سی چاره ک زیاتر، توژی له خواری چوارا
 قن و بهن و کهل و پهل، دوینه و شهلم له په و ترش
 په پانه قیپه دیزه، ملیان ناوه به لارا

لۆكەي لَيْفَه شەمالم، ئاگرى بەردا لە مالْم
 چون چەورە خۆش دەسووتى سادەي ئيوە و خدارا
 زووتر بکەن مەھارى تانەي سووتانده خۆيشم
 جا سالى تر وەرئەگرم سەرفيتەرە تان لە بارا
 چونكى لە من ھەژار و بى ئەنوواتر، ئەوان بوون
 اين مژدە تا شنيدند، ھەلچونە سەر ديوارا
 وەکوو ھەورى بەھارى، داياانە بەر موسەلسەل
 بە گوللەي ئاوي سەردى خەزەلۆەر لە شەوارا
 وا ئىستى رەمەزانە. بىستى لى تىپەريوہ
 خەلکى فەقيرى دىکەم، ھەر وان لە ئىنتىزارا
 لىرە و لەوى دەپرسن ئاخۆ بۆ ھەر سەرى چەن
 مەلا پارەي سەرفيتەرە، دەينىتن بەزارا؟!
 مەنیش بە وعدە گىرم وەلى بۆ پارە پىرم
 فَقَدْتُ عَشَّ عَقْلِي تَرَانِي كَالْحُبَارَا
 لە لاىيکۆ کە رووتم لە سەرما ھەل ئەتووتم
 لە سەرما کەي دەمىنى چ قەولم دا، لە پارا؟
 کوردىکى ئاوەرووتى دل و دەروون پرووزا
 کى راستى کرد لە گەليا ھەتا راس بى لە کارا؟
 وەختى ھەسیرە کۆنى مزگەوتم ژیرە خەربى
 وەعدە ئەنیمە چالى، با بمرى لە پەژارا

له لایستی تر نه وانەش که قەوڵم داوه پێیان
 مالیان پڕپه له خالی، وان له فەقره ههوارا
 ته لاش و رهنجی گهنجی کور و کچی به جارێ
 قوزولقوردی ته زویحه و لفکه و چه تفه و کهوارا
 میژوو نه لێ که کوردان، له روژیکۆ په یا بوون
 کرده ی نه وان و برده ی شه ی تانی وا له کارا
 به یکه اشاره از تو مگر چاره بجویم
 کداین را ره ها کهم خودم را؟ یا فلا را؟

به شی سیچام

گوئی ناخ

شيعره كانم به ستهى شينن ناراستهى ده ستهى بئ تينن
گوئی ناخن له سه رگوپى، کوپى لئ قه وماوا، شينن
خونچه گوئی زهرد و سوورن، عه ينى خوینن، خودى دهردن
ئاوى چاوى نافره تىكى بىكهس، له زستانى سهردن
مه ته ريزىكى رووخاوى، كوردىكى نه ژنو شكاون
سووارهى فرميسكن
له ليژى روومه تمدا هه لگلاون
چاوى خوینينى شه وه قن، لرخهى قورگى «انا الحق» ن
دوايين ترپهى، سينگى تهنگى
بئ ئاكامى رهق و ته قن
ته قه لئ دروومانى جلى هه تيوى گيان بوو به ملن
كفى كۆن و كه م و كووپى،
تهرمى لاوى نهرم و شلن
جوگهى بئ ئاوى پرۆ بووى، پر له خوئل و خيز و خاكن
چاوه پروانى هيژى
پاچ و بيللى جو مال كه رىكى چالاكن
بريا و خوژگهى جئ نه هاتوون، تاسهى تاساوى ساردۆ بوون
شاخه وانى سه رنجينكى
به لووتكهى بهردۆ گير خوار دوون

له سهر کولمی هست و هیوا خهت و خالیکی سراوهن
 له مل کیژی مژولم دا
 ناتیق و موورووی چراوهن
 که ژاوهی خالی له بووکن
 ههرچهن بهختی رهشی خه یال،
 زاواییکی به ته ما بوو
 ههرگیز بووکی نه هاته مال
 پهری جوانی دهقی سهرگونا شکاون، به لیوانی
 که بو درنی دهخنکیینی گهرووی کووژالکه کیوانی
 ده می دووراوی گروگالی منالی شیره خوړن
 باله ته پینی کوتر و کهوی
 دیلی داوی جوړاو جوړن
 له سهره رتی بای زمه نا
 قنگلاشکی بی مهوته نن
 دهره ده ری ولاتیکی ههره دوور و بیکه وشه نن
 چاو قر تاندنی دوا جاری
 نه ستیره ی ژینی پیاویکن
 له ناخرین ئاویلکه شا، تینووی سهرنجی چاویکن
 بولبولیکی کز هه لیشتون، له قه فیزی سینهی خه ما
 به نه وشه ی لاره مل و بی ئاون،
 له قه راخی جوگه و چه ما
 به ژنی بهرز و ریک و پینکی گه نجینکن،

سەر بە دارۆیه

ئەوێ قەبری لە دلمایه، مایه‌ی وشەم بە زارۆیه

تالە‌ی رەش و دەنگی نالە‌ی دلێ ئاوارە‌ی شە‌که‌تن

هاواری خاوو خێزانی لە ژێر ئاوارا لەت لەتن

لە هە‌له‌بجە‌ی وێرانە‌دا، لیوی ئالێن، قژی کالێن

پێکه‌نینی دەمی برینی، شە‌هیدی بێ هە‌والێن

مانای وردی، نووکه‌ نووکی،

کیژە کوردی بێ گوناحن

ئەوانە‌ی والە سەر دەمی سە‌ده‌ی بیستا خوین مە‌باحن

قێژە‌ی منالی شارانن شیعیری پێکه‌س وە‌بیر دینن

(من منالیم دەرم بینن، تو خوا ئە‌گەر بێ سووتینن)

هە‌لمی خوینن،

زاری زامی بە ناسۆری بێ هە‌توانن

بارمته‌ی خە‌می بە‌رهه‌قی، ناهه‌ق دەرهه‌ق، بە‌نه‌توانن

قرچە‌ی دلێ دایک و بابی، تا‌قانه‌ کور له‌ دەس دە‌رچوون

یا دایک و باوکه‌ رۆی کچه‌ نازدارێکی بێناز که‌وتوون

بە‌لام هێشتا بە‌م حاله‌وه‌،

شیعەرە‌کانم، بە‌لێن دارن

چقلی چاوی راست و چه‌پی، سپی و سووری، ئیستعمارن

هە‌تیویکی قیت و زیت و هار و هاج و چه‌قاوه‌ سوون

ئاو‌ر‌و‌وبه‌ری هەر که‌سینن، بێ حورمه‌ته‌ و چه‌توو چه‌توون

ۋە جاخى رۆشنى مېژوون، بۇ نەتەۋەي گەلە كەمان
 بەمان ھىوادەرن بەمان
 بەوان دەگرن رېگەي ئەمان
 بەلئى تاقدارى دەشت و كەويرىكى چۆل و ھۆلن
 بەلام بە تاقت و زبرى و سفت و سۆلى گۆيژە كۆلن
 گىرقانى پىر فىلى چلكاۋ خۆرە كان دەپرن
 جەرگى درۆي زلى خىلى چاۋ شىنە كان ھەئەدېرن
 رۆلەي نە ترسن دە پرسن،
 لە نەتەۋە يە كگرتوۋە كان
 ئەرى مافى بە شەر چىيە؟ وتووتانە بە مەومانان
 شەرم مەكەن
 سوپن و ئەدەم بە گىيانى دۆلار و فرانك
 بەۋەي ئەقل دە كاتە خەو
 شەرەف دە خاتە شانكە شانك
 بلىن تەلە يە
 كەلە كە، ھەلە كىردن لە ھەر گەلە
 تۆپە، گوللە يە، تىفەنگە، بۆمبايە، گازى خەردەلە،
 تاقىكردنەۋەي مووشە كە،
 ۋەرەي سەگى فرۆكە يە،
 قىر كىردنى ژن و پىاۋو كور و كچى ھەلە بىجە يە،
 ئادەي سادەي بادە، سادەي
 ھەر چەن نابى بۆ ژىنى من،

له مافی مافیا لادهی

شهرم مه که

مافی به شهر بلنی چییه؟

قانونیه - یا فرو فیل و فییه؟

یا خو گه ره؟ شهره؟ نه شکه نجه یه؟

سووتانی هیروشیمایه؟

مردن بردن بو سه برایه؟

یا نه قه لاجو که ی شه تیلایه؟

شهرم مه که بلنی

مافی به شهر بایه و کایه و، کایه

بو (کان) ی زیر و زیوه که ی ره شه کانی ئافریقایه

مافی به شهر له قورنانی به هه شتیکی وه ک لوبنانه

شالآو بو خلیجی فارسه هیرش بو خه لکی ئه فغانه

مافی به شهر

حه ققی «ویتو» دانه، به زور به زهر

له عاسمان، له سهر زهوی له کم، له زور له وشک و تهر

وکوو ئه وهی به شهر نه بین مافی به شهر بو ئیمه نین

بو «رووس» ه، بو «ئامریکا» یه

بو «فه رهنگ» ه و «ئینگلیس» و «چین»

مافی به شهر

لایه نگری به شهر کوژ و چه ک به ده سه

نیوی په یمانی ژنیوو منیو مه به ن

جنیو به سه
 ئاده ی خه لکی دنیا ئیوه بلین
 مافی به شه ر نه گهر نه مانه نین
 ئه ی به س چیه؟
 ئازادیه؟
 به ناو نیشانی فه له ستین!
 شیعه کانم پشو و ناده ن له ههر مهرج و چهل و هه لا
 تاخۆر دهس له ملی گه لم نه کا
 له ئاسۆی ئه مه لا
 شیعه کانم
 پارانه وه ی (کۆلیل) یکن لای خودادا
 شمشیری تۆله ئه ستین له دیوانی عهدل و دادا.

سه قز ۱۳۶۷ ی هه تاوی

به ئۆنه ی شه هید بوونی هه له بجه وه.

باوانه گهم! با، وانه گهم

له کورۆکی خوین و ره گما
خرمه ی بارانی فه روپیت دیته بهر گویم
له سه ره رشی بآلی فریشته ی پاکیدا
دیم و ده چم و بو یار ده دویم
په ره سیلکه تازه په ره وازه کانم
به سه وزه په ر،
تیمار ده که ن زامی به سویم.
ئه مشه و تاسه به تاشای دل
خاللی لالی لیوی خه یال
به گولی ماچی ئاره زو ده که ن به بووک
بال ده خشینن، به سه ره هیلکه ی تۆقله کانی ده روونمدا
کوتره باریکه ی ئیسک سووک
ئه مشه و وه کوو په ری خه ونی کوژرا و
گیانی زیانی ده زیتته له ش
ده گه شیتۆ وه ک گولی گه ش
شاگه شکه ی شه پۆلی خوژگا
گلینه ی دلی ته ماشا
بو به ژنی فه سللی به هاری نازیز

ده گریته وه باوه ش .
 نه مشه و نه ستیره ی به ربه یان
 پرپره و پووله که ی ئاسمان
 له پۆپه ی داری تووبادا،
 چا و له شه و بۆی لووتکه ی نه مه ل ده قرتینن
 قه ناری و قومی و توویژ
 له هیلانه ی قوولی هه ولی هاو له ی هه ناسه کانما
 زریوه ی شادی به گوپی سروه نه سرتینن .
 نه مشه و ملی دژایه تی
 له ره شمالی دللاریما ده خنکینم
 ده یکه م به په تی هه لبه ستا
 شووشه ی پر له عه تری شه و بۆی، زه ماوه نی برایه تی
 ده رژیتمه دهستی هه ستا .
 نه مشه و به ئاوی یادگار
 روومه تی مۆنی نامۆبی ده شو مه وه .
 له و خالانه ی وانا حه زن
 ده سوتینم ده می نه وه ی بلی :
 مه له ک
 بو ته ماشای به ژنی نه وین
 له سه ر عه رش دا، نابه زن، دانا به زن .
 تا کو و نه و شه و، و توویژی وشکی

لیوی نیگای شان کزو مل که چم
 نوقمی زه ریای تارمایی بوو
 هاواری دهردی ترنجاو، له ناخی تهنگی میژوودا
 دوعا و نزای نه زاو، تووشی نازایی بوو.
 به لآم نه مشه و، رۆحی مه عدوومیکی زیندوو
 ناوی ژینی ئازین کرد له باخچهی هونه ر.
 ملووانکهی خهرمانه ی له مل مانگ دهرهیناو
 گپرای به جه غزی نه فه سی سیحری سه حهر
 بویه منیش سامم شکا، زوانم به ربوو
 له گه ل شوړه سوواری شه قلبی شه و شکینا
 به شهرمۆ که وتمه گفتوگو
 پینم وت: نه ی هاوشانی شکۆ!
 ساچونکه له ناو باله خانه که ی چه ما،
 واته جی دیوانه که ی تو
 به رزه له بالی په پووله ی شابه یته کانت، بوی بو سو
 وه له تو تو ی زیری بالیان نییه تووی بو من، تو بو؟!
 به لین نه دهم هه تا ماوم وه کوو ده لین
 هونراوه نه که م به نالی نه سپی سولتان
 یا بو سونله که ی به قه یتان
 ده بم به شاگردی ئیوه و
 ده یکم به نایه تی قورئان

ده یکم به چه کی گیان کیشان
 میش ده گرم له نیشانه ی سهر ته پلی دلی دیوی شه یتان
 ناله نالی شه وانه تم، له واژه کانت بیستوه
 بویه کانی به نه و پیری ئاواته وه
 حهزم ده کرد نه ی بیوایه م
 تو مارگه ی حه ی حه ی بیوایه م
 گورانی وه ی وه ی بیوایه م
 نه شه ی نوشی ئوخه ی ئوخه ی
 له بهر نیشی، حه ی بیوایه م
 حهزم نه کرد هه موو گیانم هه ر گوی بووایه
 ریژنه ی بارانه پاکه که ی
 موناجاتی شه وانه تی چه شنی لمی لیوی که ویر
 هه ل لووشایه
 حهزم ده کرد له م دونیادا وه کوو تو بم
 دهس به نه ژنوی سهر گلکو بم
 دل بنیژم له گه ل له یلاو، که چی هینشتا ده م به گو بم
 حهزم ده کرد دلم ماله ره شایی بی و
 کری نشینی گول نه کاو
 هه رگیز چاو نه بری له ئاوه نگ
 له سهر حه سیری په راسووی خو ی به خو ی
 با ژیانی به منه تی گول، نه بی تنگ

چون چاوه پروانی سهرچاوه ن شهت و رووبار،
پیم خوش نییه جوگه و چه م بم.
دهمی مووچه خوری شین و
کاتی سوورو
بهینی رهش و
ساتی نهوو جاری نه م بم
حده م نه بی خوتاسایی
پیم خوش نییه قرت و چه و بم
سهره ره و بم
نۆکهری خواردن و خه و بم
قه له مه که م به م به سه له م،
خومیش له ره هن و گره و بم
دهمه وی کانی و ئاویکی پر له هیوای زور و که م بم
لانی که م چه شنی زه مزه م بم
بم که نه نیو شووشه ی نه جات
له سه رکلی دلی عه شقا،
چاتر له عه تر و بوی به هار، تازه ده م بم
له گه ل خوما زوران بگرم،
هر چنگاوشی خوم و، ییخه م بم
پشتی نه وسم بده م له خاک
یه ک خه م که مه،

پیم خوشه بو خهم دوو خهم بم
 پیم خوش نییه کوشته ی خالی لیوی نالی زینی مه م بم
 یا عه ودالی ئاوی ژینی
 چالی چه نه ی شیرینیکی شه که رده م بم
 وه یا ناله نالی بیژهن
 له نیو چای تاریک و قوولا
 بو سینوی لیوی مه نیژه و
 بۆزه بری دهستی رۆسته م بم
 ته نانه ت نامه وی مانگی یه ک شه وه بم،
 له حاستی خور کر نووش به رم و
 که وان ئاسا کۆم و چه م بم
 قه ت ئاواتم نه خواستوو ه بیمه شه ونم
 گول بم کاته عه ینه کی چاو،
 له سه ر چه م بم، له به ر چه م بم
 من که دلّم عه رشی خوا بی
 قه درم ده شکئی،
 گه ر چه ز بکه م جامی جه م بم
 له رۆژیکۆ راست و چه پی خۆم ده ناسه
 چه ز ده که م دهستی عیسا بم. پیم خوشه گولی مه ریه م بم
 ✧ ✧ ✧
 ئه ی کۆله که زیرینه که ی

بارانی خهستی ئاسمانی سهوزه له
 ئەی عه قیده ی مه رزیه که ت
 شانە ی پرچی کیژی کازیوه ی هه وسه له
 بیتو دلم سالی، مانگی، یا هه فته یی، رۆژی،
 شهوی ده قیقه یی، سانیه یی، که متر له وهش
 خه یالای، له شوینت شوینی نه که وی
 چه قوی قاری لی تیژ ده که م،
 سه ری ده برم، وه ک چۆله که و، زره که وی
 بیتو له تۆ جیا بینه وه شیعره کانم
 وشک و زرو، گیژ و ورو، شق و شرو، مات و کپن
 بو بووکی بیر نابن به گول و گواره و میخه ک
 ناشیرین، روویان نییه سه ره ه لپرن
 ناشیرینی هه لئابرن
 نه گه ر بیتو ده ستم نه گری و،
 نه رژیته ناو دارستانی باوه ر و زهین و خه یالم،
 نه تکیته ناو گه رووی تامه زرۆی ته شیه م،
 له گردنی ئاسکی ناسکی
 باسکی جوانی راو به تالم
 خه م وه نه برۆ ناخه م
 نه گه رچی له دنیای چاره نو سما قات و قری
 له نیو سینه م هه ور و هه لای برین

ته می نه ره ویتو و، گولی گرین دلی پر بی
 جا به تاو هه لچورپته سهر مه زراو
 مه زره عه ی مه زاری گوله عه نبر و خاتونا
 راکیشن ره گی حه یاتم، وه شوین هه تیتیه حه سره تا
 ملی دلم که نه په تا
 تا وینه ی تو خوم په یاکه م
 له توونا و توونی نه بوونا
 باکم نییه غه ری بی بم له هه نده ران
 هیچ مالی شه و ریم پین نه داو،
 بنوم له مزگه وتی دیدا
 به و مه رجه ی بوی کزه ی جهرگی
 پیریکی په سه ک له به ری بی تیدا
 به درپژایی میژوو، وه کوو دار گو یزه کانی هه ورامان
 رابوه ستم بیمه کیشکچی تا هه رمان،
 بی پشودان
 هه ر وه ک خه لات کرابیتم وایه،
 نه گه ر بشنیمه وه
 بو سړینی عاره قی سهر گونا کانت
 گه لاکانم حالیان لی بی
 به چریکه ی سیاچه مانه که ی
 باخی ناخی پر له عه تر و بوی عیرفانت

تۆ ئو گەنجەى و الە سەردەمى گەنجى دا
 دە چووى بە گۆ دارى سەروا
 سووكتەر لە رۆح بە ئاسانى،
 بۆچى؟!

بۆ دەرهینانى هیلانەى مەلى هەتاو
 بۆ گرتنى بیچوووە نوور و گرشەکانى
 پۆل پۆل لەو بیچوانەت ئەوەن دەستەلین کرد
 لە بەرۆکو باخە لەتا
 هەتا، هەتاو، خۆیشى لە سەر سینگت روواو،
 لە ئاسۆى لیتو تەووە هەلات
 بەرق بۆ بابا خە لەتا

ئەى هەر لە دین درووس کراو
 گیانم گراوى گرینه چەشنى کەواو،
 کاتى ناگرینکەنى بۆى
 بە فرمیسک کلوکۆم دائەمرکینم،
 رازى بەینى خۆمو خەفەت نادركینم
 قافلە سالارى، ئەم کاروانە چونکا تۆى
 لەو کاتەووە مەحرەمە کەى موحەررەمت
 لە حەرەمو، خەلۆەتخانەى، تەنیاىى دا، ون کردووە
 لەو کاتەووە

ئەلقەى خولامى، پەژارە و مەرارەتت
 لە گەردنى من کردووہ
 بۆیە کانئى لە ژیر چاوەدیری خەمام و،
 کەس ناتوانئى ھاتووچووی ئازارم لئى قەدەغەن کا.
 ئاخىر بازاری ئازاریش ھەر ئەوہ یە،
 عاشقى شینی شاعیرانہ و
 پیتی خوۋشە بۆ خوۋى شیوہن کا
 لیم ئایینہ،
 تا مانگ و روژ ھەلدووراون بە سەر سوخمەى عاسمانانا
 تا دلۆپى شیر بمینئى لە ناو گوانى کاکیشانا
 تا گوارەى ئەستیرە شوڤرە
 لە گوینچکەى ھەوتەوانانا
 تا روژئى پەرچەمى پەخشو پەرىشانە
 بە سەر شاننا، ریشە و مانا
 تا شیعری چاوی دادەگرئى،
 لە بەژنى زامینكى بە سوئى،
 سەرۆکایى بە ئازارە، لە جەرگەى ئیمە و مانانا.
 بۆیە کانئى ھەر شاعیرئى
 پەیکەرەسازى ئازارە لە وشەى جوان
 چونکا کەسینكى تر وە کو ئازار و غەم شیعری نەدوان
 لە ھەندەرانیشا ھەر ئەو بۆى ھاتە ژووان،

له بۆ هه مووان، نهك يهك و دووان
 بۆيه دوو گۆيي ئيتاعه تم
 گرمه گرمي هه وري نازار نه خواته وه
 چون هه ر نه و له بهر ئاوينه ي نه سرينمدا
 خۆي دهق نه داو
 سه ر و زولفي نه شواته وه
 بۆيه كانئي به برژانگي چاوه كانم،
 پرچي نازار شاننه كه م،
 باوانه كه م!
 ئاخه كه سيكي تر نيبه له سه ر سينگم هيلانه كات،
 با، وانه كه م.

ئاخه كه سيكي تر نيبه
 دهركي دلي بۆ شاعيري بكاته وه،
 لاني كه م شيعره كانني شاره و دهه نه كا
 ته قهي كينه و خه تهر نه كا،
 ئاوړي و سكوت نه داته وه و
 په يكوول له بهر پاي هه لبه ستا، له مهر نه كا

ئهي قامووسي پر له وشه ي به نامووسي حه يا و شه رم
 په له هه وري ره سه كانه ت،
 تا داته كه ن به سه ر بيساني بيرما، نه رم نه رم

دهستی دهشتی میَشک و سه رم
 پر له لیمۆی زهرد و
 شه مامه‌ی خهت خه تیو، بۆن دار نه بی
 لیمۆیی که بو پیشکەشی دلدار نه بی،
 شه مامه‌یی که بو سه ر خه رمانو جه‌زی بریار نه بی
 وه‌لنی تاله برکه کانی ده یکه نیمو
 تاقمی مونتاز گه ره کان،
 لیمی ده که ن به گرکه‌ی بل
 لیمی ده که ن به کاله که مارانه، پیستی شل،
 لیمی ده که ن به ته ماته‌ی سه رمابردوو،
 به که لای گل
 وه‌لحاسل، لیمی ده که نه، ژانه زکو ده‌ردی سپل
 لیمی ده که ن به چله‌ی چاوی شه‌واری شه‌واره کردووی ئیشو چل
 منیش ته‌مرینی تۆله کردنه وه‌م نه کردوه
 سه رم هه‌وای تیدا نییه بۆ قین و قار، بۆ گیر و دار
 نه‌ینا دل شکاوان ده‌لین
 دلنی که بوو به دووله تۆ
 بۆ ده‌رهاوردنی ده‌مار،
 تیژتریکه له زلفه‌قار
 ✧ ✧ ✧
 نه‌ی نه‌ستیره روونا که که‌ی

بەر بە يانانى سنوورى دىن و ئيمان
 ئاشناكانى ئەم دەمە بۆنى غەرىبە يان لى دى،
 ناشناتر لە ناشنان
 بوو بە ھەرىز بىنجى كوتالە خويىنما،
 داخى عاشقە كانى ئەم دەمە
 قاژە رەشە دەمە لاسكىي كۆترى ھەرەم دە كاتەوہ
 بەرزە ھەراي گمە گمى گالتە و گمە
 ئەوين ئەمرۆ چاوە چاوى
 بۆ پارەيە، بۆ ماشينە، بۆ تالارە،
 بۆ كچىكى مۇدپە رىستى خۆ لە رەنگا ھەلژە ندووە،
 بۆ نە يارە، بۆ لاسارە
 لە لايىنكۆ لە نيوانى ئەو دوو عەشقە درۆيە دا
 وشەي جوان جوان پى شىل ئەبن
 ئەلۆ ئەلوكانى، پىشتى تە لە يفونى ھەو ھەس
 پاكىيان چاۋ خىل ئەبن
 باش تر بلىم ديدەي مەستى ھۆنراوہ كان
 پىر لە خۆلى گريان ئەبى
 برىا نەبى
 زوانى پارانەوہى دەشكى
 قسەي ناخى چۆراوى دى،
 مەگەر خۆزگە و برىا، نەبى

له لايىكى تریشه وه ئیسته كانى كه سانى ههن،
 رى به كاروانى هه لبه ست و شيعر ده گرن
 باج نه سپين
 زور يكيان لى شه هيد نه كه ن
 ئيتر موري خويان به زور
 به ناسنامه ي ماباقى دا نه چه سپين
 مانگه شهوى كرچوكالى قه سیده يى يا غه زه لى
 بيتو ه لى
 ده مبه ده مى، له قه له مى
 يا له كه لى ده مى چه لى
 گه لى به فيل و فهره زو، لى ده چنه حه لى حه لى
 نه يانه وى كه په ريه سپيلكه كه ي مانگ
 له نيو ده رى اى شين و مهنگا وه ده ريبن
 رهنگى هه ش و به رگى ره شى، كافر بوونى كه نه به رداو
 له حه وزى ليخنى كوفرا بى خنكىن
 نه مانه به م خه يالانه، پر و پوچ و به تالانه
 ماسى فيره مه له ده كه ن
 ده يانه وى شيعر ژوورو نوورى نه بى
 به لام دياره كويز كويزانه، له په كوتى و په له ده كه ن
 نه يانه وى وه ك چوله كه
 روژى مى هه زار هه زار مه لى هونراوه ي به رزه فر

هه لېكيشن

چراي هه لېووي چاوه كاني هه لېكولن

به شاييني خويان هه رچهن سه ريش بكا

وه زن و كيشي بو بكيشن

نه وا ئيستا چه شني دهستي چه وساوه كان

چه وساوه نه چه وساوه كان

دهستي دلم قليشاوه

ژاني قيني لي ده چوري

له داخي هم ريگرانه

هم چه تانه ي ده خل و دانه و

هم چه تانه له سه د لاوه

به م بونه وه، به لين نه ده م

عومر نه گه ر مؤلته بداو، به هاريكي دي بيته وه

به فر له سه ر دلي گولي ده شت و ده مه ن،

بتويته وه و بچيته وه

كه ند و له ند و، ده شت و چي اي ولا ته كه م،

هه مو و لايي ده پشكنم

چي وه ردي بي گه ردي لي بي

بو خه لكي شاره كه م سه قز هه لئه چنم

هاتو گولم ده س نه كه وي،

ئيتر له ته پولكه ي سه رما

با جی نه میتم له خیرا،
 خیرا دوو چاوم دهردینم
 ئاخو من شاعریکی بی ناو نیشانم
 بهم کاره ناوم دهردینم
 ئەمجاره میژوو دەنووسی
 له کونگره‌ی مه‌وله‌ویدا
 شاعیری بووکز و کۆلیل
 چرای چاوی له‌سه‌ر ده‌ستی راگرتبوو
 بو ریزی خه‌لکی شاره‌که‌ی
 نه‌بو به‌رتیل

سه‌قز - خه‌رمانانی سالی ۱۳۷۱ی مه‌تاوی

به‌بۆنه‌ی کۆنگره‌ی مه‌وله‌وی کورد‌ه‌وه.

قیر و بیر

خۆزگا له دایک نه ده بووم، یا که ده بووم سه رم دیده ی تیا نه بوایین
با شه قامی گۆرینه وه ی ته ماشا، بۆ نیتو ده روونم نه کیشرایین

یا خۆ بهر له دایک بوونم، دوو گزموله ی چاوه کانیا ن هه لکۆلایه م
تووشی چه رمه سه ره ی ئه وین، گیره و کیشه ی بی برانه وه، نه هاتا یه م

شه للاً پووره ی شه نگه سووره ی دل داری، لیم نه شه لّه ژایین بۆ بی حالی
چوار میخه ی دلایان ده کیشام، بهر له وه ی خورپه و سۆزی دل پیمانا ئالی

ده زانی بۆ؟! چونکو هه رچی سه ری هه ولم دا به هه زار دار و بهر دا
ده سستی ئاخه ر دالده ی نه دام خۆره تاوی، تاوی له زستانی سه ردا

باریزی ته شه ر و تانه به دارستانی له شه وه گه لای نه هیشته
ماسیه سوور و سپیه کانی خوینم، سه رما کولانیانی، کردنی به چیشته

جاری نه بوو سه رم بنیم به سه ر سینگی میخه کبه نی به هاریکا
بوو به قولپه ی هه ناروم، خه وی خۆشم ئه گه ر دیبێ له جاریکا

گیانی تینووی ئاوی ئاویری خۆشه و یستیم که وه بیری چاره ی نه جات
بۆیه ده می تاسه ی خه یالم نایه ناو ده می، فینکی بووکی حه یات

کاتی بنیم لیدا، زارم پر بوو له لم، تازه زانیم تراویله که بوو
پسێ لی ئه نیم خه یالیشم، به چاویله که ی دلم روانی و ساویله که بوو

وهك عهزى عهزتهى وشكه به هاريكى بى بارانم لى به سه رها ت
هاژهى ره شه باى تون بيته ويژهى په له هوره كانيو رامالى دات

كويره ريگارى رژد و ليژم، ده لى ره شماريکه پر له قورت و گري
له هر هه لبلو و قيانتيکيا، سه د بيچووه ژارى له له شما پى ده گري

ده موت که رويشکى ره وه کم، خپ ناخه وم راوم بکن خليچک و خاو
نم ده زانى خه وه بارى، له عاسمانى شه که تى دل بو گيانى چاو

رموزنى رو تالم لى بو به ئال و به ستي بالى هيز و تينم
ده رمانى گيان ده رهينانى داده رخواردى چون بو ژوانى، جوانى ژينم

که به م جوړه شه و نخوونيم پيا هه لشاخاو بووم به چاوى موتهى ژانو
نيتر مهرگى کامه رانيم به تاشاى دلى دهرد و غم ده لوانو

وهختى تهنگى پى هه لچنيم، سه نگ و شه وهى سوخورمى شه، گيانم نهوى
دهر هختى غم، له بهر به رو گوپکه و چرؤ، لق و پوپى نايه زهوى

هيچکه م نه دى بى به لاما، تاقه که سى دوزيميه وه ته نيایى بوو
شيوه ن ده ستي بو هه لبريم، شادمانى له حاستمد اکويرايى بوو

توش نه و که سهى سپيه لکى دژم دادابوت، بوم به دهرکه و، که وى شاشى
بو گيردانى دانه ويله عيشقى پاکی نه من ناشى، دم هه راشى

هه لدپرى ته ماشام هر چهن ملي قه تره کانى شکاو شى کرانو
وه کوو پودرى زيوى سپى، هه مووم کرده زه ره وشان و شاواشى تو

له بئى خەوشى نىگاكانم، هاتبوونه سەير، فرىشته كان، حۆرى و پەرى
 وهلى تو ھەر ئەلئىي له سەر سنوورى سەيرى چاوه كانم كوچەرى

گەلى جاران سواری ئەسپى كازىوھى پارانەوھ بووم، بە تاو، بە غار
 چووم چاوه زارى قەندىلى نوورت، لە ژوور عەرشى خودا بو بىنمە خوار

بەلام كاريكى واتە كرد، بوو بە تەلەى تەقى، دەمى دوعاكانم
 دريانە بەر تىرى شەھاب، ئەسپ گلاو زوانى شكا، سواری زوانم

قەلەم سەد ژان ئەبژىرەتتۆ، تا كۆرپەى وشەيى ئەزى رەوان و سل
 ھەزار ھەزار لەو كۆرپانەم لە بەر پىتا سەر برپوھ بە گيان و دل

ئەمما تۆى سەر سەرى رۆحى پاكي ئەو كۆرپانەت نەدیم، لەبەر غوروور
 فَبْتُ كَالَّذِي أَعْطَى اللَّيْمَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِلَا تَقْصِيرٍ وَكَسُورٍ

لە كئى بەر كئى كئى لە سەر كئى، من و تو بوینە سەردەستە، من وتم قىر
 تو پىتلوى چاوت قونجان و وتت، خۆم و تەفرە و وادەى درۆم لەبىر

من وتم تا رۆژى مردن پەيمان و بەلینم لە بىر، تا وتت قىر
 تو لە نۆبەى خۆتا وتت لە لای من قىر و سیاھە بىرى فەقىر

والرفهى لافاوى درۆراى مالىوم، مەلى بو كۆى؟! چون نازانم
 بە دەم گورمى شەپولى حۆلى تەفرەوھ، تەفر و توناو سەرگەردانم

گەراى گەرووم ھەتا دەبوونە يەك وشەى زيت و بزىو، لە لىوى لىو
 لىوى رقيان لىم دە كورۆشت، نىر و مینوى دپوھزەمە و جىنۆكە و خىنو

مەگەر ئەوھى نەبئ دەبوون بە چەپكە گولە سلاوى، پىشكەش بە تو
 تاوانىكەم نەبوو تاوا، بىمە باجى بەر سەمىلى خىلى درۆ

چرای دلمم گرت به دهستۆ، ناخی پینکه نینی درۆم بۆ خنکانی
 پهنجهی شیعرم، له سهر نۆتی کام موسیقا ره وانتر بوو بۆ بزوانی
 وهک ئاوازه به سۆزه که ی سه ی عه لیه سفهر، گۆلوی سافی گۆرانیم
 هه لپزانده به حری ره شی نه شله قاوی چاوه کانت، هه تا توانیم
 که چی که فی دهستی لالانه وهم، پر بوو له که فی سابوونیکی لووس
 ماسی خزی پووله کاوی به زه بیستی بۆ نه گیرا، به چاره نووس
 له لای لیئۆناردۆی دلم، بزهی سیحراوی ژینگۆندی نهوینم بووی
 دهست و پهنجهی هونه رهنه ند و پر له پیتی خه یالی هه لفرینم بووی
 کویراییم بوو، نه م ده ناسیت مونا لیزای ناپاکه کان خه ویان به ستووی
 نه شکی نه ههنگ قووتی داوی، بی لوتفینکی گه ر و به دفر کولمی گه ستووی
 بیتوو میکلائزم بیته سهر جهزی خه رمانی به سه ری، جهزی دلم
 ده لئی له عهرزی وینووسا وهک عیشقی تۆ، به ریژه و نه بووه حاسلم
 بۆیه ئیسته ش هه ر پیم خۆشه بسووتم بۆت، له گوینی گه ر. دوو که ل نه که م
 کیژی به لین له بهر چاوی نامه حره ما، وهک تۆ رووت و قووته ل نه که م
 بۆیه تا بای هاواری سووک، دینه ژوورۆ له پهنجیره ی دوو گویمه وه
 خه یال به ره و پیری خه مت سه لته قه مچی ده مباو، که م که م ده تویمه وه
 په یتا په یتا داری دله کوتیم ده له رزینی و، به م لاو لادا ده یچه مینئ
 میوه ی گه ییو کالی نه گه ر تا کوو تووکن، پتوه مابن ده یته کینئ

بۆیە ئیستاکەش حازرم ھەر پەیکانی، ھەر نەشتەری، بروی لە ریت
 بە لیوی خوینینی دلم ھەلی چنم، ماچی بکەم لە باتی پیت

ئێستەش ناشی بنیتەو، دەستە ئەژنۆ دابنیشی وە ک روژی رەش
 بۆ مۆرە سەنگی ژیر بلوسکە کە ی، گفتت ئە دەم بێ غەلل و غەش

دوو گلینە ی چاوە کانم پیشکەش بکەم بێماتلی تا پەیمانم
 سەر بە مۆر و دەس نە خورده، ھەر بمینێ بۆ رووسووری لای گە لانم

ھەتا و دەرگام لە سەر داخا، مردن سفرە ی بانگیشتم لە بۆ راخا
 ھەناسە سیم، ھەلماسینێ و قە تیس کرێ لە قە فەسە ی سینگی ناخا

ھیشتا بە نەرمە بارانی عاسمانی شیعرێ ئاودیرم تۆ ھەر سەوزی
 تۆ نەزەر کە ر دە ی ھەلبەستی، سورمە ی سەرنجی چاویکی بی وە نەوزی

سەقز - خەرمانانی ۱۳۷۲ ی ھەتاوی

من و شای پهریان

نه لیم ئیتر شیعی به هار و گول نه لیم
چاوی چلکن شور سواری وهرزی گولی گرموله کرد،
جا که و ابو هروا چاکه
کوله ی سپی

چوری شیری هوده ی هه لبه ستم دابه مؤ
با له تهره ی سینگا برزین
شه تلی تاوات چه چه چی
له سه رده می گیان که نشتام
ژیر چه پوکه ی تاویلکه ی بی ده سه لایم
وام له شکا

به پیلکه ی خه وی خوشا که ده مبینی به ره و به هار
سه رکه وتم یا که وتم هه ردوو نه ژنوم شکا؟
نه لیم ئیتر شیعی به هار و گول نه لیم
چونکا له ژیر پای پاییزا پی شیل نه بی
تاوی هه تاو تاوه ته وه

گه رمای نه وین سه رما نه بیا
به یاخی سوور به سه ر لووتکه ی رمی زه رجه دینه وه
شیتال، شیتال

باى بى واده هه روا نه بيا
 مانگى نيسانى جواميرى، به هارى پيتوله كانى كوردستانم
 نه گه رگولا و نه بارينى
 ره شه باكانى خه زه لوه ر بيته ويزه ي هه وره كانى و
 تاسه ي دلى كچى خنجيلانه ي، خونچه م بو نه شكينى
 نه ليم نيتير شيعرى به هار و گول نه ليم
 هه ولى چى به م هه له داوان
 بو گول وشه ي پاراوو جوان
 رسته ي نه زوك نه بى نازى
 زه وقى تيكچووم
 به چنگى غه م روومه تى شيعرم رنيووه
 بو پر بوله ي به ره سيلكه ي كو سپى كه وتووم
 له باغچه ي به هه شتى عه شقا
 شاي پيريان نه يوت، به هه نيسك و گريانه وه
 له سه ر لئوى حه مدى هه ژار، مانگ و نه ستيره ي بى ژمار
 به ره و مه غرب بريانه وه
 نه يوت هؤ هؤ سوواره عه وداله كه،
 سه ر تاپا بالا پيتوانه ي په يامى نوور
 مه جدى كه لامت ريك تر و جوان تر
 له نه مامى وه جدو سرورور
 بو خوار و ژوور
 چونكا هه زار هه زار مه لى هيووا

له هیلانه ی بیر و راتا که و ته ته نوور
 نه لیم ئیتر شیعی به هار و گول نه لیم
 نه یوت نه ی سیروانه پاک و روونا که که م
 نه ی چوله مه ی قه فه سی سینگ
 سو و تا وه که ی به ژنی گزینگ
 نه ی ئا وینه ی ته و او نوین
 نه ی شاره زای ری باز و شوین
 له بهر نه وه ی کۆچی دوایی هه لی لووشای
 به هه شتی خوا عاشقت بوو، قه شمه رانه ده سی گووشای
 وه خه نجه ری به جیمانی نه شمیله که ت چوو به له شما
 په رده کیشیا به سه ر خه لکی دیه ی گه شما
 نه لیم ئیتر شیعی به هار و گول نه لیم
 نه یوت کاتی میتر گولانی سر ته ی خوزگه دیله کانم
 قژ به مه چه کی که نیشکی چه زی نه وین شانه نه که ن
 می شه نگوینه ته راکانی هه نگان ی سینگم
 له شیله ی گولی باغی میکائیل ئیتر زه رین شانه نه که ن
 پۆله کچی گر شه ی هه تاو
 له گه ل شانو گه ریه کانی کۆری توفی ده روون برژاو
 به مانگی سه ر په نجه کانیا ن
 روومه تی چله ی زستانی کۆچی دلدارم برن
 له سه ر سه حنی برینی به رینا
 چه پک چه پک گولی گرین

له روځی جوگه له ی ده مارم بچنن
 له سر ژیتاری تاری شه و زه ننگ، هه وای شیوه ن سه ما بکه ن
 زیوی سه هۆل به به روک و یینخه ی هه ناسه ما بکه ن
 نه لیم ئیتر شیعی به هار و گول نه لیم
 نه یوت نه وین چه شنیه له ولاو
 ده گه را له ده ور و به ری، داره به ری
 پوپه ی لقه سه و زه کانی دابووی له سه رمیچی عه رش
 بو عه رش بیوه سیبه ری
 وه لیه کویریم به ته نافی ره گه کانی به به رچاوی چوار چراوه
 نه وین له نیو مالی دلیا درا له دار
 وه رزی به هار وه کوو پیرار و پار پیرار
 شه را بردی و ناگر به ربووه خه رمان و ده غلی هه ژار
 وه ختی گولجاری هه لبه ستم ره شی ره ش و
 بو کفنی ته رمی خوړ نه بی
 له شیعی چاره ره ش پتر هیچیکه دیم بو جوړ نه بی
 منیش نه لیم وه کوو نه و شاعیره ی نه لی؟
 وه ختی پایزی لیواو لیه له روو ته لی و
 بیره وه ری گه لای زه ردی به جی ماویم
 له پولی په ریه سه و زه باله کانی میرغوزار لی سوو تا بم
 وه ختی شنه ی هه وای به هار، به شه و بارانی ناوه نگی لی نه چوړی
 زولف و خه تو خالی گول و گیایی که ژو چیا م بو نه شوړی
 نه لیم ئیتر شیعی به هار و گول نه لیم

کاتی دیوانی هه لئه ستم
 له و رۆژه بیدا بناوانه ی چه می چاوی لئ هه لئه ستم
 ههر له و یوه
 سه ر دپری قه سیده کانی، کانی شیوه ن بیت و ماته م
 رهش تر له شیوه نی شهوی شایی لئ شیواوی
 دلئ سووتاوی گه له که م
 کاتی دیانه ریکه ی رق و کینه
 شاگه شکه ی ساوا منالی بی ده غیلهم کاته گریان
 به حری شکۆم بی به سه هۆل
 به هه ناسه ی سه ردی زستان و بای زریان
 کاتی ته م و مژی که سه ر،
 له عاسمانی له جهری چاره نووسم دا نه ره ویتۆ
 په له هه وری له نه ته وه ی ناله و هانا
 قورس وه کوو ته رمی رۆسه م
 له سه ر سینه م بجه ویتۆ
 کاتی ده رکی شاره که مان له تیشکی نوور دا خرابئ
 بلویری زه ردی ته لایی له لئوی خۆرا شکا بی
 ماچی کچی قسه ی جوان و نه رم و نۆل
 بی به به ردی سه خت و سه چه شنئ سه هۆل
 ئه لیم ئیتر شیعیری به هار و گۆل نه لیم

* * *

لیره دا بوو ئیتر خۆمم بۆ نه گیرا

چپانمه گویئ شای پهریانا
 که شیعر کتییوی ژینه
 نووسه ر خوینی ره گی گه له
 له نه مان و دوایی هاتن، ته له سمه و ده وری پهرژینه
 بلیمه تیّ توّفانی شیعر و په خسانی هه لساندووه
 بهرله هه موو شتی، مه رگی به سیداره ی
 نهوین و باوهر و هیوا خنکاندووه
 کهوا بوو من هه تا ماوم شیعر ی به هار و گول نه لیم
 نه بوو عه لی سینام بینی
 میدالی زیرینی پیّ بوو له گه لّ ته به قینکی نوورا
 به سه رنجی دووپاته وه
 به ناو گه لی تورک و تات و فارس و کوردا راده بوورا
 له کو توپرا دلداره که ی په یدا کردی
 بهر له هه موو شت هاوردی
 ده سی گرد و بردی بردی
 بردی بو شوین و مه لّبه ندی کوردی
 جا نووره که ی کرده سه ریا و میدالّه که ی داله شانی
 ئیتر ئه ویش وه ک بوو عه لی گری تیچوو
 بوو به مه شخه لیککی نورین هه موو گیانی
 کاتی کیژوله پیّ کراس کریشه و هه وریشم، بیته وتار
 بلنی که چه ند فریشته ی سپی پۆش
 ده ریان هینا دلّی پیاویّ خاوه نی به لّین و بریار

ئەمجا بردیان بۆ موزەى بەهەشت و تالارى ھەمىشە بەھار
 تالە گەل رۆحى دارەناجیلەکانى گەردەن بە خوین
 بىن بە تەزوئىحیکى ھۆنراوہ
 بە تاي زۆلفى کچە بەفرینەکانى سەر بە گوین
 با بەهەشتیان لەسەر بەر مالى مانگەشەو
 ھەر سوبحانەللاى نازادى پى بژمىرن
 بە نازادىش تەرکردنى دەمى وشكى زەریاکانى
 ئەم سەردەمە یە بسپىرن
 زووانى شىعرم ئا بەم جۆرە ھەوالانە
 ھەرگىز لال و پەكەر نابى،
 جا كەوا بى
 ھەتا ماوم شىعرى بەھار و گول ئەلیم
 كەسى بۆ مەم شەمى وەك خاتووزىنى مارە برىبى
 ھەر بە شىعر، جل و بەرگ و گول و گووارەو
 مېخە كەبەنى بۆ كرىبى
 كە تا ئىستاش بە لىزمەى بارانى نوورى سەوز و كالا
 بەرىنگالى پرچى زەرد و گەش و ئالا
 لەبەر شنەى باى شەمالا
 ئەوین ئەو مارەنامە پىرۆزەى
 لە بەر ھەوش و دەركى مالا، كرىبىتە درۆشم و ئالا
 لە ژىر شانى چەپى بەكرە شۆفارىكا
 دەرەى كىنەى خستىتە ژىر چاوەدېرى شىعرو

هه پروون هه پروونی گوپالاً
 تانه سیمی بزه ی هه وریشمین بخشی
 به سه ر خه دد و خه ت و خالاً
 منیش بو جور بوونی مه تا و نه خشی کالاً
 هه تا ماوم شیمری به هار و گول نه لیم
 شوانی هه وانه که ی پر بی له رسق و نان
 وه ک سفره ی هه زره ت سوله یمان
 پر بی له ژین، پر بی له مان
 پر له دین و پر له ئیمان،
 پر له وشه ی ره سه ن و جوان
 له چه شنی نامووسی پاکی مه ستوره خانی نه رده لان
 به رز وه ک شاخی هه ورامان،
 چوار باغی پینجونی قانع
 وه کوو ته عریفی نه بوو به کری موسه نیف
 بی عیب و جامع و مانع
 چه شنی وتاری بای سه با بی بزار و ساف و خاوین
 تیپه ر بووی ریگه ی رو شنی
 بو ژوانی په یمان و به لنین
 وه ک ناله ی جودایی هیمن، پر له تاسه ی کورده واری
 به هاری پر پر له کانی،
 پر له عه تر و هه وای بی خه وش،
 ده شت و چیا و میتر غوزاری

تریفه تریفی واژه کانی هه رچی هه واتاریک تر بی
 سپی تر وه کوو شه ونما
 شوراو به ئاوی زه مزه م، دهم له ناو ده می شه ونما
 چما جامی به ربو وکی گردوون هه لگرن
 ئەم وشانه و خاوه نی ئەم به ره مانه قهت نامرن
 پهس توش له گه ل مند رابی
 چونکه وایی هه تا ماوم شیعی به هار و گول ئەلیم
 که سی ته فسیری قورئانی پیروزی خوا و پیغه مبهری
 به سه مه زرای هیوامانا
 داکا به تاو باره و بهری
 بزه بخاته سه ر لئوی چزی ته فسیری خه م کردوو
 نهینی تر له چاودیری ساواییکی دایک مردوو
 ماندوو ده رکه ر بی،
 له جه سته ی فه لای خه رمان لافاو بردوو
 چه شنی ته رانه ی هه زاران، له سه ر بآلی مه لی باران
 برژیته سه ر مه زرای چل و
 گلی ملو گولو دلی، کوردو گوران
 بکا ته فسیری نوور و نوون،
 «والقلم و ما یسطرون»
 «انما امره اذا اراد شیئاً فیکون،
 فسبحان الذی بیده ملکوت کل شیء و الیه ترجعون»
 به ئەمری ئەو بوو هه ر شتی نه بوون و بوون

وه یا نه وانه ی بوون و چوون
 جا با هه وری ره شی دژمن، بچه کینئ مه مکه ی توفان
 توفان هه رگیز بوی قووت ناچی قه له م و به ره مه می ئیمان
 جا با تاریکی په نجه ی نوور
 هه ر بکرۆژی به که یفی خوی
 دوو که ل هه ر چه ن تیبکووشئ،
 کوئمی خوور، قه ت ره ش نابئ بوی
 جا با شه ی تانی زه ر په رست له ره ش خه یالی باوه را
 به په یه وه ی له سامری
 سوژده به ری له حاستی گویره که ی زه را .
 نه مه ش بلیم له دواییدا به شای په ریان ؛
 نه گه ره وه ل روژی ژیان
 خووربه ی فرمیسکی ئالم
 به سه ره اتی ده روونی بو ئه درکاندم
 به ئاوی گیا که کره ی سه بر، به هیوای به ره مه می شیرین
 زامه به تیراویکانی نه یاری دائه مرکاندم
 نه گه ره سروودی کوچی خووم له سوزی شیوه نی نه یا
 له شمشالی غه ربییا گوئ نه ده گرد
 له گه ل نقاره عاقیقیه بال سووره کانم
 که به حالیکوو دووبه لآ، له سیمه وه نه فه س نه دهن هه لم نه کرد
 ئیتر هونراوه ی زامدارم به خشلی خوی نه ده خه ملان
 سفره ی دلئ برینانم بو هه موو که س نه ده کردۆ هه تا هه رمان

من نامه وی دوزمن شایه کامی بیا
 له سه رگۆری گیانی نوورا بلی تۆخه ی لیره و له وی
 تا نه وانه ی تانه ی چاکی و پاکی نه دهن
 به ماته می فهزل و هونه ر شادی نه کهن
 چه شنی دمه ل
 با هه ر له ریی جه حانما، بین و بچن
 به نه سرینم نه گری شه میان
 په س بو جه ماوه ر و گشتی زور و که میان
 هه تا ماوم شیعی به هار و گول نه لیم.

سه قز خه زمانانی ۱۳۷۵ ی هه توی

به بونه ی کۆنگه ره ی فه رزانه کانی کورده وه که له شاری سنهدا به رتیه برا.

راوی وشه

هر چهن وشه شاخه ماره و ده پوی له نیو گومی ژارا
هیشتا دیلی داوی راوچی زهوقی منه له شهعارا
تسوی نهستیره بی وشه، له بیتشکی ئاسمانی شینا
بو هونراوه ده شنیتته وه له سه مهوجی پیکنینا
یا خو وشه ژورتریش بی له کاکیشان، له موشته ری
پاپوری دهسکاری شیمری جوان، ده نیرمه سه ری
وهک مسقاله زهره، وشه وردیله بی، په یکی هه وال
پهیدای نه کا، زهره بینی دیدهی ئهوین تیا ده کا مال
هر چهن وشه، تاقانه ماسی ینکی به حری بی بن بی
پهینا پهینا خوی وه شارئ، باوه گه وره ی سه غری جن بی
هر پووله که په کی ره مزئ، بو قایم بوون له تو و من بی
ده بی بو چه شه ی قوللابی هه لبهسته کانم نهوسن بی
له نیو دلی تاله موویئ، سه د را ناسکتر له خه یال
قایم بی وشه، هیشتا ده یدوزیتو سیحری هه لال
به لام هه موو وشه بی نه، وشه ی به بایه خ و ته و او
ته لای ده سه و شار بی چمان، له باسکی زیرینی هه تاو

شه پۆل شه پۆل، تیشکی زهردو سووری تازه زاخاودراو
 بخاته ری، بات له په‌ره‌ی دل و بسینی ئاو له چاو
 رووباری بی خور و ره‌وان، ئاو هه‌لدیری که‌وان که‌وان
 نه‌ک راوه‌ستاو چه‌شنی زناو، گه‌ر خوی تیا بشواتۆ شه‌وان
 گه‌وه‌ری شه‌و چرا چۆنه، ئاوا پرشنگ بدا له دور
 ورشه ورشی به‌ جووری بی، وه‌ک ته‌قی بیتۆ کیوی نوور
 تیشکی خور بی، بزیته‌ ناو ده‌می شه‌ونم له‌ پاکیدا
 ده‌شتی عه‌تری به‌هار تۆزی پای نه‌شکینی له‌ چاکیدا
 ملوانکه‌ بیک بی هۆنراوه، پر له‌ موورووی سه‌وزی نه‌جات
 بکریته‌ مل کیژی هیوا، نه‌وینداری کوری خه‌بات
 په‌ری په‌ری له‌ ژوور سه‌ر بی، خیو ده‌ستی لی نه‌وه‌شینی
 په‌نگاوی بزهی شیرین بی، فه‌ره‌ادی دل دمی لینی
 له‌نجه و لاری بای به‌یانی ناوه‌پاس مانگی به‌هار بی
 گۆل ده‌می بو‌ ناوه‌لا‌کا، ئالای زهردو سووری یار بی
 به‌لام هه‌موو وشه‌یی نه‌، وشه‌ی ره‌سه‌ن وه‌کوو باوه‌ر
 حویاب نه‌بی به‌ری به‌ فوو، کۆشکی بی له‌ به‌ردی مه‌ر مه‌ر
 هاوه‌لی نیوه‌ ری نه‌بی، هه‌تا ئاکام هه‌ر له‌ گه‌ل بی
 هه‌تاو چۆنه‌ هه‌ر وا هه‌لی، تا تاریکی له‌ به‌ره‌لی

تەمبەل ۋە دەم ھەراش نەبى، ھىواش ھىواش ھىواش دەبى
 ۋەك شەم بسووتى بۆ ھەزار، (كۆليل) يىكى تاقانە بى
 راوى كۆترى شەرف نەكا بۆ خوښنخورانى بى قاموس
 پەردەى حەيا نەدپى تەواو، چارەى بكا بە چارەنوس
 بەلام ھەموو وشەبى نە، وشەى خوښىنى نەرمە بىر
 پشتى شمشىر بە بى دەنگى بشكىنى، نەك سىم سىم
 خوښىكى ۋالە بەر دەركى عىشقا قىلمۇ بوو بى لە دل
 خوښىن رىژە كانى حىرفەبى ۋ گەل كۆزە كان لىكى بىكەن سىل
 بىنىتە مل تەوقى زالم دووكەرتى كا، پۆلا بىر بى
 مەرەك مەرەك بەرەك بگرى بە شەر، لە گەر دللى پىر بى
 شەلاقى بى لە دارە مىتو، لە دارە توو، دارە بناو
 ئاگرى كىسپە بخاتە ناو لەشى پوواوى ناخەساو
 چەپلاخەى باى سەرد ۋ توندى رىبەندان بى لە نىوہ شەو
 خوښىن بزىتە جى پەنجە كان، سوورۇ بى ۋەك دەنووكى كەو
 بۆ راپەراندى شۆرش پىر بى لە واتەى ھەست ۋ تىن
 دەس بىنىتە بىنە قاقاى وسكوت ۋ كورنوش ۋ چەمىن
 لە نىو دەستى ئىبراھىمى حەققا تەورىكى دەم رەق بى
 خوداى چىوى لەت ۋ پار كا، ياساى نەمرووديان لەق بى
 رووبارى نىلى رىدەر بى بە ھاروون ۋ مووساى كەلىم
 بە سەر فىرەونى ناپاكا بخروشى؛ (كالطود العظىم)

به‌لا بئی (روخ) بدا له نیو نووکی بائنده‌ی شه‌بابیل
 قه‌لاچۆ ببری له (شاه) و (وه‌زیر) و (سوواره) و (نه‌سپ) و (فیل)
 کسووره‌ی رقی دلی کاوه‌ی ئاسنگه‌ر بئی، به‌هیزی گپر
 بتاوینیتۆ هه‌ر سه‌ری، پپر بئی له میشکی قات و قپر
 تاراده‌یی حه‌ق به‌ده‌س بئی، نه‌گه‌ر کوژرا هه‌ر وه‌ک (میتیس)
 په‌یکه‌ره‌ی تۆله‌ شه‌ستین بئی له قاتلی ده‌س و دل پیس
 شه‌مجا شه‌م وشانه‌هه‌موو، له‌سه‌ر گۆری دژمنی نوور
 هه‌له‌پرکی کهن، کئی به‌رکی کهن، بو‌تازادی تانه‌فخی سوور

سه‌قز ریبه‌ندانی ۱۳۶۷ی هه‌تاوی

ئەم بەرھە مانە لە نووسەری ئەم کتیبە چاپ و بلاو کراوە تەوہ

(۱) لە ھەر چیمەنی، دیمەنی

(۲) دوو بەیتییە کانی (کۆلیل)

(۳) ئە سەرینی ئال

(۴) بەھاری شەست و شەش

(۵) چاوی خورینینی شەوہ ق

ئەم بەرھە مانەش چاپ نە کراون

(۱) ئاواپە بە زمی عاشقان وەرگیراوە (یوسف وزلیخای جامی)

(۲) وەرگیرانی قەسیدە عارەبییە کانی سەعدی

(۳) فەرھەنگی گۆ و گیا

(۴) خاک و خوول، یانوختە، خەتیکە تر

(۵) کۆکردنەوہی ھەندئ چیرۆکی کوردی، بە لیکۆلینە وە (نیوم نەناوہ)

(۶) بیرە وەرییە کانی (کۆلیل)

Poem:

Omar Salehi Saheb (Kolil)

*The bloody eyes
of aurora*

1998